

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ADLİ TIP ENSTİTÜSÜ
SOSYAL BİLİMLER ANABİLİM DALI
Danışman: Prof. Dr. Fatih S. MAHMUTOĞLU

2005-2008 YILLARI ARASINDA YENİPAZAR CEZA
MAHKEMELERİNE İNTİKAL EDEN YARALAMA SUÇLARININ
İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ender KARADENİZ

İSTANBUL - 2010

ÖNSÖZ

Bu araştırma boyunca görüş ve önerileriyle bana yol gösteren, hiçbir yardımını esirgemeyen değerli tez danışmanım Sayın Prof. Dr. Fatih S. MAHMUTOĞLU'na, araştırmam sırasında bana her türlü kolaylığı sağlayan ve desteklerini esirgemeyen Erzurum Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Sinan KUŞ'a, veri toplama konusundaki yardımlarından ötürü Aydın Yenipazar Adliye personeline, tez yazımım sırasında yardımlarına başvurduğum Erzurum Adliye personeline sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca araştırma süresince gösterdiği yakın ilgi ve desteğinden ötürü sevgili eşim Nuran GÜLER KARADENİZ'e, manevi desteklerinden dolayı aileme ve emeği geçen herkese teşekkür ederim.

İSTANBUL – 2010

Ender KARADENİZ

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR.....	VI
GİRİŞ.....	1
I. KASTEN YARALAMA KAVRAMI VE TARİHÇESİ	2
1. TANIM VE KORUNAN HUKUKİ YARAR.....	2
2. TARİHÇE; ESKİ DÖNEMLERDE YARALAMA SUÇLARI ve BU SUÇLARIN CEZALARI	4
2.1. İlk Çağlarda Çeşitli Topluluklarda Yaralama Suçları.....	4
2.1.1. Eski Hint Hukukunda	4
2.1.2. Eski Çin Hukukunda.....	4
2.1.3. Eski İran Hukukunda	5
2.1.4. Eski Mezopotamya Hukukunda.....	5
2.1.5. Eski Babil Hukukunda.....	5
2.1.6. Eski Yunan Hukukunda.....	6
2.1.7. Eski Roma Hukukunda	6
2.2. Eski Türk Hukukunda Yaralama Suçları (İslam Öncesi)	6
2.3. İslam Ceza Hukukunda Yaralama Suçları	7
2.4. Osmanlı Ceza Hukukunda Yaralama Suçları	7
2.5. 765 Sayılı Eski Türk Ceza Kanunu ve Yürürlükteki 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun Tarihçesi	9
2.5.1. 765 Sayılı Eski Türk Ceza Kanunu	9
2.5.2. 5237 Sayılı Yeni Türk Ceza Kanunu.....	10
II. TÜRK CEZA HUKUKUNDA YARALAMA SUÇLARI.....	12
1. TÜRK CEZA KANUNUNDA KASTEN YARALAMA SUÇLARI.....	12
1.1. Genel Açıklamalar	12
1.1.1. Korunan Hukuki Yarar	13
1.1.2. Fail ve Mağdur	13
1.2. Kasten Yaralama Suçunun Unsurları	14
1.2.1. Maddi Unsur.....	14
1.2.1.1. Hareket.....	14

1.2.1.2. Netice	17
1.2.1.3. Nedensellik bağı.....	18
1.2.2. Manevi Unsur	19
1.2.3. Kast.....	19
1.2.3.1. Olası kast	20
1.2.4. Hukuka Aykırılık Unsuru	21
2. KASTEN YARALAMA SUÇUNUN NİTELİKLİ HALLERİ	22
2.1. Cezanın Ağırlaştırılmasını Gerektiren Nitelikli Haller	22
2.1.1. TCK'n un 86/3.Maddesinde Öngörülen Nitelikli Haller	22
2.1.1.1. Kasten yaralamanın üstsoy, altsoy, eş veya kardeşe karşı işlenmesi.	22
2.1.1.2. Yaralamanın beden ve ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı işlenmesi.....	23
2.1.1.3. Yaralamanın kişinin yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle işlenmesi.	24
2.1.1.4. Yaralamanın kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle işlenmesi.	25
2.1.1.5. Yaralamanın silahla işlenmesi	26
2.1.2. TCK'n un 87.Maddesinde Öngörülen Netice Sebebiyle Cezayı Ağırlandıran Nitelikli Haller	28
2.1.2.1. Birinci gruba giren neticeler	28
2.1.2.1.1. Kasten yaralamanın duyu veya organlardan birinin işlevinin sürekli zayıflamasına yol açması	29
2.1.2.1.2. Kasten yaralamanın konuşmada sürekli zorluğa yol açması... ..	29
2.1.2.1.3. Kasten yaralamanın yüzde sabit ize yol açması	30
2.1.2.1.4. Kasten yaralamanın mağdurun yaşamını tehlikeye sokan bir duruma neden olması.	30
2.1.2.1.5. Kasten yaralamanın gebe kadının çocuğunun vaktinden önce doğmasına neden olması	31
2.1.2.2. İkinci gruba giren neticeler	32
2.1.2.2.1.Kasten yaralama suçunun mağdurun iyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalığa veya bitkisel hayata girmesine neden olması.....	32

2.1.2.2.2. Kasten yaralama fiilinin, mağdurun; duyularından veya organlarından birinin işlevini yitirmesine neden olması.....	32
2.1.2.2.3. Kasten yaralama fiilinin, konuşma ya da çocuk yapma yeteneklerinin kaybolmasına neden olması.....	33
2.1.2.2.4. Kasten yaralama fiilinin mağdurun yüzünün sürekli değişikliğine neden olması.....	34
2.1.2.2.5. Kasten yaralama fiilinin; gebe bir kadına karşı işlenip de çocuğunun düşmesine neden olması.....	35
2.1.2.3. Üçüncü gruba giren neticeler.....	36
2.1.2.3.1. Kasten yaralamanın vücutta kemik kırığına neden olması.....	36
2.1.2.4. Dördüncü gruba giren neticeler.....	37
2.1.2.4.1. Kasten yaralama sonucunda ölüm meydana gelmiş olması....	37
2.1.3. Daha Az Ceza Verilmesini Gerektiren Nitelikli Haller.....	39
2.1.3.1. Kasten yaralamanın kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması.....	39
2.1.3.2. Suçun İhmali Davranışla İşlenmesi.....	40
2.2. Suçun Özel Görünüm Şekilleri.....	42
2.2.1. Teşebbüs.....	42
2.2.2. İştirak.....	43
2.2.3. İçtima.....	44
2.3. Kovuşturma ve Yaptırım.....	44
2.3.1. Kovuşturma.....	44
2.3.2. Yaptırım.....	45
2.3.3. Zamanaşımı.....	46
3. TÜRK CEZA KANUNUNDA TAKSİRLE YARALAMA SUÇLARI.....	47
3.1. Genel Açıklamalar.....	47
3.2. Suçla Korunan Hukuki Yarar.....	47
3.3. Fail ve Mağdur.....	48
3.3.1. Fail.....	48
3.3.2. Mağdur.....	48
3.4. Taksirle Yaralama Suçunun Unsurları.....	48
3.4.1. Maddi Unsur.....	48
3.4.2. Manevi Unsur.....	49

3.4.2.1. Taksir.....	49
3.4.2.2. Bilinçli taksir	52
3.4.2.3. Bilinçli taksir – olası kast ayrımı.....	52
3.4.3. Hukuka Aykırılık Unsuru	53
4. TAKSİRLE YARALAMA SUÇUNUN NİTELİKLİ HALLERİ	54
4.1. Netice Sebebiyle Cezayı Ağırlaştırın Nitelikli Haller	54
4.1.1. Birinci Gruba Giren Neticeler	55
4.1.1.1. Taksirle yaralamanın mağdurun duyu ve organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflamasına neden olması	55
4.1.1.2. Taksirle yaralamanın kemik kırığına neden olması	55
4.1.1.3. Taksirle yaralamanın konuşmada sürekli zorluğa neden olması.	55
4.1.1.4. Taksirle yaralamanın yüzde sabit ize neden olması.....	56
4.1.1.5. Taksirle yaralamanın yaşamı tehlikeye sokan bir duruma neden olması.	56
4.1.1.6. Taksirle yaralamanın gebe kadının çocuğunun vaktinden önce doğmasına neden olması.....	56
4.1.2. İkinci gruba giren neticeler	57
4.1.2.1. Taksirle yaralamanın mağdurun iyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalığa veya bitkisel hayata girmesine neden olması.	57
4.1.2.2. Taksirle yaralamanın mağdurun organlarından birinin işlevinin yitirilmesine neden olması.	57
4.1.2.3. Taksirle yaralamanın mağdurun konuşma ya da çocuk yapma yeteneklerinin kaybolmasına neden olması.	58
4.1.2.4. Taksirle yaralamanın mağdurun yüzünde sürekli değişikliğe neden olması.	58
4.1.2.5. Taksirle yaralamanın gebe bir kadının çocuğunun düşmesine neden olması.	59
4.1.3. Üçüncü gruba giren neticeler	59
4.1.4. Taksirle Yaralama Suçunda şahsi cezasızlık sebebi	59
4.1.4.1. Genel olarak	59
4.1.4.2. Şahsi cezasızlık sebebi	60
4.2. Suçun Özel Görünüş Şekilleri.	60

4.2.1. Teşebbüs.....	60
4.2.2. İştirak.....	60
4.2.3. İçtima.....	61
4.3. Kovuşturma ve Yaptırım.....	61
4.3.1. Kovuşturma.....	61
4.3.2. Yaptırım.....	61
4.3.3. Zamanaşımı.....	62
III. GEREÇ ve YÖNTEM.....	63
IV. BULGULAR ve TABLOLAR.....	64
V. TARTIŞMA ve SONUÇ.....	90
VI. DEĞERLENDİRME.....	94
VII. ÖZET.....	96
VIII. SUMMARY.....	97
IX. KAYNAKLAR.....	98
X. EKLER.....	102
EK 1:.....	102

KISALTMALAR

a g e	Adı geçen eser
A D	Adalet Dergisi
Bkz	Bakınız
CD	Ceza Dairesi
CMK	Ceza Muhakemesi Kanunu
Çev	Çeviren
İBD	İstanbul Barosu Dergisi
İt Ygt	İtalyan Yargıtay'ı
İÜHFM	İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası
Km	Kilometre
MK	Medeni Kanun
RG	Resmi Gazete
s	Sayfa
t.y	tarih yok
TCK	Türk Ceza Kanunu
vs.	ve Saire
Y.C.G.K	Yargıtay Ceza Genel Kurulu
YD	Yargıtay Dergisi
Ygt	Yargıtay
YKD	Yargıtay Kararlar Dergisi

GİRİŞ

Sosyal bir varlık olması dolayısı ile insan toplum halinde yaşar. Ancak toplum halinde yaşamının tabii sonucu olarak, birbirlerinden tamamen farklı istek ve iradelere sahip fertler arasında çatışmalar da çıkabilir. Tarihi süreç içerisinde bu çatışmaların önlenmesi, toplumsal hayatın barış içerisinde sürdürülmesi insanlar tarafından uyulması gerekli bir takım kuralları ortaya çıkarmış ve zamanla bunlar herkesin uyması gereken hukuken korunan davranış normları haline gelmiştir.(1)

Bütün hukuk sistemlerinin koruduğu ve korumak zorunda olduğu değerlerin başında, kişi ve kişilik hakları gelir.(2) Tüm çağdaş toplumlar hukuk mevzuatlarında insanın vücut bütünlüğünü ve dokunulmazlığını hukuken koruma altına almışlardır.(3) İnsanın vücut bütünlüğüne yönelik fiillerden başlıcası yaralama eylemleridir. Ülkemizde yaralama suçlarının son yıllarda artış gösterdiği bilinen bir gerçektir. Bu vakaların gerek toplumsal ve ailevi, gerekse ekonomik ve sosyal nedenlerin olduğu kabul edilmektedir.

Yaralama eylemleri tarihsel gelişimi içerisinde incelenir ise İlk Çağ hukuklarından beri basit ve ağırlaşmış yaralama olarak değerlendirilip karşılığı farklı yaptırımlara bağlanmıştır. Bu cezaların amacı sadece bozulan toplumsal dengeyi düzeltmek olmayıp aynı zamanda bu cezanın uygulandığı kimse ve başkaları tarafından dengenin bir daha bozulmaması düşünülmüştür.

Şahıslara karşı işlenen suçlardan olan Yaralama eylemleri toplumsal gelişmelere bağlı olarak sürekli güncelliğini korumakta ve ilerici yoruma göre sınırları çizilmesi gereken suçlar içerisinde kalmaktadır.

Bu tez çalışmasının amacı; sanığı ve mağduru yönünden toplumsal, ailevi, ekonomik ve sosyal faktörlerin yaralama suçları üzerindeki etkilerini araştırmaktır. Bu araştırmada 5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanununda düzenlenen Kasten Yaralama ve Taksirle Yaralama suçları inceleme kapsamına alınmış, yapılan alan çalışmasında 5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanunundaki 86, 87, 88 ve 89 uncu maddeler kapsamındaki suçlar değerlendirilmiştir.

Çalışma kapsamında T.C. Adalet Bakanlığı Yenipazar Sulh Ceza ve Asliye Ceza Mahkemeleri tarafından 2005-2008 yılları arasında karara bağlanan ve hükmü kesinleşen davalar arasında konusu yaralama suçlarına ait dosyalar Retrospektif dosya taraması yöntemi ile incelenip, suç sanık mağdur profilleri çıkartılmak suretiyle ortaya çıkan bulgular değerlendirilip tartışılmıştır.

Sonuç olarak Aydın ili Yeni Pazar ilçesinde ceza mahkemelerine intikal eden yaralama suçları ile ilgili veriler ele alınarak inceleme konusu suçun bir profili çıkarılmıştır.

I. KASTEN YARALAMA KAVRAMI ve TARİHÇESİ

1. TANIM VE KORUNAN HUKUKİ YARAR

Tanım: 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda Yaralama eylemleri Kasten veya Taksir ile başkasının vücuduna acı verme veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olma şeklinde tanımlanmıştır.

Her insan toplumu sosyal barışa gereksinim duyar. Sosyal barış olmaksızın toplumların yaşamaları olanaksızdır. Herkesin dilediği biçimde davrandığı bir toplumda sosyal yaşantıdan söz edilemez ve sonuç olarak sosyal düzensizlik toplumun dağılmasını sonuçlar. (4) Kişinin toplumun gelişmesindeki görevini gereği gibi yerine getirebilmesi tabii ve hukuki nimetlerden yararlanabilmesi için her şeyden evvel hayat ve sıhhat sahibi olması gerekir.(3) Bu bağlamda kişilerin bedenlen şiddet içeren davranışlardan korunma hakkı vardır. Bu haklar bedensel, ruhsal ve akli sağlıklarını koruma, acı duymama, vücudunun dış görünüşünü koruma, kötü muameleye uğramama haklarıdır. Yaralama suçlarında korunan hukuki değer ise, kişilerin beden bütünlüğüdür.(5)

Temel haklardan biri olan beden bütünlüğü, vücut dokunulmazlığı hakkı kişinin beden ve ruh bütünlüğünü koruyup sürdürmesi; varlığının çeşitli etkilerle bozulmasını önleyebilmesi demektir.

Bireylerin, beden bütünlüklerini koruma hakları devlet tarafından güvence altına alınmıştır. Devlet, toplumu oluşturan bireylerin güven içinde ve herhangi bir saldırı ile karşı karşıya kalmaksızın yaşamalarını sağlamakla yükümlüdür.(3) Bu bağlamda beden bütünlüğü, vücut dokunulmazlığı hakkı 1982 Anayasasında açıkça yer almıştır. Anayasamızın kişinin hakları ve ödevleri başlığını taşıyan ikinci bölümünde; kişinin dokunulmazlığı maddi ve manevi varlığını düzenleyen 17 nci maddesi “Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. / Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz.” Hükmü insanın bedensel ve ruhsal varlığının korunması konusunda temel bir kural koymuştur. Bu anayasal düzenlemeye uygun olarak çeşitli yasalarda örneğin, Türk Medeni Kanunu (Md. 23-24), Borçlar Kanun’larında (Md. 41, 45-47) kişinin vücut dokunulmazlığı hakkını korumaya yönelik hükümler bulunmaktadır.

Yaralama suçlarının maddi konusunu yaşayan herhangi bir insanın sağlığı ve bedeni oluşturmaktadır. Bu itibarla yaralama suçu sadece sağ olan bir kimseye karşı işlenebilir. İnsan cesedine yönelik eylemler ise 5237 sayılı TCK’n un 130/2 maddesine uyan ayrı bir suçu oluşturup, yaralama suçu olarak sayılmamaktadır. Ayrıca yaşayan bir bedenden ayrılmış

vücudun parçaları, ayrılma anından sonra yaralama suçunun konu ve koruma alanına girmemektedir.

Kişinin beden bütünlüğünün korunması sırf insan olmasından kaynaklanır. Bu nedenle eski ceza hukukları dönemlerinde var olan hür-köle gibi veya başkaca bir ayırımın yapılması mümkün değildir. Beden bütünlüğü ve vücut dokunulmazlığı önemli bir değer olarak ulusal ve uluslar arası tüm hukuk kuralları ile koruma altına alınmıştır.

Nitekim insan hakları evrensel bildirgesi (İHEB Md.3-5) ile insan hakları Avrupa sözleşmesi (İHAS Md.3, 5) gibi pek çok uluslar arası belge bu hakkı ve dokunulmazlığı uygulamıştır.(6) 1982 yılında İtalyan Yargıtay'ının vermiş olduğu bir kararda “Kasten yaralama suçunda korunan hukuksal yararın, çevreden veya yaptığı faaliyetin türünden kaynaklanan her türlü sıfattan yoksun olarak, sırf insan olması sebebi ile ferdin fizik ve ruh tamlığı “olduğunu belirtmiştir.(7)

Ancak Yaralama eylemleri insanın beden ve ruh bütünlüğünü ihlal eden eylemlerin büyük bir bölümü olmakla birlikte tümünü de oluşturmaz. Örnek olarak işkence, cinsel saldırı, insan üzerinde deney, organ ve doku ticareti gibi saldırılar kişinin beden ve ruh bütünlüğüne yönelik eylemler olmasına rağmen bu eylemlerin doğurduğu sonuçlar ile yaralama eylemlerinin sonuçları bakımından korunan hukuksal yararlar farklıdır. Kanun koyucu bu eylemleri farklı bir kategoride değerlendirmiştir. Mesela cinsel saldırı ve işkence gibi suçlarda bedensel bütünlüğe yönelik bir tecavüz söz konusu olmasına rağmen failin amacı ırza geçmek olup mağdurun öncelikli korunmaya değer hukuksal yararı farklı olduğundan yasada ayrıca düzenlenmiştir.

Yaralama suçlarında korunan hukuki yarar kişinin vücut bütünlüğü olmakla birlikte konunun bir de toplumla ilgili boyutu vardır. Sosyal – devlet ilkesi toplumda bireyin güven içinde herhangi bir zora maruz kalmaksızın bir arada yaşamalarını sağlamak görevini devlete yükler. Bundan ötürü yaralama suçları ile korunan birey olarak gözüke de arka planda toplum vardır. Bireyin kendisine yönelen yaralama eylemine rıza göstermesinin bu fiili hukuka uygun hale getirmemesinin ise korunan hukuki yararın birden fazla olduğunu açıkça göstermektedir.

2. TARİHÇE; ESKİ DÖNEMLERDE YARALAMA SUÇLARI ve BU SUÇLARIN CEZALARI

Cezanın tarihçesinin başlangıç noktası insanın topluluk halinde yaşamaya başlamasıdır. Gerçekten en ilkel topluluklarda dahi, toplumsal yaşantıyı düzenleyen normları ihlal eden ve böylece toplumsal çıkarlara zarar veren toplum üyesi toplumun tepkisi ile karşılaşmıştır. Toplumsal hayata geçilmesi ile birlikte kasten yaralama eylemleri de insanların çokça karşılaşmış, belki de birçok kez faili veya mağduru olduğu bir suç tipi olarak varlığını sürdürmektedir. Yaralama suçları toplumların yapısına, yaşayış şekline, örfüne ve dinsel inancına göre değişiklik arz etmiştir. Tarih içerisinde yaralama suçları belli toplumlarda ağır suçlardan kabul edilerek zaman zaman öne çıkmış ve ağır yaptırımlara bağlanmak istenilmiş, insanın mal kabul edildiği ve dolayısı ile alınıp satılmasının mümkün olduğu toplumlarda ise onun uğradığı zararda malın uğradığı zarar olarak değerlendirilip ödencelere (tazminata) bağlanmıştır.

2.1. İlk Çağlarda Çeşitli Topluluklarda Yaralama Suçları

2.1.1. Eski Hint Hukukunda

Eski Hint toplum yapısı kast esasına dayanan piramit bir yapı olduğundan, ceza sistemi de bu yapıdan etkilenmişti. Cezanın ağırlığı kasta göre belirlenmekte olup, toplumun en üst sınıfında yer alan Brahman'ların işledikleri suçlar için her durumda verilecek tek ceza para cezası idi. Alt sınıflar için ise adam öldürme ve Brahmanlara saldırma suçları idam ile cezalandırılırdı. Yaralama suçları bakımından ise sakatlama (Örneğin üst sınıfı eli ile yaralamış ise o el kesilirdi), kısas, hapsedme, kasttan ihraç etme, malların müsaderesi ve para cezaları ön görülüyordu. Cezalandırma yetkisi Krala ait olup, gerekli gördüğü hallerde bu yetkisinin Brahmanlara devredebilirdi.

2.1.2. Eski Çin Hukukunda

Çin Hukuku'nda, adam öldürme, hırsızlık, hile ve iffal gibi temel suçların yanında yaralama suçları da önemli suçlardan kabul edilmiştir. Yaralama suçlarının müeyyidesi olarak ise ölüm, kısırlaştırma, bacaklar veya burnun kesilmesi gibi ağır cezalar öngörülmüştür.

Ancak suçlu işlediği suçun özelliğine göre belirlenen bir diyet vermek şartıyla ceza görmeyebilmektedir. M.Ö. 3. Asrın başlarından itibaren ağır olan ölüm, bacakların kesilmesi gibi cezalar yerine sürgün ve değnek gibi cezalar uygulanmaya başlanmıştır.

2.1.3. Eski İnan Hukukunda

Eski İnan Hukuku'nda, suçlar Tanrı'ya karşı, hükümdara karşı ve insanlara karşı işlenen suçlar olarak üç türe ayrılmaktadır.

Tanrı'ya ve hükümdara karşı işlenen suçların cezası idam olup, insana karşı işlenen suçlar için ise iki tür ceza uygulanmakta idi. Bunlar para cezası veya sakatlaşma olup, adam öldürmenin cezası ise idamdı.

Yaralama suçları için para cezası veya kısas uygulanmaktadır. Kısas mağdura, kendisine yapılan fiilin benzerini suçluya tatbik etmesi hakkını tanımaktadır. Ancak suçlunun diyet teklif etmesi halinde, mağdurun bu teklifi kabul etmesi tercih edilmektedir. Ayrıca o dönemde İnan'da geçerli olan Zerdüş Dini'nin kitabı Zend-Avesta da kısas ve intikam hakkını tanımakla birlikte, yapılan bu diyet teklifinin kabul edilmesini tavsiye ederdi.(8)

2.1.4. Eski Mezopotamya Hukukunda

Sümer Hukuku'nda kişilere karşı işlenen suçlara verilen cezaların nevini ve miktarını belirleyen yegane unsur, onların hür olup olmadıklarına göre değişmektedir.

Hür olmayan bir kimsenin hür olana karşı işledikleri yaralama suçlarının cezası kısastır. Mağdur hür bir kimse değilse, suçlu hakkında suçun ağırlığına göre miktarı belirlenen bir para cezası uygulanırdı.

Asur Hukuku'nda "Cezaların Şahsiliği İlkesi" benimsendiği daha ileri bir hukuk sistemi olduğu görülmektedir. Yaralama suçları için kısas (uzvun kesilmesi), değnek ve para cezaları uygulanmıştır. Bu cezaların belirlenmesinde Sümerler de olduğu gibi hür olup olmama etkili olmuştur.(8)

2.1.5. Eski Babil Hukukunda

Babil Hukuku'nda, yaralama suçları ile ilgili düzenlemeleri Hammurabi Kanunu'nda görebiliriz. Bu kanunlarda ceza sorumluluğu için sübjektif unsura önem verilmeye başlanmıştır. Taksirden doğan ceza sorumluluğuna örnek olarak bir öküzün boynuzlamak suretiyle bir kimseyi yaralamasını gösterebiliriz. Yaralama suçlarının cezası, Devlet tarafından suçluya kısas tatbiki yani işlenen suçla ilgili fiilin aynen uygulanmasıdır. Kanunun 197. maddesi "Hür bir insanın kemiğini kıranın, kemiğinin kırılacağı, dişini kıranın dişinin kırılacağı" belirtmektedir.(9)

2.1.6. Eski Yunan Hukukunda

Eski Yunan Hukuku birçok fiili suç olarak saptamış ve sitelere göre değişen cezalar göstermiştir. Cezalar tarzlı (küçük düşürücü), cismani ve nakdi olarak üçe ayrılmıştır.

Terzili cezaların başında Atimia, teşhir ve neyif cezaları gelmektedir. Bu cezalar suç işleyeninin ya siyasal ve bazı medeni haklarından mahrum bırakılması veya teşhir (suçlunun bir meydanda sütuna bağlanması) cezasını veyahut da neyif vatandaşlıktan çıkarılma ve sürgün cezalarından oluşmaktadır. Cismani cezaların en önemlisi idamdır. Nakdi cezalar ise malların müsadereci ve para cezası olarak ikiye ayrılmıştı. Atimia'da en çok uygulanan cezalar nakdi cezalardır. Yaralama suçları içinde neyif ve para cezaları uygulanırdı.(8)

2.1.7. Eski Roma Hukukunda

Roma Hukuku'nda ilk dönemlerde "netice sorumluluğu" esaslı bulunmaktadır. Failin kusuru dikkate alınmaksızın neticenin dış görünüşüne bakmak suretiyle sorumluluk saptanırdı. (10) Gerek On İki Levha Kanunu'ndan önce ve gerekse kabulünden sonra kişiler tarafından işlenen suçlar, işlenen fiillerin mahiyetine göre devlet, din, hürriyet, kamu düzeni, kamu güveni, şahıslar ve mallar aleyhine işlenen suçlar şeklinde farklı kategorilere ayrılmıştır. Kişiyeye yönelik yaralama ve işkence suçu geniş ve içeriği belirsiz olan injuria (haysiyetsizlik) kavramı içinde sayılmıştır.(11)

On İki Levha Kanunu'nda, sopa ile el veya ayak kemiğini kırmak, yaralamak, başkasının uzvunu kesmek veya sakatlamak gibi çeşitli eylemler suç kabul edilmiştir. Hafif yaralanma şikayet koşuluna bağlı tutulmuştur. Bu tür cezalara mağdurun hür olup olmasına göre değişen tazmini para cezaları öngörülmektedir. Bu tazminatın belirlenmesinde zarar gören kişinin isteği de göz önüne alınmaktadır. Fail ve zarar görenin anlaşılamadığı durumlar için ise kısas cezası öngörülmüştür.

İmparatorluk devrinde de kişilere yönelik bu fiiller suç sayılmakta olup On İki Levha Kanunu'ndan farklı olarak kastın bulunup bulunmadığına, suçlunun mümeyyiz ve reşit olup olmamasına göre suçun türü ve cezası değişmektedir. Örneğin, kasit olmaksızın yaralama eylemi ağır sonuçlar doğurmamış ise başkasına verilmiş mali zarar olarak kabul edilerek cezalandırma yoluna gidilmiştir.(12)

2.2. Eski Türk Hukukunda Yaralama Suçları (İslam Öncesi)

Eski Türk Hukukunda suçlar ağır ve hafif suçlar olarak ikiye ayrılmaktadır. İsyen, vatana ihanet, bağlı atı çalma, adam öldürme, başkasının karısıyla gayrimeşru ilişki ağır suçlardan olup bunları işleyenler ölümle cezalandırılmaktadır.

Hafif suçlara öngörülen cezalar ise mali nitelikli cezalardır. Hafif suçlar; kavgada yaralama, bağısız atı çalma, kişinin uzuvlarından birine zarar verme gibi suçlardı.

İslamiyet öncesi Türk devletlerinde cezalandırma yetkisi devlete geçmiş olmakla birlikte, cezanın şahsiliği ilkesinin tam yerleşmediği görülmektedir. Bazı suçlardan ceza, suçlunun ailesine yöneliktir. Örneğin; kavga sırasında bir şahsın gözünü kör eden kimse kör ettiği mağdurun kendi kızı ile evlenmesine rıza göstermeli ya da karısının çeyizini mağdura vermelidir.(13)

2.3. İslam Ceza Hukukunda Yaralama Suçları

İslam Hukukunda yaralama suçları da kasten ve taksirle işlenen fiiller olarak ikiye ayrılmıştır. Kasten işlenen fiiller başkasına eziyet veren sağlığını ihlal eden fiiller olarak tanımlanmış olup, suçun varlığı için failin “cürmi kast”ile hareket etmesi gerekir.(14)

İslam Hukukunda kasten adam öldürme ve bir uzvun kaybına yol açan yaralama suçları için asli ve feri olmak üzere iki tür ceza öngörülüyordu.

Asli cezalar kısas, diyet ve tazir cezalarıdır. Kasten öldürme ve bir uzvun tatil edilmesinin cezası kısastır. Suçlu işlediği fiilin aynısı ile cezalandırılmaktadır. Fail hakkında kısas cezası tertip edilebilmesi için katile, maktule, nefsi katle ve veliyyi katile ait 17, başka “azaya ait cerh ve katilden dolayı kısas yapılabilmesi için” 12, toplam 29 şartın gerçekleşmiş olması gerekmektedir.(15) Bu cezanın uygulanmasının mümkün olmadığı durumlarda diyet veya tazir cezalarından biri uygulanır.

Kısasın uygulanması için fail ve mağdur arasında denklik yani eşitlik bulunması koşulu da aranır. Erkek ile kadın veya çocuk ile yetişkin denk değildir. Bu nedenle kısas uygulanmaz. Bunun yerine diyet veya hükümet-i adil (Hükümet-i adil miktarı şeriatça belirlenmemiş olan diyetin miktarının bilirkişilerce saptanmış halidir) alınır.

Kasten öldürme ve yaralama suçlarının mağdur veya yakınlarının şikayetlerinden vazgeçmeleri, kasıt olmaksızın meydana gelen öldürme ve hafif yaralama hallerinde her zaman diyet uygulanır.(16) Ayrıca fail veya mağdurun çocuk olması halinde de diyet cezası uygulanmaktadır.

2.4. Osmanlı Ceza Hukukunda Yaralama Suçları

Osmanlı Devleti Dönemini Tanzimat’ın ilanından önceki dönem ve Tanzimat’ın ilanından sonraki dönem olarak iki ayrı başlık altında incelemek mümkündür.(17)

1-Osmanlı Devleti, İslamiyet’i kabul etmiş bir Türk Devleti olduğundan, şeriat hükümlerini temel almış ve İslam Ceza Hukukunu uygulamıştır.(18) Fakat bunun yanı sıra

padişahlara da İslam Hukuku Kurallarına dokunmama ve aykırı olmamak koşulu ile kanun yapma yetkisi tanınmıştır. Padişahların bu yetkilerini kullanarak oluşturdukları hukuk “Örfi Hukuk” olarak adlandırılmıştır.

Örfi Hukuk iradesi “Ferman” adı verilen bir belge ile açıklanmaktadır. Bu fermanların belli konulara ait olanları bir süre sonra toplanarak ayrı bir metin olarak yazılırdı. Bu metinlerde Kanunname olarak adlandırılmakta idi.

Kanunnameler özellikle Tazir’i gerektiren suçlar ve cezalara ilişkin olarak düzenlenirdi. Osmanlı Devletinin ilk dönemlerine ait olan Ceza Kanun Nameleri F.S.Mehmet, Kanuni Sultan Süleyman ve IV. Mehmet’e ait olanlardır.

Tanzimat döneminde hazırlanan ilk yasa 1840 (1256 Hicri) tarihli ceza Kanun Namesi’dir.(19) Bu yasanın toplam 41 maddesi bulunmakta olup, giriş, sonuç ve 13 fasıldan oluşmaktadır. Bu kanun suçları gruplandırmakta, özellikle ölüm cezası gerektiren fiilleri sınırlamakta ve ölüm cezasının uygulanmasını Padişah onayına bağlamaktadır.(4)

Bu dönemde çıkarılan ikinci ceza yasası ise geçen sürede 1840 tarihli kanunda ortaya çıkan eksiklikleri gidermeyi amaçlayan 1851 (1267) Tarihli Kanun’u Cedid’ tir. Bu kanunla bir önceki kanunda öngörülen suç tipleri kabul edilmekle birlikte sahtekarlık, sarkıntılık, sarhoşluk ve eksik dirhem kullanma gibi bazı suçlar ilave edilmiştir. Yaralama suçları taziren cezalandırılan fiiller grubuna ilave edilmiştir.

1858 (1274) tarihinde ise 1810 tarihli Fransız Ceza Kanunu’ndan tercüme yapılmak suretiyle “Ceza Kanun Name-i Hümayun” adlı yeni bir ceza kanunu yürüdüğü konmuştur. İlk iki ceza yasasına oranla daha gelişmiş bir yasa olan bu kanun laik hükümler içermektedir. Bu yasa bir giriş ve üç bölümden oluşmakta, yasada suçlar cinayet, cünha ve kabahat olarak üçe ayrılmaktadır.

Ayrıca Ceza Kanun Name-i Hümayun’da yaralama suçları için belli bir miktar para cezasını kabul etmiştir. Kanunun 178 nci maddesinde “Bir Kimse Bir Şahsı 20 günden fazla işinden kalmasını yahut hastalanmasını mucip olacak şekilde cerh veya darp ederse iki aydan iki seneye kadar hapis cezası “ile cezalandırılacağı; 179 ncu maddesinde ise neticenin daha hafif olması halinde cezanın “Bir haftadan bir seneye kadar hapis veya bir mecdiye altından beş mecdiye altına kadar akçenin failden alınıp mağdura verileceği” öngörülmüştür.(20)

Kanun çeşitli tarihlerde değişikliğe uğrayarak 1926 yılına kadar yürürlükte kalmıştır.

2.5. 765 Sayılı Eski Türk Ceza Kanunu ve Yürürlükteki 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun Tarihçesi

2.5.1. 765 Sayılı Eski Türk Ceza Kanunu

765 Sayılı Türk Ceza Kanunu 1 Temmuz 1926 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu kanunu 1889 tarihli İtalyan Ceza Kanunu'ndan alınmıştır. Ancak Türkçeye çevrilirken bazı çeviri hataları yapıldığı gibi 1858 tarihli “Ceza Kanunname-i Hümayunu’ndan bazı maddelerin eklenmesi ve bazı maddelerin iktibas dışı tutulması yasanın bütünlüğünü bozmuştur.

Ayrıca İtalya’da 1889 tarihli Ceza Kanunu kaldırılarak 1930 tarihinde yeni bir Ceza Kanunu yapılması üzerine, Türk Ceza Kanununda yapılan değişikliklere esas olarak bu kanun alınmaya başlanmıştır.(21)

Sistematik olarak 765 sayılı TCK üç kitaba ayrılmaktadır; bunlardan birinci kitap genel hükümleri, ikinci kitap cürümleri, üçüncü kitap ise kabahatleri içermektedir. Birinci kitap 10 bap ve bağımsız bir fasıldan, ikinci kitap 11 bap, üçüncü kitap dört bap oluşmakta, yasada toplam 592 madde ile altı ek madde ve bir geçici madde bulunmaktadır.

765 Sayılı Türk Ceza Kanununda ölüm cezası bulunmakta olup, ölüm cezası ön görülen haller 1990 yılında yapılan değişiklik ile azaltılmış daha sonra tamamen kaldırılmıştır.

1940 ve 1958 yıllarında ise 1930 tarihli İtalyan Ceza Kanunu esas alınarak Adalet Bakanlığınca hazırlanan kanun tasarıları, adı geçen kanunun güncelliğini kaybetmesi ve yoğun eleştiriler sebebi ile yasalasamamıştır. Adalet Bakanlığınca oluşturulan özel bir komisyon tarafından 1985 yılında hazırlıklarına başlanılarak 1987 yılında Adalet Bakanlığına sunulan “Türk Ceza Kanunu Ön Tasarısı” ise bu tasarıya yönelik eleştirilerden dolayı bakanlıkça kurulan II. Komisyon tarafından gözden geçirilmiş, bazı maddelerinde değişiklik yapılan bu tasarı 1989 yılında Bakanlıkça yayımlanmıştır.

865 Sayılı Türk Ceza Kanunu yasası yürürlükte bulunduğu süre zarfından 60’dan fazla değişikliğe uğramıştır. Yasada yapılan en kapsamlı değişiklikler 1933, 1936 ve 1953 yıllarında yapılmıştır. 1933 yılında yasanın 84 maddesi (08.06.1933 gün ve 2275 sayılı yasa ile), 1936 yılında 146 maddesi (11.06.1936 gün ve 3038 sayılı yasa ile), 1953 yılında ise 106 maddesi (09.07.1953 gün ve 6123 sayılı yasa ile), değiştirilmiştir. Ayrıca 647 sayılı “Cezaların İnfazı Hakkındaki kanun” ile 765 sayılı TCK’n un bazı maddeleri değişikliğe uğramıştır.

2.5.2. 5237 Sayılı Yeni Türk Ceza Kanunu

1996 yılında; Adalet Bakanlığınca kurulan yeni bir komisyon, Türk Ceza Kanununun 1997 ön tasarısı hazırlamıştır. Bu ön tasarı Bakanlar Kurulunca benimsenerek 1998'de TBMM'ne gönderilmiş ancak erken seçim kararı nedeni ile ele alınamamıştır.(17)

Bu tasarı metni üzerinde çalışılarak yeniden hazırlanan metin 12.05.2003 tarihinde Başbakanlık'ca TBMM Başkanlığına gönderilmiş, tasarı Adalet Komisyonununun 28.07.2003 günü birleşiminde genel görüşmeleri tamamlanarak alt komisyona havale edilmiş. Alt komisyonda yapılan çalışma neticesinde uğradığı değişiklikler ile bu kez 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu olarak yasalaşmıştır.

Böylece; 1926 yılından beri uygulanmakta olan 765 sayılı TCK 01 Haziran 2005 Tarihinde yerini, 26.09.2004 gün ve 5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanununa bırakmıştır. (RG 12.12.2004, No: 25611) 765 sayılı TCK ise lehe kanun uygulaması bakımından somut olaylarda bir süre daha uygulanmaya devam etmektedir.

5237 sayılı yeni TCK kısa sayılacak bir süre de yaklaşık yedi ayda 58 toplantı yapılarak hazırlanmıştır.(22)

Bundan dolayı özellikle bu yeni yasanın hazırlanma yöntemi çok eleştirilmiş yasanın bir felsefesinin bulunmadığı, yürürlüğe konulmaması gerektiği öne sürülmüştür.

Yasaya yöneltilen eleştirilere; hazırlanmasının aceleyle getirilmesi, hazırlama yönteminin yanlış olduğu, özgün bir yasa olmadığı, yasa dilinin kusurlu olduğu, bireyin ön plana alınmadığı, gereksiz hükümler içerdiği ve tatminkar bir gerekçesinin olmadığı gibi örnekler verebiliriz.

Yasa liberal demokratik değil totaliter bir devletin ceza yasası görünümündedir.(23) Kanunun sağlıklı bir şekilde anlaşılıp uygulanabilmesi hazırlanmasında hakim olan anlayışın ve esas aldığı suç teorisinin doğru bir şekilde öğrenilmesi ile mümkün olabileceği şeklinde görüşlerde bulunmaktadır.(1)

5237 Sayılı TCK'nın daha yürürlüğe girer girmez, özellikle basın özgürlüğünü kısıtlayan hükümleri bulunduğu şeklindeki eleştirilerin etkisi ile değişikliklere uğramıştır. ,

5237 sayılı yeni TCK'n da cürüm kabahat ayrımı kaldırılarak kabahatler bu yasadan çıkartılmış neticesi idari yaptırım olarak ön görülen Kabahatler Yasasına alınmıştır. (30.03.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu; RG, 31.03.2005 No: 25772, mükerrer)

5237 sayılı TCK iki kitaptan oluşmakta olup "Genel Hükümler" başlıklı birinci kitapta suç ve cezalara ilişkin temel esaslar düzenlenmiştir. (Madde 1-75), ikinci kitapta ise "Özel Hükümler" başlığı ile Suçlar ve Cezaları tek tek gösterilmiştir. (Madde 76-343) 5237 sayılı

yasada, 765 sayılı yasanın aksine kişilere karşı işlenen suçlar öne, devlete karşı işlenen suçlar ise sona alınmıştır.(17)

II. TÜRK CEZA HUKUKUNDA YARALAMA SUÇLARI

1. TÜRK CEZA KANUNU'NDA KASTEN YARALAMA SUÇLARI

1.1. Genel Açıklamalar

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu Kasten Yaralama Suçlarını özel hükümler kitabında “Kişilere Karşı Suçlar” ana başlığı altındaki ikinci kısmın ikinci bölümünde “Vücut Dokunulmazlığına Karşı Suçlar” alt başlığında düzenlemiştir. Düzenleme 86’ncı maddede Kasten Yaralama suçu ile başlamaktadır. (TCK 86/1 maddesinde suçun Temel biçimi düzenlenmiştir; TCK 86/2 de daha az cezayı gerektiren nitelikli hal, TCK 86/3. madde de ise cezanın ağırlaştırılması gerektiren nitelikli hallerde yer verilmiştir. TCK’nın 87. maddesi netice yüzünden cezanın ağırlaştırılması gereken halleri düzenlemiştir, TCK’nın 88.maddesinde ise suçun ihmalî hareketle işlenmesi hali öngörülmüştür.)

Kanunda müessir fiil veya etkili eylem terimi yerine “yaralama” terimi kullanılmış ise de mağdurun üzerinde yara, bere, iz oluştuğu takdirde ancak yaralamadan söz edilebilir. Bu suçun basit halinin itme ya da mağdurda hiçbir yara, bere, iz oluşturmayacak biçimde tokat ile vurma, saçını çekme, kulağını çekme gibi eylemler ile de oluşabilmesi karşısında “yaralama” terimi, sayılan bu halleri karşılamamaktadır.(16)

Kişinin vücuduna acı veren veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan her davranış yaralamadır.(24) Başka bir ifadeyle mağdura sadece manevî açıdan verilecek acılar yaralama suçu olarak kabul edilmemektedir.(25)

Bu suçun gerçekleşebilmesi için failin yaralama kastıyla hareket etmesi gerekecektir. Failin kastı yaralama olup ta, neticenin ölüm şeklinde gerçekleşmesi durumunda TCK’nın 87/4 maddesi uygulanacaktır.

Hareketin mağdura bizzat yaptırılması da mümkündür. Örneğin; ırzına geçilmek istenen mağdurun failden kurtulmak için kendini balkondan aşağıya bırakması gibi.

Hakimin fiilin kişi üzerindeki etkisine göre cezayı tayin konusunda takdir yetkisi genişletilmiş ve tabiplerin yerine göre sübjektif raporlarına bağlılığı bir ölçüde azalmış bulunmaktadır.(26)

Kasten yaralama suçu, mağdurun vücuduna acı verilmesi, sağlığının veya algılama yeteneğinin bozulması üzerine tamamlanacaktır. Bu nedenle yaşayan bir kişinin vücudundan doğal yollar ile ayrılmış vücut parçaları, ayrılma anından sonra bu suçun alanına girmeyecektir.

Objektif olarak neticenin meydana gelmesi, failin cezalandırılması için yeterli olacaktır. Eğer suçun netice sebebi ile birden fazla ağırlaşmış hali meydana gelmiş olsa bile,

fail sadece en ağır neticeden dolayı cezalandırılacak, Hakim karar verirken cezanın alt sınırından uzaklaşacaktır.

1.1.1. Korunan Hukuki Yarar

Kasten Yaralama suçlarında korunan hukuki yarar kişilerin beden ve vücut bütünlüğüdür. Koruma fiziki ya da psikolojik ihlallere karşı söz konusu olmaktadır.(27) Kişinin bizzat kendisine yönelik olarak kasten yaralama eylemi bu suçu oluşturmaz. Çeşitli hukuk sistemleri kasten yaralama fiillerini “bedensel zarar” veya “şahıslara verilen zarar” deyimleri ile tanımlamıştır.(28)

Aynı kavramı anlatmak için kullanılan deyimler farklı olmakla birlikte ortak olan şahısların bedensel bütünlüğüne ve sağlığına zarar veren eylemlerin cezalandırılmış olmasıdır.

TCK’da sayılan suçlardan cinsel saldırı, İşkence gibi fiillerde kişinin beden ve ruh bütünlüğüne yönelik saldırılar olmasına rağmen, korunan hukuki yarar farklı olduğu için, değişik bire suç tipi olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Örneğin işkence suçunda suç neticesinden bağımsız olarak, şiddet ifade eden hareket cezalandırılmaktadır

1.1.2. Fail ve Mağdur

a) Fail: 5237 sayılı TCK md. 86’da başkasının vücuduna acı veren veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan “kişi” den bahsedilip suçun faili açısından herhangi bir özellik aranmış değildir.

Bu suçun faili herkes olabilir. Fakat fail ile mağdur arasında üst soy, alt soy, eş, kardeş gibi bir yakınlık bulunması durumunda, ceza ağırlaştırılmıştır.

Kasten yaralama suçunun oluşması için fiilin fail tarafından başka bir insana karşı işlenmesi gerekir.(29)

Mağdur zorlanarak veya aldatılarak kendi kendisini yaralamasına sebebiyet verilmiş ise bu durumda asıl fail, dolaylı faillik hükümleri gereğince onu zorlayan veya aldatan kişi olacaktır. (TCK md. 37/2)

b) Mağdur: Kasten Yaralama suçunun mağduru bakımında da herhangi bir özellik söz konusu değildir. Suçun mağduru herkes olabilir. Mağdurun üst soy, alt soy, eş veya kardeş ya da, beden ve ruh bakımından kendisini savunamayacak kişi olması veya suçun kamu görevlisine karşı yerine getirdiği görev nedeni ile işlenmesi durumlarında, yasa kanunu cezanın ağırlaştırılması nedeni olarak kabul edilmiştir. Ancak bu suçla korunmak istenilen hukuki yarar vücut ve akıl bütünlüğü, yani kişinin sağlığı olduğuna göre mağdurun hayatta olması gerekir.

Bu nedenle ceset üzerinde gerçekleştirilecek beden / vücut bütünlüğüne zarar verecek hareketler kasten yaralama suçu kapsamında değil ölüyü tahkir veya hakaret kapsamında değerlendirilecektir.

Öte yandan; cenin ana rahminden çıkararak ayrı bir varlık haline gelinceye kadar yaralama suçunun mağduru olamaz.(30) Bu nedenle ana rahmindeki canlıya karşı gerçekleştirilen fiiller bu suçu oluşturmayacaktır.

1.2. Kasten Yaralama Suçunun Unsurları

1.2.1. Maddi Unsur

Kasten yaralama suçunun maddi unsuru bir başkasının vücuduna acı verilmesi, sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olmaktır. (Maddi unsurlar ibaresi Türk doktrininde ilk olarak Kunter tarafından kullanılmış, hakaret, netice ve illiyet bağı olarak gösterilmiştir.)

1.2.1.1. Hareket

Türk Hukukunda hareket “eylem” “fiil”, “davranış” gibi çeşitli terimlerle ifade edilmiştir.

Ceza Kanunumuz hangi hareketlerin kasten yaralama olacağını açıklamamıştır. Bu nedenle kasten yaralama suçu, serbest hareketli suçlardandır.(17)

Mağdurun vücuduna acı veren sağlığı veya algılama yeteneğini bozukluk meydana getiren her hareket kasten yaralama suçunu oluşturur.

Suçun oluşmaması için, yapılan hareket sonucunda mağdurun yaralanması gerekir. Yaralanma kişinin vücuduna acı verilmesi, sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulması durumudur.

Suçun maddi unsurunu oluşturan hareket icra (yapma) biçiminde olabileceği gibi, ihmal (yapmama) biçiminde de olabilir. ,

Suçun ihmali bir hareketle işlenmesi hali TCK md. 88’de ayrıca hüküm altına alınarak faile verilecek cezanın üçte ikisine kadar indirilebileceği öngörülmüştür. İhmali harekete kişinin sağlığına kavuşmasını istemediği eşini doktora götürmemesi örneğini verebiliriz.

İhmali hareketle işlenen suçlarda; fail bu neticenin gerçekleşmesine kendisi neden olmasa bile, oluşumunu engellemediği için ihmali davranışla suç işlemiş kabul edilir.(31)

Hareketin birden fazla oluşu, birden fazla yaralama suçunun ortaya çıkmasına neden olmaz. Fail mağdura önce yumruk atıp, sonra sopa ile vurması bir suç teşkil eder.

Hareketin doğrudan doğruya mağdurun bedenine yönelik olması da şart değildir. hipnotik hareketler ile veya korkutmak için patlatılan bir takım patlayıcılar vasıtasıyla mağdurun sinir sisteminin bozulması şeklindeki dolaylı hareketlerde bu kapsamda sayılır.

Ayrıca hareketin bizzat mağdura yaptırılması da olanaklıdır. Yargıtay ırzına geçilmek istenilen mağdurun veya onu dövmek için odasının kapısını zorlayıp kapıyı kırarak içeri giren faili gören mağdurun bu saldırıdan kurtulmak için balkondan aşağıya atarak yaralanmasından faili sorumlu tutmaktadır

Kişinin bedensel acı duymasını gerektirmeyecek nitelikli eylemleri ise kasten yaralama değil, kasıt varsa hakaret suçunu oluşturacaktır. Bu nedenle yakadan tutma fiili kasten yaralama olarak cezalandırılmamıştır.

Vücuda acı verme: Yapılan bu icrai veya ihmali hareket mağdura acı vermiş olmalıdır. Hukuksal bir terim olmayan “acı” teriminin anlamı; ” herhangi bir dış etken dolayısı ile organlarda birdenbire duyulan rahatsızlık, ıstırap” olarak açıklanabilir.(32) Ne kadar hafif olursa olsun kişinin bedenine ilişkin az veya çok hissedilen her türlü acı bu kavram içinde değerlendirilmelidir.(33) Mağdurun bu hareket neticesinde acı duymamış olması önemli değildir. Esas olan mağdurun bedenine yönelik olarak maddi hareketin yapılmasıdır. Sırf manevi alanda kalan hareketlerin vücuda acı verdiğini kabul söz konusu olmaz.

Kasten yaralama suçunun oluşması için, vücuda yönelik bu hareket belli bir ağırlığa ulaşmalıdır. Eğer mağdurun vücudunda yaratılan etki “basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif” ise TCK’nın 86/2 fıkrası uyarınca faile verilecek ceza daha hafif olacaktır. Ancak bazı durumlarda vücuda oldukça acı veren bir travmanın basit bir tıbbi müdahale ile tedavisi mümkün olabilirken, bazen az acı vermekle beraber basit bir tıbbi müdahale ile tedavi mümkün olmayabilir.(34) Bu nedenle kanun koyucunun buradaki amacının salt “acı”yı esas almak olmadığı, yaralamanın derecesi, tahribatı ve tedavi süresini de esas alarak değerlendirme yapılması gerekeceği düşüncesindeyiz.

Sağlığı bozma: Sağlığın bozulması kavramı geniş olarak anlaşılmalıdır. Bir kimsenin mevcut sağlık durumunun geçici de olsa kötüye gitmesine sebebiyet verilmelidir. Dolayısı ile, tıp biliminde hastalık sayılmayan durumlar da sağlığın bozulmasına sebebiyet verebilir.(3)

Ayrıca mağdurun sağlığında ortaya çıkan bozulmanın mutlaka tedavi edilerek ortadan kaldırılması gerekmeyip, tedaviye ihtiyaç duyulmadan bir süre sonra kendiliğinden iyileşen şişlik, sıyrık gibi netice veren hareketlerde kasten yaralama suçunun kapsamı içerisinde.

Bedene ilişkin ve ruhsal tüm bozukluklar, sağlığın bozulması kavramı içinde değerlendirilecektir.(35)

Bir kimseye bilerek ve isteyerek bir hastalık (örneğin AIDS, Firengi gibi) bulaştırmak, bu konuda özel bir hüküm konulmadığı takdirde sağlığın bozulmasına yol açması nedeniyle kasten yaralama suçunu oluşturur.(36)

Bu açıdan hastalığın bulaştırılması yeterli olup, ayrıca kişide bu hastalığın tüm etkileri ile ortaya çıkıp çıkmayışı önem taşımaz.

Diğer yandan kişinin sinir sistemini ve ruh sağlığını bozucu hareketler de örneğin mağdurun korkmasına, bayılmasına, sarhoş hale getirilmesine, içeceğine uyku ilacı katılarak uyutulmasına yol açan bütün maddi ve manevi hareketlerde mağdurun sağlığın bozulmasına neden oldukları takdirde kasten yaralama suçunu oluşturabilir.

Nitekim İtalyan Yargıtay'ının 10 Kasım 1954; 27 Kasım 1981 tarihli kararlarına göre “sinir şoku ve bayılmada” kasten yaralama suçu açısından hastalık sayılmıştır.(37)

Algılama yeteneğinin bozulması: “Algılama Yeteneğinin Bozulması” deyimi kişinin normal koşulda sahip bulunduğu bilince sahip bulunmaması, bu yeteneğin kısmen de olsa kayba uğraması sonucunda hareketlerini yönlendirememesi, durumu olarak tanımlanabilir.(33)

Tıbbi olarak akıl hastalığı sayılmamakla birlikte mağdurun algılama, düşünme, iradi hareket etme yeteneğinde herhangi bir bozukluk meydana getiren her hareket bu kavram içinde değerlendirilecektir.(3)

Algılama yeteneği bozulan kişi kendi iradesi ile davranışlarını yönlendirememekte, düşünceleri ile davranışları arasında seçim yapamamaktadır. Bu kişi hezeyanlı düşüncelerin, patolojik benliğin veya algı yanılmalarının baskısı altında ya da başka birinin telkinleri ile hareket edebilmektedir.(38)

Bir kimsenin hipnotize edilerek kendini bilmez hale getirilmesi ilaç veya bir içeceklerle sarhoş edilmesi algılama yeteneğinin bozulmasına örnek teşkil edebilir.

Algılama yeteneğini bozan bu hareketler aynı zamanda kişinin sağlığının bozulmasına da yol açacaktır. Nitekim Alman hukukunda kasten yaralama suçunu düzenleyen Alman Ceza Yasası md. 223'de, beden bütünlüğünü bozma / zarar verme ile sağlığa zarar verme olmak üzere, iki seçimlik hareket gösterilmiş; algılama yeteneğinin bozulması kavramına yer verilmemiştir.(27)

1.2.1.2. Netice

Kasten Yaralama suçu, TCK'n un 86 md. Gösterilmiş olan mağdurun vücuduna acı verilmesi, sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olunması neticelerinin birinin gerçekleşmesi ile oluşur. Bu neticelerden birinin gerçekleşebileceği gibi hepsinin birden gerçekleşmesi de mümkündür. Kişinin başına vurulan bir darbenin hem vücuduna acı vermesi, hem de algılama yeteneğinde bozukluk meydana getirmesi imkan dahilindedir.

Kasten yaralama suçunda Ceza Hukukumuz objektif sorumluluk esasını kabul ettiğinden neticenin gerçekleşmesi suçun oluşumu için yeterli sayılmıştır. Hareket vücuda acı vermeye elverişli olmakla birlikte herhangi bir sebeple örneğin mağdurun önceden yaptığı hazırlıklar ile acıya dayanıklı, hatta acı duymaz hale gelmiş olabileceği hallerde neticenin gerçekleşmiş olup olmayacağı hususu doktrinde tartışılmalıdır. Dönmezer hareketin vücuda acı verici nitelikte olmasının yeterli olduğunu kabul etmektedir.(39) Erman – Özek'e göre ise kullanılan vasıta elverişli olsa dahi, neticenin gerçekleşmesi için yeterli olmadığından fiil teşebbüs derecesinde kalmış sayılmalıdır.(40) Acı duyulmamış (örneğin hafif darbelere alışmış boksör, aşırı alkol almış veya uyuşturucu almış kişi) olması halinde neticenin gerçekleştiğini kabul edenler olduğu gibi kullanılan vasıta elverişli olmakla birlikte neticenin gerçekleşmesi için yeterli olmadığından teşebbüs aşamasında kalacağı yönünde görüşlerde bulunmaktadır.(40)

Vücuda acı verilmesi aksinin ispatı zor bir durumdur. Yaratılan küçük bir acı bile kasten yaralama suçunun oluşması için yeterlidir. Kasten yaralama suçları maddi suç tipi olup, kanunda yazılı neticeyi doğurmayan "kötü muameleler" bu suçu oluşturmayacaktır. Yargıtay'ımız öğretmenin öğrencisini dövmesini kasten yaralama suçu olarak kabul etmektedir

Ancak pek hafif bir acı duyulmasına yol açan darbenin, mesela hafif bir tokat'ın, failin kastına göre, mağduru küçük düşürme maksadı ile hareket etmiş olması halinde dahi, azda olsa acı verebileceğinin bilinmemesine imkan yoktur. Bu durumda bir fiile iki ayrı hukuki neticenin meydana getirilmesi söz konusudur. Daha ağır olan neticenin cezalandırılması yoluna gidilecektir.

Kasten Yaralama suçu acı veren veya sağlığı ya da algılama yeteneğini bozan hareketin yapıldığı yer ve zamanda tamamlanmış olur. Yaralama sonucunda, duyu ve organlardan birinin işlevinin sürekli zayıflamasına, yüzde sabit ize, gebe bir kadına karşı işlenip çocuğun düşmesi veya vaktinden önce doğmasına, konuşma veya çocuk yapma yeteneğinin kaybolması suçun devamı olmayıp, sonuçların devam etmesini ifade etmektedir.

765 Sayılı Eski Türk Ceza Kanunu yaralama suçları konusunda, meydana gelen neticelere göre derecelendirme ve cezalandırma sistemini kabul etmiştir. Netice itibarıyla cezalandırma esasını kabul ettiği için de, kusur sorumluluğunu değil, objektif sorumluluk ilkesini benimsemiştir. Bu sebeple her neticeyi öngörmeye çalıştığından, yaralama suçlarını düzenleyen hükümler kazuistik bir yapı almıştır.(5) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu bakımından ise kanunun 23.madde metnindeki, "Bir fiilin kastedilenden daha ağır veya başka bir neticenin oluşumuna sebebiyet vermesi halinde, kişinin bundan dolayı sorumlu tutulabilmesi için bu netice bakımından en azından taksirle hareket etmesi gerekir." şeklindeki düzenleme karşısında. Doktrinde egemen olan görüş; neticesi sebebiyle ağırlaşmış suçlar bakımından, 5237 Sayılı Kanunun; meydana gelecek netice açısından failin en azından taksir derecesinde kusurunu arıyor olmasını, bu suç tipini objektif sorumluluk çemberinden çıkarıp, ceza kanununun genel sübjektif sorumluluk alanına soktuğunun kabul edilmesi gerektiği, şeklindedir.(41)

1.2.1.3. Nedensellik bağı

Nedensellik (İllyet) bağı, hareket ile meydana gelen netice arasında bulunması gerekli olan bağlantıdır.(42)

Bir kimsenin kasten yaralama suçundan cezalandırılabilmesi, hareketi ile ortaya çıkan netice arasındaki bağlantının illiyet kurallarına göre kurulmasına bağlı olacaktır. Bu bağlantının objektif takdirle kurulması yeterlidir. Yani genel hayat tecrübesine göre, normal bilgi, zeka ve tecrübeye sahip bir kimse tarafından neticeyi meydana getireceği tahmin olunabilen her hareket, neticeyi meydana getirmeye elverişli sayılmalıdır.

Failin yaptığı hareketin söz konusu neticeyi meydana getirmeye uygun ve elverişli olduğunu sübjektif olarak tahmin edip etmediğini araştırmaya gerek yoktur.(3)

Failin doğrudan doğruya mağdur üzerinde gerçekleştirdiği hareketlerde nedensellik bağının mevcut olacağı hususunda kuşku bulunmamaktadır. Fakat failin doğrudan olmayan hareketleri ile kasten yaralamaya sebep olması halinde dahi illiyet bağının varlığı kabul edilebilmektedir. Yargıtay'ın çeşitli kararlarında failin saldırı tehdidi nedeni ile korkuya kapılan mağdurun kendisine yapılabilecek kötülüklerden kurtulmanın tek çaresi olarak pencere veya balkon gibi yüksekten kendini aşağı bırakarak, yaralanmasının meydana gelmesinde illiyet bağının varlığını kabul etmiş ve kasten yaralama hükümlerinin uygulanması gerektiğini belirtmiştir. "4.CD 09.11.1982, 6011/6479", Yine Yargıtay ceza kurulunun 04.04.1983 tarih ve 42/153 sayılı kararına göre (Kasten Yaralamada Bulunmak isteyen sanığın bu eyleminden kurtulmak için yüksek bir yerden atlayan mağdurda meydana

gelen yaralanmalarda, failin hareketi ile netice arasında illiyet (nedensellik) bağı bulunduğu kabul edilmiştir.

Mağdurun; bıçakla üzerine yürüyen failden kaçarken düşüp bacağını kırmasında bu sonuca failin neden olması dolayısı ile illiyet bağının varlığı kabul edilip fail sorumlu tutulmalıdır.(43)

Failin hareketi daha ağır bir neticeyi meydana getirmeye elverişli bulunmakta ise failin, hareketinden bu şekilde bir neticenin meydana gelebileceğini tahmin edip etmediği hususu dikkate alınmaksızın, fail meydana gelen neticeden sorumlu tutulacaktır.

12.2. Manevi Unsur

1.2.3. Kast

Suç doğrudan veya olası kast ile işlenebilir. Fail hareketinin başkasının vücudunda acı duymasına veya sağlığının bozulmasına elverişli bir harekette bulunduğunu bu davranışıyla yaralamanın meydana geleceğini bilmesi, istemesi ve öngörmesi gerekir. Fail şaka ya da alay gibi bir saikle gerçekleştirdiği bir fiil ile de bu suçu işleyebilir. Kast suçun icrası sırasında var olmalıdır.(1)

Kast kişinin iç dünyasıyla ilgili olduğundan, manevi unsurun tespiti, kasten yaralama suçunu, kasten öldürmeye teşebbüs ve taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçlarından ayırması bakımından önem arz etmektedir.

Fail somut olayda bilerek ve sonuçlarını görüp isteyerek hareket etmişse eylem kasten yaralamadır. Eylem iradi olmakla birlikte sonuç istenmemiş ise taksirle yaralama söz konusu olur.(16)

Failin kastının yaralama mı yoksa öldürme mi olduğu konusunda Yargıtay, fail ile mağdur arasında ki husumetin nedeni, bu husumetin derecesi mağdurda meydana gelen yaraların yeri, sayısı, niteliği ve niceliğini, failin olayda kullandığı alet veya aletlerin niteliği, olayın oluş şekli ve nedeni, failin isteyerek ilk hareketinden sonra suçun meydana gelmesine engel halin, failin iradesi dışında bir nedenden kaynaklanıp, kaynaklanmadığı, gibi başlıca durumları değerlendirmek suretiyle tespit yapmaktadır.

Carrara, öldürme kastının sanığın karakterinden, ruhsal durumunu gösteren “dostluk, düşmanlık” gibi öncelikli davranışlarından, suçun nedenlerinden, kullanılan silahın niteliğinden, darbelerin yönü ve adedinden, belirlenebileceğini beyan etmiştir.(44)

Fail ile mağdur arasında ki önceye dayanan ilişkinin tespiti de kast açısından önemlidir. Taraflar arasında önceye dayanan bir husumetin varlığı, olaya sebebiyet veren taraf, ilk hareketin kimden geldiği gibi hususlar da değerlendirilecektir.(40)

Suçta kullanılan vasıtanın elverişli olup olmaması, ceza uygulamasında silah sayılıp sayılmayacağı da kastın tespitine yarayan ölçütlerdendir.

Kast, kişi ile işlediği suçun maddi unsurları arasındaki psikolojik bağı ifade etmektedir.

Olası kast durumundan suçun kanuni tanımında yer alan unsurlardan somut olayda gerçekleşebileceği ön görülmesine rağmen, kişi fiili işlemektedir. Diğer bir deyiş ile fail unsurların meydana gelmesini kabullenmektedir.(39)

Kasten işlenebilen tüm suçlar, ilke olarak hem doğrudan hem de olası kastla işlenebilir.

Ancak suçun kanundaki tanımında “bilerek” ifadesine yer verilmiş ise bu suç sadece doğrudan kastla işlenebilecektir. Örnek olarak TCK 267.maddesinde sayılan iftira suçunda; failin suçsuz olduğunu bilerek kişiye karşı suç isnat etmesi gerektiğinden, bu suç ancak doğrudan kast ile işlenebilir.

1.2.3.1. Olası kast

Kast kavramı TCK'n un 21. Maddesinin 2. fıkrasında gösterilmiş olup buna göre, “kast, suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve isteyerek gerçekleşmesidir”, şeklinde tanımlanmıştır. “Olası kast” kavramı ise suçun hafifletici sebebi olarak maddenin 2. fıkrasında, “kişinin, suçun kanuni tanımındaki unsurların gerçekleşebileceğini öngörmesine rağmen, fiili işlemesi halinde olası kast vardır” düzenlenerek, bu halde, ağırlaşmış müebbet hapis cezasını gerektiren suçlarda, müebbet hapis cezasına, müebbet hapis cezasını gerektiren suçlarda yirmi yıldan yirmi beş yıla kadar hapis cezasına; diğer suçlarda ise temel ceza üçte birden yarısına kadar indirileceği” hükmü öngörülmüştür.

Madde metninde doğrudan kasttan ayrı olarak olası kast da tanımlanmıştır. Olası kast durumunda suçun kanuni tanımında yer alan unsurlardan birinin somut olayda gerçekleşebileceğini öngörmesine rağmen, kişi fiili işlemektedir. Diğer bir deyişle fail unsurların meydana gelmesini kabullenmektedir.

Yukarıda verilen madde metninde açıklandığı üzere, failin suçu olası kast ile işlemesi halinde TCK' md 21/2 fıkrası gereğince temel cezadan indirim yapılması ön görülmüştür.

Doğrudan kasıtle işlenen kasten yaralama suçları ilk olarak olası kast ile de işlenebilecektir. Olası kast halinde failin kastı birden fazla kişiye yönelik olabileceği gibi, tek mağdura karşıda olabilir.(45)

Örneğin, failin insanların yoğun olarak bulunduğu, hastane, terminal, düğün salonu gibi bir yerde bu insanlar içinde bulunan mağdur dışında diğer insanların da isabet

alabileceğini öngörmesine rağmen atışlarına devam ederek olayla ilgisi bulunmayan başka mağdurları yaralamasında asıl vurmak istediği kişi bakımından doğrudan diğer kişiler bakımından ise olası kastla hareket ettiği kabul edilecektir.

1.2.4. Hukuka Aykırılık Unsuru

Hukuka aykırılık, işlenen ve kanundaki tarife uygun bulunan fiile hukuk düzenince cezaz verilmemesi, ve aykırılığı ortadan kaldırılan bir nedenin bulunmamasıdır.

Kasten yaralama suçunun oluşması, yaralama eyleminin hukuka aykırı olmasına bağlıdır. Yaralama hukuk kuralları içerisinde kalan bir yetkinin kullanılmasıyla meydana gelmiş ise, eylemin hukuka aykırı olduğundan söz edilemeyeceği için fiil suç oluşturmayacaktır.(27)

Bu haller ceza yasası ve bazı özel yasalarda yer almaktadır. Örneğin başta meşru müdafaa ve (zorda kalma) zorunluluk halinde hukuka aykırılık ortadan kalkmakta İşlenen yaralama fiili suç teşkil etmemektedir. (TCK md. 25) Yine kolluk kuvvetlerinin toplantı ve gösteri yürüyüşü mevzuatına aykırı olarak toplanan kalabalığı dağıtma yükümlülüğü sırasında gerektiğinde cebir kullanması durumunda ya da yasada gösterilen hallerde silah kullanması nedeniyle eylem suç teşkil etmeyecektir. (TCK md.24) Hukuka uygun biçimde alınmış karar doğrultusunda failin bedeninde gerçekleştirilecek muayene işlemleri de suç sayılmayacaktır. (CMK md 75 vd.)Ancak kişinin kullandığı bu yetki, hukuk kurallarından kaynaklanmalı ve öngörülen koşullarda kullanılmalıdır.

Kasten yaralama suçunda mağdurun rızası da bir hukuka uygunluk sebebi olmakla birlikte, beden bütünlüğü ile sağlığa veya algılama yeteneğine zarar verme konularında rızanın geçerli olup olmayacağı tartışmalıdır.

Rıza kişinin vücudu üzerinde serbestçe tasarrufta buluna bileceği ölçü ve alan içerisinde olmalı ve kanuna ahlaka ve adaba aykırı olmalıdır.(35)

Tıbbi müdahaleler sırasında hekimin kişilerin fiziki veya psikolojik bir hastalığını, teşhis ve tedavi etmek, gerektiğinde acıları dindirmek veya hastalıktan korumak amacıyla yaptığı iğne, ameliyat ve benzeri operasyonlar hastanın rızasının bulunması şartıyla, Kasten yaralama teşkil etmezler. Rızanın verilmesine olanak bulunmayan hallerde ise hakim, kişinin sağlığı için müdahalede bulunma yetkisi vardır “1219 Sayılı tababet ve şubatı sanatlarının tarzi icrasına dair yasa md.70”.

Ayrıca genel sağlık için tehlikeli veya zararlı olan durumlarda, hastanın onayı bulunmaksızın veya onun rızasına aykırı olarak tedavi söz konusu olabilmektedir.

Tedip amacıyla yapılan hareketlerde yasadaki sınırları içerisinde kalmak kaydıyla bir hukuka uygunluk nedeni oluşturur. TCK' md. 232/2'de terbiye hakkından söz edilerek, veli, vasi veya evlat edinen dışındaki kişilerinde bu hakka sahip olduğu öngörülmüştür. Terbiye hakkının kötüye kullanılması ise hukuksal sonuçları olduğu gibi, sayılan madde ile yaptırıma da bağlanmıştır.

Yargıtay öğretmenin öğrencisini terbiye hakkı bulunduğunu, ancak bu hakkın öğretmen öğrencisine karşı kasten yaralama suçunu işleme hakkı vermeyeceğini birçok kararında vurgulamaktadır. “Öğretmen olan sanığın, yerine oturması yönünde uyardığı öğrencisi mağdurenin kendisine saygı sınırlarını aşacak şekilde verdiği yanıtı üzerine, onun saçını çekerek yerine oturttuğu oluştaya uygun biçimde kabul edilmiş bulunması karşısında, bedene acı veren her türlü maddi eylemin yaralama suçunu oluşturacağı gözetilmeden, genel kasıtlı işlenen bu suçta özel kasıttan söz edilerek ve eylemin terbiye sınırı içinde gerçekleştiği biçimindeki yasal olmayan gerekçelere dayanılarak beraat hükmü kurulması.., 4.CD., 16.04.2002, 3770/6471.”

Spor Etkinlikleri de spor kuralları içerisinde kaldığı sürece bir hukuka uygunluk nedenidir. Bu özel kurallara uygun davranıldığı ölçüde yapılan hareketlerde hukuk sınırları içerisinde kabul edilecektir. Fakat her eylem hangi spor dalında yapıldı ise onun kuralları çerçevesinde değerlendirilmesi gerekir.

Bir boks maçında rakibine yumruk vurmamak oyun kuralları dahilinde iken, bir atletizm yarışmasında rakibine yumruk veya çelme atmak oyun kurallarının dışında kalacak ve bu sebeple yapılan kasten yaralama, suç teşkil edecektir.

2. KASTEN YARALAMA SUÇUNUN NİTELİKLİ HALLERİ

2.1. Cezanın Ağırlaştırılmasını Gerektiren Nitelikli Haller

2.1.1. TCK'n un 86/3.Maddesinde Öngörülen Nitelikli Haller

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 86/3. maddesinde düzenlenmiş bulunan nitelikli haller, kasten yaralama suçunun konusu, nedeni ve suçta kullanılan araçlar sebebiyle ağırlaştırılmış hallerine ilişkindir.

2.1.1.1. Kasten yaralamanın üstsoy, altsoy, eş veya kardeşe karşı işlenmesi

TCK'n un 86/3. fıkrası (a) bendi hükmünce;

Kasten yaralama fiilinin, üstsoy veya altsoydan birine ya da eş veya kardeşe karşı işlenmesi halinde, bu suçun ağırlaştırılması sonucu doğuracaktır. Bu halde ceza, bir yıldan üç yıla kadar hapis olan temel cezanın yarı oranında arttırılması suretiyle tayin edilecektir.

Bu bentte öngörülen nitelikli hal kişisel olup, medeni kanun hükümlerince soy bağıının kurulduğu hallere ilişkin olarak, bu bendin uygulanması olanaklı olacaktır. MK'nın 282. maddesi uyarınca "çocuk ile ana arasındaki soybağı doğumla, çocuk ile baba arasındaki soybağı ise ana ile evlilik, tanıma veya hakim hükmü" ile kurulacaktır. Uygulamada eş olma açısından, geçerli resmi nikahın varlığı aranmaktadır. İmam nikahlı eşe karşı bu suç işlenirse 86/1.fikradan hareketle sonuca gidilecektir. (46)

Kardeş kavramına ana baba bir ve ana veya baba bir kardeşler girmektedir. Tanınmış veya hükmen belirlenmiş olmak koşuluyla evlilik dışı doğan kardeşlerde bu kavram içerisinde değerlendirilecektir. Tanıma ya da hakim kararıyla kayden babalık ilişkisi kurulmamış bir babanın çocuğa karşı işlediği yaralama eyleminde 86/3 maddenin uygulanmasından söz edilemez.

Yine Medeni Kanununun 17/2. maddesi hükmüne göre "Biri diğerinden gelen kişiler arasında üstsoy – altsoy hısımlığı; biri diğerinden gelmeyip de ortak bir kökten gelen kişiler arasında yansoy hısımlığı vardır" Dolayısı ile kayın hısımlığı ve evlat edinme yolu ile kurulan kişi ile kayın anne-baba veya evlatlığı ile arasında geçen kasten yaralama suçları için soybağından MK'nın 17/2 maddesinde öngörülen üstsoy – altsoy hısımlığını kan bağı ile sınırlayan hükmü uyarınca 86/3. maddesinin uygulanması mümkün olmayacaktır. Ayrıca üvey ana veya baba ile üvey çocuk arasındaki yaralama eylemleri bu nitelikli hal içerisinde öngörülmemiştir.

MK' m. 36'ya göre şahısların kişisel durumu, bu amaçla tutulan resmi sicil ile belirlenir hükmü karşısında, kişisel sicilde yer almayan üstsoy ya da altsoy hısımlığı, eş veya kardeşlik bu nitelikli halin uygulanmasına esas alınmaz.

2.1.1.2. Yaralamanın beden ve ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı işlenmesi

765 Sayılı TCK'da ağırlaştırıcı neden olarak yer almayan bu halde kasten yaralama suçunun yaşı, hastalığı, malullüğü veya ruhsal ya da fiziksel güçsüzlüğü nedeniyle kendisini korumaktan aciz bir kimseye karşı işlenmesi de cezanın ağırlaştırılması sonucunu doğuracaktır. (6)

Maddede beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda olan kimsenin hangi ölçüte göre belirleneceği düzenlenmemiştir. Mağdurun fiile direnemeyecek kadar küçük olması ya da mağdurdaki beden veya ruh hastalığının derecesi ve niteliğine göre bu bendin uygulanması söz konusu olacaktır.

Failin ise bu bentte öngörülen ağırlaştırıcı halden sorumlu tutulabilmesi için, mağdurun beden ve ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda olduğunu bilmesi gereklidir. Failin bunu bilmemekle birlikte, kuşkulmasını gerektiren bir durumun varlığına rağmen eylemini gerçekleştirmesi durumunda olası kast ile hareket ettiğinin kabulü gerekir.

Bent kapsamında sayılan mağdurların, bu konuları dolayısıyla yeterince kendilerini savunma imkanına sahip olamayışları, fail bakımından kasten yaralama eylemi için kolaylık sağlamaktadır. Söz konusu sebepten dolayı bu durum ağırlaştırıcı neden kabul edilmiştir. Ancak kasten insan öldürme suçundan mağdurun “çocuk” olmasının cezanın ağırlaştırılması sonucuna yol açmasına karşılık, kasten yaralama suçundan ayrıca “çocuk”tan söz edilmemiştir. Bu durumdan çocuğa yönelik olarak işlenen kasten yaralama suçu, eğer çocuğun beden ve ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda olduğu kabul edilebiliyorsa ancak bu takdirde cezanın ağırlaştırılması sonucuna yol açmaktadır.(30)

2.1.1.3. Yaralamanın kişinin yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle işlenmesi

Kasten yaralama suçunun kamu görevlisine karşı ve yerine getirdiği kamu görevi nedeni ile işlenmesi, bu suçun ağırlaştırıcı hali olarak öngörülmüştür.

Mağdurun salt kamu görevlisi olması bu ağırlaştırıcı nedenin uygulanmasını gerektirmeyip, aynı zamanda suçun mağdurun yerine getirdiği kamu görevi dolayısıyla işlenmesi gerekir. Hatta bu kamu görevi sıfatı sona ermiş olsa bile, kişinin kamu görevinin gereklerine uygun davranması dolayısıyla kasten yaralanması durumunda dahi yine bu hüküm uygulanacaktır. (5237 Sayılı TCK'n un 82. madde gerekçesi)

Kimlerin Kamu görevlisi Sayılacağına İlişkin Tanımlama; TCK'n un 6. maddesinde yapılmış olup, buradaki tanıma göre “bir kamusal faaliyetin yürütülmesine atama veya seçilme yoluyla ya da herhangi bir surette sürekli, süreli veya geçici olarak katılan kişi ” kamu görevlisidir.

Ceza kanunu bu uygulamasında kimlerin kamu görevlisi olarak kabul edileceği konusunda aranacak ölçüt kişinin kamusal faaliyetinin yürütülmesine katılmasıdır.(47)

Maddede Belirtilen Kamusal Faaliyet; Anayasa ve kanunlarda belirlenmiş olan usullere göre verilmiş bir siyasal karar sonucunda bir hizmetin kamu adına yürütülmesidir. Bu faaliyetin yürütülmesine katılan kişilerin maaş, ücret veya sair bir maddi karşılık alıp almamalarının bu işi sürekli, süreli veya geçici olarak yapmalarının bir önemi bulunmamaktadır.

Ancak TCK'nın 6. madde gerekçesinden (Buna karşılık, kamusal bir faaliyetin yürütülmesinin ihaleye dayalı olarak özel hukuk kişilerince üstlenilmesi durumunda, bu

kişilerin kamu görevlisi sayılmayacağı açıktır.) anlaşılacağı üzere, bu kamusal faaliyetin yürütülmesinin ihaleye dayalı olarak özel hukuk kişilerince üstlenilmesi durumunda, bu kişiler kamu görevlisi sayılmayacaktır.(48)

Türk Ceza Yasası'na göre Kamu görevlisi, idare hukukundaki “memur” kavramından farklı olup, daha geniş kapsamlıdır; çünkü, kamu görevlisi ile devlet arasında istihdam ilişkisinin bulunması gerekli görülmemiş icra edilen fonksiyon esas alınmıştır.(1)

Devlet tarafından kamu yararı için yerine getirilmesi zorunlu faaliyetler, kamu görevidir.(49)

Kamu görevlisi ise, devletin bu asli görevlerini yapar ve aynı zamanda devlet adına yapılan faaliyetlerin gerçekleşmesine Anayasa'nın 128 md. hükmüne göre katılır. Dolayısı ile az veya çok olarak kamu otoritesine ait bir güç ve yetkiyi kullanmaktadır.

Gerçekten de 765 Sayılı eski TCK'deki Memur kavramından farklı olarak, 5237 sayılı TCK' da öngörülen kamu görevlisi kavramı daha geniş kapsamlıdır.

Hukuki durumu ve gerçekleştirdiği görev ve işe bakılmaksızın kamuda görev yapan herkes bu kavramın kapsamı içindedir.

Dolayısıyla, yeni TCK' anlamından Cumhurbaşkanı'ndan kamu işçisine kadar herkes kamu görevlisi sayılmak gerekecektir.(29)

Bu bakımdan mesleklerinin icrası sırasında avukatlar ve noterler, bilirkişilik, tercümanlık ve tanıklık faaliyetinin yerine getirilmesi kapsamında olacak bu kişiler kamu görevlisidir.

Bilirkişilik, tercümanlık ve tanıklık faaliyetinin kapsamında kamu görevliliği sıfatı bu konulara ilişkin bir görevlendirme bir diğer deyişle yetkili merci tarafından yapılacak resmi bir atama ile başlayacaktır. Bu kişi bilgi ve görüşüne başvurulmak için görevlendirilmedikçe kamu görevlisi sıfatını kazanamayacaktır.

Ayrıca bu bendin kamu görevlisinin yasaya uygun olarak yerine getirdiği görevi sebebiyle yaralanması halinde uygulanma olanağı bulunup, kamu görevlisinin (görevinin gereklerine aykırı davranması dolayısıyla) görevini kötüye kullanması nedeniyle yaralanması durumunda fail hakkında ağırlatıcı halin uygulanması mümkün olmayacaktır.

2.1.1.4. Yaralamanın kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle işlenmesi

Kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle kasten yaralama eylemini gerçekleştirmesi suçun ağırlatıcı hali olarak kabul edilmiştir.

Bu ağırlaştırıcı sebebin uygulanması için, failin kasten yaralama suçunu işlediği sıradan kamu görevlisi olması ve bu nedenle sahip olduğu nüfuzu kötüye kullanması gerekir. Kastan yaralama suçunun işlenmesi bakımından bir kolaylık sağlamaktadır. Başka bir anlatımla kamu görevlisi görevi gereği sahip bulunduğu otoriteden, sözünü kabul ettirme gücünden yararlanmaktadır.

Maddede hangi davranışların nüfuzun kötüye kullanılması olduğu açıkça belirtilmemiştir. Buradan görev sınırının dışında ve görevle ilgisi bulunmayan tüm davranışları “nüfuzun kötüye kullanılması” olarak nitelendirmemiz gerekir.

Kamu görevlisinin zor kullanma yetkisine sahip bulunması gerekli değildir. Önemli olan, sahip bulunduğu nüfuzu kötüye kullanması suretiyle kasten yaralama suçunu işlemesidir. Kamu görevlisi aynı zamanda zor kullanma yetkisine sahip ve bu yetkinin sınırlarını aşarak kasten yaralamaya sebebiyet verdiği taktirde TCK’ m 256’da düzenlenen “zor kullanma yetkisine ilişkin sınırın aşılması” suçu söz konusu olacaktır. Örneğin kolluk görevlilerinin suçluları yakalayıp, adliyeye teslim etmek görev ve yetkileri, bu süreçte kişileri iteleme, tekmeleme, saç veya sakalını kesme vb. tür eylemlerde bulunma hakkını ve yetkisini onlara vermez. Bu davranışları kolluk görevlilerinin suç faileri üzerindeki yakalama ve zor kullanma yetkilerinin dolayısı ile nüfuzun kötüye kullanılmasıdır. Dolayısı ile TCK’ 256’nın uygulanmasının yanında, failin kamu görevlisi olması nedeniyle TCK m. 86/2.d fıkrası uyarınca cezanın ağırlaştırılması yoluna gidilmelidir.

Bunun yanında örneğin bir öğretmenin öğrencisini eğitme ve öğretimde bulunma hak ve görevi vardır. Talim ve terbiye hakkı diyerek adlandırabileceğimiz bu hak öğretmene, öğrencisine karşı, onun eğitim ve öğretimiyle ilgili olmayan şekilde, tokat vurma, kulağını tutup çekme veya saçını kesme hakkını vermez. Dolayısı ile öğretmenin bu tip davranışları gerçekleştirmesi, kamu görevlisi olan öğretmenin öğrencileri üzerinde sahip bulunduğu nüfuzu kötüye kullanması olacaktır.

2.1.1.5. Yaralamanın silahla işlenmesi

Kasten yaralamanın silahla işlenmesi suçun ağırlaşması sonucunu doğurmada 5237 sayılı TCK’ yalnız kasten yaralama suçunda değil birçok suçta suçun silahla işlenmesini nitelikli hal olarak öngörmektedir.

Suçun silahla işlenmiş olmasının nitelikli hal sayılmasının altında yatan düşünce, söz konusu aracın mağdurun yaşamı, vücut bütünlüğü ve özgürlüğü bakımından ortaya çıkardığı (potansiyel) tehlikedir.(50)

Suçun silahla işlenmesinin nitelikli hal sayılması, silahın mağdur üzerinde yarattığı etki ve oluşturduğu korku ile birlikte suçun işlenmesini kolaylaştırmasıdır.

“Silah” kavramında ne anlaşılması gerektiği TCK’ 6. maddesinin (f) bendinde gösterilmiş olup, buna göre silah deyiminden;

- Ateşli Silahlar
- Patlayıcı Maddeler
- Saldırı ve Savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici alet

- Saldırı ve Savunma amacıyla yapılmış olmasa bile fiilen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeyler.

- Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddelerin, anlaşılması gerektiği belirtilmiştir.

Ayrıca silah kavramı 6136 Sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Hakkındaki Kanunda da kullanılmış ise de, bu kanundaki düzenlemenin amacı tamamen farklıdır. Bu kanunda öngörülen silahlar da kasten yaralama suçundan kullanılması halinde TCK’ açısından da nitelikli hal sayılmakta ise de, TCK’n un kullanılmasını nitelikli hal kabul ettiği silah, Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Hakkındaki Kanun’a göre daha geniş bir anlam içermektedir. Objektif olarak bir silahın etkisini oluşturmaya elverişli her objenin silah kapsamında görülmesi gerekir. Dolayısı ile mekanik olanlar kadar kimyasal olan, vücudun dışında veya içinde etki gösteren objeler silah sayılır.

Buna göre silah denildiğinde bundan anlaşılması gereken, somut olayda objektif niteliğine ve kullanma biçimine göre önemli yaralanmaya yol açabilen, saldırı ve savunmaya yarayan her türlü teknik araçtır.**(51)**

Bu tanıma göre silah kavramına her şeyden önce “ateşli silahlar” girmektedir. Ateşli silah ise, Barut gazı gibi mekanik bir kuvvetle içerisinde bulunan özel şekil ve nitelikte olan mermi gibi sert cisimleri belli bir uzaklığa ulaştıran ve içindeki sert cisme orada bir iş gördüren her türlü alete denir. **(52)** 6136 Sayılı Yasa açısından mekanizması mermiyi ateşlemeye elverişli olmaya bir tüfek silah sayılmasa da, kasten yaralama suçunun işlenmesinde saldırı ve savunma aracı olarak bizzat kullanılması durumunda TCK’ açısından silah sayılarak cezanın ağırlaştırılması sonucuna yol açabilir.

Silahın saldırı ve savunma aracı olarak kullanılması gerektiğinden vücudun bölümleri silah kavramının dışında kalacaktır. Bu nedenle gümrük, elin kenarı, ayak veya diz. TCK’ uygulamasında silah sayılmamaktadır.

Bir aracın TCK' anlamında silah sayılması için, aynı zamanda bu aracı "taşınabilir" olmalıdır. Mağdurun kafasının bir duvara sertçe vurularak işlenen kasten yaralama suçu silahla işlenmiş sayılmaz. Uyku ilacı, eterle uyutma, yüksek dozda başka ilaç verme, gaz tabancası göz yaşartıcı sprey gibi gaz etkili araçlarda TCK' uygulamasında silah kabul edilmektedir.

Yargıtay suçta kullanılan aracın silah sayılabilmesi için saldırı ve savunmada kullanılmak üzere özel yapılmış olmasının şart olmayıp, aletin saldırı ve savunmada kullanılması ve aynı zamanda kesici, delici veya bereleyici olmasının yeterli olacağı şeklindeki görüşündedir.

Öğretide ise bazı yazarlar, somut olayın özellikleri dikkate alınarak aracın kullanılma biçimiyle yaratılan tehlike objenin silah olarak değerlendirilmesine esas alınması gerektiği görüşüyle, silah kavramını daha geniş olarak değerlendirmektedirler. (Bkz. Tezcan / Erdem / Önok. C. Özel Huk. Sf. 154; N.Centel age. Sf.144)

2.1.2. TCK'nın 87.Maddesinde Öngörülen Netice Sebebiyle Cezayı Ağırlaştırıcı Nitelikli Haller

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 87. maddesinde düzenlenmiş bulunan ağırlaştırıcı haller, kasten yaralama suçunun neticesi sebebiyle ağırlanmış hallerine ilişkindir. Bu haller yeni sistematığe uygun olarak yeniden düzenlenmiştir. Bu hallerden birinin varlığı durumunda, failin kastının ağır neticeye yönelik olmasına gerek yoktur. Ancak tüm neticesi sebebiyle ağırlanan suçlarda olduğu gibi, TCK'n un 21.maddesi uyarınca failin gerçekleşen netice bakımından en azından taksir derecesinde bir kusurunun bulunması gerekecektir.(30)

Suçtu ağırlaştırıcı hallerin dört ayrı grupta incelenmesi, her gruptaki neticelerin veya ön görülen cezaların daha ağır olması sebebiyle ortaya çıkan ayrıma uygun düşecektir.

2.1.2.1. Birinci gruba giren neticeler

Bu hallerde 86'ncı maddeye göre belirlenen ceza bir kat (1+1=2) artırılabacaktır. Ancak verilecek ceza birinci (86/1) fıkraya giren hallerde, üç yıldan üçüncü (86/3) fıkraya giren hallerde beş yıldan az olmayacaktır.

2.1.2.1.1. Kasten yaralamanın duyu veya organlardan birinin işlevinin sürekli zayıflamasına yol açması

TCK'nın 87'nci maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde kasten yaralama suçunun mağdurun duyularından birinin işlevinin sürekli zayıflamasına neden olması, bu suçun neticesi sebebiyle ağırlaştırılmış hali olarak öngörülmüştür.

Duyu kişinin dış dünya ile ilişkisini sağlama görevini yerine getiren organların gerçekleştirdiği fizyolojik görevlerin tamamıdır.(53)

Başka bir deyişle görme, işitme, dokunma, tat alma, koklama gibi dış dünyadaki etkileri algılama yeteneğidir. Organ ise vücutta belirli fonksiyonları, fizyolojik görevleri yerine getiren yahut, belirli hareketler yapılmasına yarayan veya bir ödev yapan anatomik ve fizyolojik bütününe verilen addır.(16) Organ vücudun içinde veya dışında olabilir; yalnız başlarına bir fonksiyon icra edebileceği gibi, vücut sistemlerinin parçası veya yardımcısı da olabilir. Organ kavramının ne olduğunu ortaya koymak ve kapsamını belirlemek tıbbi bir konudur ve bilimsel anlamda uzmanlığı gerektirir.

Duyu ve organın işlevinin zayıflaması bunların işlevlerini yerine getirmedeki güçlüğü ifade eder. Buradaki güçlük sürekli olmalıdır. Tedaviyle güçlük ortadan kaldırılabiliyorsa nitelikli hal uygulanmayacaktır.(26)

. Vücuttaki çift organlardan birinin işlevinin sürekli zayıflaması halinde de bu nitelikli halin uygulanması gerekir. Sürekli zayıflamanın az veya çok olması önemli değildir. Dişlerin kırılması halinde bu nitelikli halin uygulanıp uygulanmayacağı tartışma konusudur. Kanaatimizce burada her somut olaya göre dişlerdeki kırılmanın çiğneme işlevi üzerindeki etkisi göz önünde bulundurulmak suretiyle bir sonuca varılması gerekir. Bunların kırılması çiğneme işlevinde bir zorluğa yol açmış ise nitelikli halin uygulanması yerinde olacaktır. Bu zayıflamanın yapay organlarla giderilmiş olması, örneğin kırılan dişlerin yerine protez, kulağa işitme cihazının takılması da nitelikli halin uygulanmasına engel teşkil etmez

2.1.2.1.2. Kasten yaralamanın konuşmada sürekli zorluğa yol açması

Maddenin 2'nci fıkrasının (b) bendinde kasten yaralamanın mağdurun konuşmasında sürekli zorluğa neden olması bu suçun neticesi itibariyle ağırlaştırılmış hali olarak öngörülmüştür.

Konuşmada güçlük, konuşma yeteneğinin olumsuz yönde değişikliğe uğramasıdır. Konuşma yeteneği insanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerinden birisidir. Bu halin uygulanabilmesi için konuşma yeteneğinin tamamen yitirilmesi değil, konuşma yeteneğinin kullanılmasında zorluk yaşanması gerekir. Örneğin kekeleme, akıcı konuşamamak gibi. Konuşma yeteneğinde ortaya çıkan güçlüğü'nin nedeni önemli değildir. Bu güçlük konuşma

organında veya konuşma merkezinde meydana gelen bir bozukluk sonucu oluşabilir. Önemli olan bunun (sürekli) devamlı olmasıdır. Buradaki süreklilik uzun süre anlamında olup, daimilik değildir.(3)

2.1.2.1.3. Kasten yaralamanın yüzde sabit ize yol açması

Kasten yaralamanın, mağdurun yüzünde sabit ize yol açması, maddenin 1. fıkrasının (c) bendinde bu suçun neticesi sebebiyle ağırlaşmış hali olarak öngörülmüştür.

Yüz deyimi kişinin boyun ve kulakları dahil başın ön kısmını ifade etmektedir. 5237 sayılı TCK'nın gerekçesindeki bu deyim 765 Sayılı Eski Türk Ceza Kanunu'nda yer alan "çehre" kavramından farklı olarak "kişiye cepheden bakıldığında üstte saçlı deri (saçı dökülen kişilerde görülebilen frontal bölge dahil) yanlarda kulaklar dahil olmak üzere kulakların arkasından inen hayali düz çizgilerin her iki klavikula ile kesiştiği noktalar ile altta fossa jugularisten başlayıp yanlara doğru klavikularını takip eden çizgiler arasında kalan bölge şeklinde anlaşılmalıdır.

Bir insanın yüzü onu diğer kişilerden ayırt etmeye ve ilk görüşte tanımaya yarar. Sabit iz, yüzün doğal görünüşünü etkileyen her türlü değişikliktir. Yüzde oluşan yara az ya da çok iz bırakır. Ancak her izi "yüzde sabit iz" olarak değerlendirmemiz mümkün değildir.

Yüzde bırakılan iz, uzaktan bile görülebiliyor ve belli bir dikkat sarf etmeksizin fark edilebiliyorsa yüzün doğal görünüşü etkilenmiş, dolayısı ile yüzde sabit iz zamanla kayboluyor veya iz olağan bir tedavi ile ortadan kaldırılıyorsa, nitelikli hal uygulanmaz, ancak yüzde meydana getirilen izin görünebilmesi veya estetik ameliyatla giderilebilmesi nitelikli halin uygulanmasına engel değildir.(54)

İzin sabit iz olup olmadığının belirlenmesi için iyileşme sürecinin tamamlanmış olması gereklidir. Adli Tıp uygulamalarında bu konudaki değerlendirme yaralanmadan itibaren en az altı ay sonra yapılmaktadır. Adli hekimin gerekli gördüğü hallerde bu süre uzayabilmektedir.

2.1.2.1.4. Kasten yaralamanın mağdurun yaşamını tehlikeye sokan bir duruma neden olması

Maddenin 1'nci fıkrasının (d) bendine göre, kasten yaralamanın mağdurun hayatını tahliye sokan bir duruma neden olması, bu suç nedeniyle daha ağır bir ceza ile cezalandırmayı gerektirmektedir.

"Yaşamsal Tehlike" Kasten yaralama sonucunda mağdurun sağlığına verilen zararın yakın bir ölüm neticesini meydana getirebilecek olması anlamına gelmektedir. Ancak bu halin oluşması için ölüm neticesinin yakın ve yüksek bir ihtimal dahilinde bulunması

gerekir.(3) Tehlikenin devam süresi veya bunun bir hastalıktan kaynaklanmış (ileri gelmiş) olması önemli değildir. Tehlikenin fiilen baş göstermesi yeterlidir. Öte yandan tehlikenin gerçekleşmemesi şarttır, tehlike gerçekleşip mağdurun ölümü halinde fail hakkında kastın aşılması suretiyle ölüme sebebiyet vermektan TCK 87/4 md. Uyarınca hüküm kurulacaktır. Mağdurun karşı karşıya kaldığı yaşam tehlikesini ortadan kaldırmak için, söz gelimi bacağının kesilmiş olması durumunda “organın işlevini yitirmesi” söz konusu olacağı için, TCK 87/1-d’nin değil 87/2-b’nin uygulanması yoluna gidilecektir.(54) Somut olayda hayati tehlikenin bulunup bulunmadığı, tıp alanında uzman kişi ve kuruluş tarafından tespit edilecektir. Adli Tıp kurumunun “Yeni TCK da Tanımlanan Yaralama suçlarının Adli Tıp açısından değerlendirilmesi ve Adli Rapor Tanzimi için Rehber” başlıklı çalışmasında; hangi somut durumların yaşamı tehlikeye soktuğu sayılmıştır. Buna göre örneğin kafatası kırıkları, kafa içi kanamaları, kontüzyon, laserasyon; klinik bulgu veren beyin ödemi; Glasgow kama skorunun 8 ve altında olduğu bilinç kapalılığı; ilk üç servikal vertebra kırığı, iç organ yaralanmaları; disk yaralanmaları; büyük damar veya iç organ yaralanması olmasa bile %20’den fazla kan kaybına işaret eden klinik tabloya yol açan yaygın ekimoz, hematom ve laserasyonlar; 2’nci derece yanık (%20’den fazla); 3’ncü derece yanıklar (%10’dan fazla); kuduz hayvan ısırığı; ağır klinik tabloya yol açan zehirlenmeler v.s bu kapsamdadır.

2.1.2.1.5. Kasten yaralamanın gebe kadının çocuğunun vaktinden önce doğmasına neden olması

TCK’nın 87/1’nci fıkrasının (e) bendinde kasten yaralama suçunun gebe bir kadına karşı işlenip de çocuğunun vaktinden önce doğmasına neden olması, bu suçun neticesi sebebiyle ağırlaştırılmış hali olarak öngörülmüştür.

Bu nitelikli halin uygulanabilmesi için Kasten Yaralama sonucunda çocuğun canlı olarak doğmuş olması gerekir. Erken doğumun kadının sağlık durumunda herhangi bir olumsuz durum meydana getirmemiş olması bu bent hükmünün uygulanmasına engel teşkil etmez.

Çocuğun ne zaman “vaktinden önce” doğmuş sayılacağı, normal gebelik süresine göre belirlenecektir. Tıbbi verilere göre doğum zamanının asgari ve azami süreleri bellidir. Gebelik süresi en az 180 gün ve en çok 280 gündür. (gecikmiş doğumlar için 300 gün)(52) Nitelikli hal failin kadının gebe olduğunu bilmesi koşuluyla uygulanabilir. Çocuğun vaktinden önce doğmuş olması yeterli olup, yaşama yeteneğine sahip olması veya doğduktan sonra uzun veya kısa bir süre yaşamış olması önemli değildir. Ölecek olursa, insan öldürme suçu yaşayan bir kişiye karşı işlenebileceğinden, ayrıca kasten veya taksirle insan öldürme suçundan faile ceza

verilmeyecektir. Ancak öğretide bu durumda failin taksirle adam öldürme suçundan da ayrıca cezalandırılacağı yönde görüşler bulunmaktadır.

2.1.2.2. İkinci gruba giren neticeler

Bu hallerde, TCK'nın 86'ncı maddesine göre belirlenen ceza iki kat arttırılacaktır. (1+2=3). Ancak verilecek ceza, birinci fıkraya giren hallerde 5 yıldan, üçüncü fıkraya giren hallerde 8 yıldan az olamayacaktır.

2.1.2.2.1. Kasten Yaralama suçunun mağdurun iyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalığa veya bitkisel hayata girmesine neden olması

TCK'nın 87/2'nci fıkrasının (a) bendinde Kasten Yaralama sonucunda mağdurda iyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalığın oluşması veya bitkisel hayata girmesi halinde, faile verilecek cezanın arttırılması ön görülmüştür.

Hastalık deyimi, “İnsanın beden ve akıl fonksiyonlarının yerine getirilmesinde anatomik ve fonksiyonel bozukluğu gerektiren patolojik bir durum olarak anlaşılmalıdır.(55)

Hastalığın iyileşmesi olanağının bulunmadığı, yani Patolojik durumun ne zaman iyileşmez nitelik taşıdığı ise, suçun işlendiği sıradaki tıbbi olanaklara göre belirlenir. Hastalığın iyileşemeyeceğinin kesin olarak belirlenmiş olması gerekmeyip, iyileşemeyeceğinin “mümkün” olması yeterli olacaktır.(26)

Bitkisel hayata girmek; “hastalık veya kaza sebebiyle bilinçsiz ve hareketsiz bir şekilde yaşamak”(32) kişinin solunumu devam etmesine rağmen dış dünya ile nörolojik ve fizyolojik olarak bağlantısının kesilmiş olduğu hali ifade eder.(33)

Bitkisel hayat, beyin ölümünden farklıdır. Bitkisel hayattaki hastaların solunumları devam eder ve bazı durumlarda bu hastalar iyileşerek normale dönebilmektedir.

Bu itibarla kasten yaralama fiili mağdurdan beyin işlevlerinin geri dönülmez bir biçimde ortadan kalkması sonucuna yani beyin ölümüne yol açtığı takdirde, kasten yaralama sonucu ölüm meydana gelmiş sayılacağı için artık TCK 84/4. maddenin uygulanması gerekir.

Bitkisel hayata giren mağdurun sonradan normal hayata dönmesi 87/2-a bendinin uygulanmasına bir engel teşkil etmeyecektir.

2.1.2.2.2. Kasten Yaralama failinin, Mağdurun; Duyularından veya organlarından birinin işlevini yitirmesine neden olması.

TCK'nın 87/2'nci fıkrasının (b) bendinde, duyu ve organlardan birinin işlevinin yitirilmesi halinde cezanın arttırılması öngörülmüştür.

Bu bent hükmünün uygulanabilmesi için; mağdurun Duyu ve organlarından birinin işlevini tamamen yitirmesi gereklidir. Duyu veya organın fonksiyonunu tamamen yapamaz hale gelmesi durumundan, işlevini yitirmesi söz konusu olacaktır. **(53)** Vücutta çift olarak bulunan organlardan birinin işlevini tamamen yitirmesi halinde diğer organ fonksiyon görmeye devam edebilir. Göz, kulak gibi çift organların her biri ayrı organ sayıldığı için bunlardan yalnızca birisinin kaybı veya iş göremez hale gelmesi durumunda dahi organın işlevinin zayıflaması değil 87/2-b bendine göre işlevin yitirilmesi söz konusu olacaktır.

Fonksiyonunu yitiren ve vücuttan çıkarılan dalak, safra kesesi gibi organların işlevinin bir başka organ tarafından yetire getirilmesi durumunda da bu nitelikli halin uygulanması gerekir. **(36)**

Adli Tıp Kurumu'nun görüşüne göre, organdaki veya ekstremitedeki anatomik kayıp veya fonksiyonel bozukluk, o organ veya ekstremitenin kendi anatomik yapısı veya fonksiyonuna göre %10-50 arasında ise "işlevin sürekli zayıflaması" %50'nin üstünde ise "işlevin yitirilmesi" olarak değerlendirilmelidir.

2.1.2.2.3. Kasten Yaralama fiilinin, Konuşma ya da çocuk yapma yeteneklerinin kaybolmasına neden olması

TCK'nın 87/2. fıkrasının (c) bendinde, Kasten yaralama sonucunda mağdurun; konuşması ya da çocuk yapma yeteneklerinin kaybolmasına neden olunması, bu suçun neticesi sebebiyle ağırlaştırılmış hali olarak öngörülmüştür.

Konuşma yeteneğinin kaybı failin fiili sonucunda mağdurun hangi nedenle olursa olsun hiç veya anlaşılır biçimde konuşma olanağından yoksun kalmasıdır.**(26)** Kekemelik durumu konuşma yeteneğinin kaybı değil konuşmada sürekli zorluk (87/1-b) sayılır. Burada ise mağdur ya hiç ses çıkaramamakta veya çıkarsa bile bu ses ile bir düşüncesini başkasına aktarabilme özelliğinden yoksun bulunmaktadır. Boğaza yakın tutulan bir mikrofon veya başka bir cihaz yardımı ile mağdurun söylediği sözlerin anlaşılabilir hale gelmesi, bu bendin uygulanmasına engel teşkil etmez. Birkaç kelimeyi söyleyebilir olmak da yeterli olmayıp, kelimeler yan yana getirilip iletişim kurulamadığı sürece mağdurun konuşma yeteneğinin kaybı söz konusudur.**(36)**

Çocuk yapma yeteneğinin kaybolmasında mağdurun yaşı veya cinsiyeti önemli değildir.**(54)** Ancak mağdurun yaralama fiilinden önce bu yeteneğe sahip bulunması gerekir. Mağdurun fiilinden önce zaten çocuk yapma yeteneği yoksa, bu bent hükmünün uygulanması mümkün olmayacaktır.

Çocuk yapma yeteneğinin kaybolması, mağdurun cinsel ilişki yani doğal yollardan çocuk yapma iktidarını sağlayan herhangi bir organın işlevini yitirmesine neden olmaktadır. Erkeklerde her iki testisin işlevini göremez hale gelmesi veya alınması ya da üreme organının amputasyonu (kesilmesi), kadınlarda ise rahmin alınmış olması veya çift taraflı ovaryum (yumurtalık) kaybı ile olanaklı olabilir. Çocuk yapma yeteneğinin bu şekilde yitirilmesi aynı zamanda, 87/2-b bendinde düzenlenen “organlardan birinin işlevini yitirmesi” anlamında gelir.(56)

Bu yeteneğin kaybedildiğinden bahsedilebilmek için kasten yaralama suçunun işlendiği sıradaki tıbbi verilere göre üreme yeteneğinden sürekli bir olanaksızlık mevcut olmalıdır.

Eğer mağdur bir kadın olupta yapay dölleme yöntemiyle çocuk doğurmasının tıbben olanaklı olması durumunda, çocuk yapma yeteneğinin yitirildiğinden söz edilemez.(30)

2.1.2.2.4. Kasten yaralama fiilinin mağdurun yüzünün sürekli değişikliğine neden olması

TCK'nın 87/2 fıkrasının (d) bendinde, kasten yaralama fiilinin; mağdurun; yüzünün sürekli değişikliğine neden olması, bu suçun neticesi sebebi ile ağırlaşmış hali olarak öngörülmüştür.

Burada sözü edilen “yüz” deyiimi, kişinin boyun ve kulakları dahil başının ön tarafını ifade eder. Yüzün sürekli değişikliği, yüzde sabit eserden ayrı olup, netice itibarı ile onun daha ağır şeklini ihtiva eder.

Sabit iz yüzü değiştirmemekte ve mağduru öteden beri tanıyanlar için onun tanınmasında herhangi bir duraksamaya neden olmamaktadır. İkinci fıkrada sözü edilen yüzde sürekli değişiklik halinde ise bunun tam tersi olarak. Kişiyi önceden tanıyanların onu tanımalarından duraksamaya yol açacak şekilde yüzün doğal görünümü bozulmuştur. Sürekli değişiklik ile anlatılmak istenilen, mağdurun yüzünün denge ve uyumu bozan ve çevrenin yüzün aldığı bu yeni biçimi yadırgamaları sonucuna yol açan her türlü durumdur.(30)

Yüz insanları tanımak, kimliğini belirleyip ayrıca şahısların başkaları üzerinde ilk etkisini ve kabulünü temin eden bir bölgedir.(28) Ceza yasası bu bölgede meydana getirilen zararı, bir gözün kol veya ayağın kaybı gibi durum ile eşit tutmuştur. Bu ağırlaştırıcı nedenin uygulanması için yüzün sürekli değişmesinin, mağdurun görünüşünde herhangi bir çirkinlik yaratması gerekmez. Her insanın kendi doğal hatlarını koruma hakkına sahip olduğu kuşkusuzdur. Manzini tiksinti veya nefreti sonuçlanmasa veya kişinin yüzünü gerip şekle

sokmasa bile, önemli ve genel bir kötüleşme sağlayan her türlü değişikliği, yüzde sürekli değişiklik saymaktadır.(5)

Doktrinde bazı yazarlar ve Yargıtay sürekli değişikliği, İtalyan Yargıtay ve doktrininden farklı algılayıp yorumlamışlardır. İtalya’da bu kavram sabit iz olgusundan daha ağır olan ve çehrenin asli şeklini kaybettiren eylemler için kullanılmış olup.(57) Yargıtay’ımız uygulamasında ise “tanımakta güçlük çekme” kriteri benimsenmiştir.

Yüzde meydana getirilen değişikliğin görünmesini engelleyici önlemler alınması, protez takılması yada cerrahi yöntemlerle giderilmesi bu nitelikli halin uygulanmasına engel değildir. Ancak yüzde meydana getirilen değişikliğin sürekli olması şarttır. Bu nedenle, normal bir tedavi süreci, masaj, yüz jimnastiği veya rehabilitasyon gibi müdahaleler ile giderilebilen değişiklikleri daimi sayılamayacağından, fail hakkında bu ağırlaştırıcı nedenin uygulanmasına engel olacaktır.

Bazı yazarlar ise masaj veya diğer her türlü tedavi ile düzeltilmiş olması halinde sözü geçen ağırlaşmış halin uygulanması gerektiğini düşünmektedirler.(5)

2.1.2.2.5. Kasten yaralama fiilinin; gebe bir kadına karşı işlenip de çocuğunun düşmesine neden olması

TCK’n un 87/2. fıkrasının (e) bendinde, kasten yaralama suçunun gebe bir kadına karşı işlenip de çocuğunun düşmesine neden olunması, bu suçun neticesi itibariyle ağırlaşmış hali olarak öngörülmüştür.

Burada fail, gebe kadına karşı eylemde bulunduğu için değil, düşük yapmasına neden olduğu için cezalandırılacaktır. Dolayısı ile failin gebe olduğunu bilmediği kimseye karşı gerçekleştirdiği eylem normal koşullarda herhangi bir kişiye gerçekleştirilen eylemden farklı değildir.(45) Failin somut olayda mağdurun gebe olduğunu bilmesi yeterli olup, ayrıca bu doğrultuda hareket etmiş olması aranmayacaktır. Eğer failin kastı çocuğu düşürmeye yönelik ise bu bent hükmü değil TCK’nın 99. maddesi uygulanır.

Çocuğun düşmesine neden olunması, maddenin birinci fıkrasında yer olan, çocuğun vaktinden önce doğması ifadeleri birbirinden farklıdır. Erken doğumdan çocuk gebelik süresini tam olarak doldurmadığı halde sağ doğmakta ve doğumdan sonra yaşamakta iken; bu ağırlaştırıcı nedenin uygulanması için gebeliğin normal süresi tamamlanmadan yaşama ihtimali olmayan ceninin ana rahminden ayrılmış olması gerekir.

Fail yaralama eylemini doğrudan kasıtlı gerçekleştirmiştir. Ancak gebeliği bilmesi nedeniyle, suçun maddi unsurlarından birinin gerçekleşebileceğini öngörmesine rağmen

sonucun kabullenilerek fiilin işlenmiş olmasından, bir başka deyişle olası kastla hareket etmesinden söz edilemeyecektir.(33)

Kasten yaralama fiiline bağlı olarak ceninin anne karnında ölmüş olması halinde ise kanaatimizce bu bendin tatbik edilmesi gerektiği söylenebilir. Kanunun cezalandırdığı nokta ceninin ana karnından ayrılması değil, yaşama kabiliyetinin sona erdirilmiş olmasıdır.(28)

2.1.2.3. Üçüncü gruba giren neticeler

2.1.2.3.1. Kasten yaralamanın vücutta kemik kırığına neden olması

765 Sayılı Eski TCK' da yer almayan bu nitelikli hal 5237 Yeni TCK 87/3. madde de cezanın netice sebebiyle ağırlaştırılmasını gerektiren bağımsız bir nitelikli hal olarak düzenlenmiştir.

Bu hallerde TCK md. 86.ya göre belirlenen ceza, vücutta oluşan kemik kırığının hayat fonksiyonlarına etkisine göre, yarısına kadar arttırılacağı öngörülmüştür.

“Kemik” teriminin sözlükteki karşılığı; insanın ve omurgalı hayvanların çatisını oluşturan her türlü sert organ, olarak tanımlanmaktadır. Eklem çıkıklarından, İskelet sistemindeki anatomik bozukluklar olduğundan bu sınıflandırma içerisinde değerlendirilir.

Kırılma veya çıkma sonucunda mağdurda oluşan yaralanmanın ağırlığı, mağdurun gündelik hayatının bu olaydan hangi nitelik ve derecede etkilendiğinin belirlenmesiyle ortaya çıkacaktır.

Kasten yaralama fiiliyle mağdurda oluşan kırık veya çıkığın yarattığı etki, mağdurun eyleminden önceki normal yaşamına dönüş süreci ile doğru orantılı olacaktır.

Vücutta kemik kırılması veya çıkmasının hayat fonksiyonlarında etki yaratıp yaratmadığı ya da yaratmış ise bunun ağırlığı tıbbi bir konudur ve uzman tarafından belirlenmesi gerekir.(58)

Adli Tıp Kurumu, vücuttaki kemik kırıklarını, kırığın hayat fonksiyonlarına etkisine göre; Hafif (2.), Orta (2-3), ve Ağır (4-5-6) olarak sınıflandırmış ve eklem çıkıklarını da bu sınıflama içinde değerlendirmiştir. Vücutta birden fazla kemik kırığı bulunması halinde Hayat fonksiyonlarındaki etkinin saptanması açısından “skorlamaya” gidilmiştir.(30) Bunun için şöyle bir hesaplama yapılacaktır; Kırılan her bir kemiğin derecesi bulunacak, bunların kareleri alınarak toplanacak ve çıkan toplamın karekökü alınacaktır. Çıkan sonucun küsuratlı olması halinde; küsurat 0, 5'ten yüksek ise bir üst derece alınacaktır.(59)

Örneğin, kişide bir tarafta kapalı radius kırığı ve diğer tarafta açık radius kırığı olsun. Radius kırığının derecesi 2 Açık Radius kırığının derecesi 3 ikisinin birlikte skorlanmış

derecesi $(2^2)+(3^2)=4+9=\sqrt{13} = 3,6 \Rightarrow 4$. Bu yaralanmada kırıkların toplamının hayat fonksiyonlarına etkisi Ağır 4 olarak değerlendirilecektir.

Bu raporun sonucu ise Vücuttaki kemik kırıklarının hayat fonksiyonlarına etkisi Hafif (1), Orta(2-3) ve Ağır (4-5-6) olarak sınıflandırıldığında ve birden fazla kırık olması nedeni ile skora yapılarak; kişide mevcut olan açık ve kapalı radius kırıklarının müştereken hayat fonksiyonlarını Ağır (4) derecede etkileyeceği kanaatine varılmıştır.(33)

Hafif nitelikteki kemik kırık veya çıkıkları için ceza belirlenirken Hakimin temel cezanın yarısından daha az bir ceza artırımı yoluna gitmesi ağır nitelikteki kırık ve çıkıklar için hafif nitelikteki oranla daha fazla artırım yapması hak ve adalete uygun olacaktır.

Hatta burada salt “hayat fonksiyonunun” dikkate alınmasında her zaman doğru sonuç doğurmayabilir. Gerçekten bir kimsenin serçe parmağının kasten kırılması durumunda, bunun “hayat fonksiyonuna etkisi çok azdır. Fakat mağdurun piyanist olması durumunda, yaşamına etkisi çok önemlidir

2.1.2.4. Dördüncü gruba giren neticeler

2.1.2.4.1. Kasten yaralama sonucunda ölüm meydana gelmiş olması

87. maddenin 4. fıkrasına göre kasten yaralama fiili sonucunda ölüm meydana gelmiş ise, yaralama eyleminin 86. maddenin birinci fıkrasına girdiği hallerde sekiz yıldan oniki yıla kadar; üçüncü fıkrasına giren hallerde ise oniki yıldan onaltı yıla kadar hapis cezasına hükmedilebileceği öngörülmüştür. Neticesi sebebi ile ağırlaşmış bu kasten yaralama hallerinde, failin bu yeni neticeden sorumlu tutulabilmesi için 5237 sayılı TCK'nın Genel Hükümler Kitabında yer alan netice sebebiyle ağırlaşmış suçlara ilişkin hükümler burada da geçerlidir.

Ceza hukukunda failin istemediği bir neticeden sorumlu tutulamayacağı genel kural gereğidir. Bunun yanında kastın aşılması suretiyle öldürme, kasten öldürme suçunun cezasını azaltan bir neden ya da hüküm değildir. Suçun vasfını değiştiren bir nedendir. Ölüm sonucu suçun ögesidir. Kastı aşan öldürme suçu ölümün gerçekleşmesi ile tamamlanacaktır.(60)

Burada fail, yaralama kastıyla hareket etmektedir. Ancak hareketinin neticesinde ölüm meydana getirmektedir. Failin bu hareketinden dolayı sorumlu tutulabilmesi için, bu netice bakımından en azından taksir derecesinde bir kusurunun bulunması gerekecektir. 5237 Sayılı TCK'nın 23. maddesi hükmü ile hukuk sistemimizdeki netice sebebiyle ağırlaşmış suçlar açısından kusursuz (objektif) sorumluluk prensibinin terk edildiği, bunun yerine failin sorumluluğu için taksir derecesinde dahi olsa bir kusurunun arandığı görülmektedir. Failin

87/4. fıkrası gereğince cezalandırılabilmesi için, bu netice bakımından en azından taksirinin varlığı gereklidir.

Ayrıca kasten yaralama sonucunda mağdurun ölmesi dolayısıyla netice sebebiyle ağırlaşmış suç hükümlerinin uygulanmasına ilişkin olarak Kanunda sadece TCK m. 86/1 ve 3. fıkralara yollama yapılmıştır. Böylece bu hükmün uygulanması yasa koyucu tarafından 86. maddenin 2. ve 3. fıkraları ile sınırlandırılmıştır. 86. maddenin 2. fıkrasında öngörülen, basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde gerçekleştirilen yaralama suçları neticesinde ölümün meydana gelmesi halinde 87/4 md. hükmü uygulanmayacaktır. Koşulları oluşturduğu takdirde failin taksirle ölüme sebebiyet vermektan dolayı sorumlu tutulması söz konusudur.

Nitekim Yargıtay 1. .CD'nin 27/02/2007 gün ve 167-817 sayılı kararında; maktule ait otopsi raporları ve tıbbi belgeler Adli Tıp Kurumuna gönderilir. Maktulde meydana getirilen yaralanmalar nedeniyle 5237 Sayılı kanunun 86. maddesi kapsamında rapor aldırılması, yaralar 86/2 madde kapsamında kaldığı takdirde, eylemin aynı yasanın 22, 85 maddeleri uyarınca taksirle öldürme suçunu, yaralar 86/2 madde kapsamı dışında ise, aynı yasanın 23. ve 87/4 maddeleri uyarınca kastı aşan etkili eylem sonucu öldürme suçunu oluşturup oluşturmayacağıının tartışılması gerektiği, şeklindeki kararı bu görüşü benimsediğini göstermektedir.

TCK' md. 87/4. fıkrası hükmünün uygulanabilmesi için failin yaralama kastıyla hareket etmesi gerekir. Eğer failde ölüm neticesine yönelik doğrudan veya olası kastı mevcut ise 87/4. fıkrası hükmü değil, kasten taksirle insan öldürme suçuna ilişkin TCK 81 ve devamı maddelerinin uygulanması söz konusu olacak, fail kasten insan öldürme suçundan sorumlu tutulacaktır. Kişide yanılma veya sapma nedeniyle yaralanması kastedilen kişi dışında bir başka kişinin ölmüş olması durumunda da 87/4. fıkrası hükmü uygulanabilecektir. **(30)**

Ölüm neticesinin derhal gerçekleşmiş olmasına gerek yoktur. Yaralanmadan bir süre sonrada netice ortaya çıkmış olabilir. Burada önemli olan gerçekleştirilen yaralama ile ortaya çıkan ölüm neticesinin arasında nedensellik bağının kurulabilmesidir. Mağdurda önceden mevcut olan nedenlerin eklenmesi yüzünden ölüm neticesi meydana gelmiş olsa bile, bu durum failin hareketinin neticesi bakımından nedensellik değerini ortadan kaldırmaz. Faili bu neticeden dolayı sorumlu tutmak mümkündür.**(30)**

Öte yandan yaralamanın kasten işlenmesi gerektiği için, failin sırf taksirle meydana getirmiş olduğu yaralama sonucunda, mağdurun ölmesi halinde ise taksirle insan öldürülmesi suçundan cezalandırılması gerekecektir.

İştirak halinde işlenen suçlardan, suç ortakları arasında kasten yaralama fiili bakımından iştirak iradesi var ise 5237 sayılı TCK 40/1-c maddesi uyarınca her fail kendi

fiiline göre cezalandırılacağı için, gerçekleşen ölüm neticesi bakımından taksir derecesinde kusuru bulunan suç ortakları bakımından bu nitelikli halin uygulanması söz konusu olacaktır. Ayrıca mağdurun veya bir üçüncü kişinin davranışının katılması sonucunda ölüm meydana geldiği durumlarda da örneğin mağdurun panik davranışları gibi, bu durum failin nedensellik bağıını ortadan kaldırmayacaktır.

2.1.3. Daha Az Ceza Verilmesini Gerektiren Nitelikli Haller

2.1.3.1. Kasten yaralamanın kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması

TCK'n un. 86/2. fıkrasında kasten yaralama suçunun hafifletici sebebine değinilmiştir. Şöyle ki; "Kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif olması halinde, mağdurun şikayeti üzerine, dört aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezasına hükmolunur" denilmek suretiyle, temel suç için belirlenen cezaya göre daha az bir ceza öngörülmektedir.(61)

Bu düzenleme ile 765 Sayılı Türk Ceza Kanununun benimsediği "kasten müessir fiilinin belli süreyle" mutad iştigallerden mahrumiyeti mucip olma" ölçütü terk edilmiştir.(41)

Söz konusu düzenleme, İspanyol Ceza Kanun'un dan alınmıştır. Gerçekten İspanyol CK 147.madde de yer alan cürüm ile 617. madde de yer alan kabahat niteliğindeki suçları ayırmak için 1995 değişikliğiyle, objektif bir ölçüt getirilmek istenmiş; suçun cürüm olması için hareketin, bir tıbbi veya cerrahi tedaviyi nesnel açıdan gerektirmesi" koşulu aranmıştır. (13) Kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin Basit Tıbbi Müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif olup olmadığı ancak tıp biliminin verilerine göre belirlenebilecektir.

Basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif yaralanma kavramından anlaşılması gereken her hangi bir tıbbi müdahale gerektirmeden, sağlık mesleği mensubu olmayan kişiler tarafından da iyileştirilmesi olanaklı olan yüzeysel yaralanmalardır.(6) Bu açıdan tıbbi anlamda ilk yardımın dışında bir müdahale gerektirmeyen yaralanmalar veya suçun teşebbüs aşamasında kaldığı durumlarda TCK 86/2'nin uygulanması yoluna gidilmelidir.

Hastalığın veya iş ve güçten kalma süresi verilecek cezada etkili değildir.

Aynı neticeyi gerçekleştirmeye yönelik hareketlerin sayısı birden fazla olsa bile suç tektir. TCK' md. 43/3'de sayılan zincirleme suç kuralları, kasten yaralama suçu için uygulanmaz. Fail aynı zamanlarda aynı kişiye karşı tek bir suç işleme kararı ile işlediği her bir fiili nedeniyle oluşan neticeden dolayı ayrı ayrı cezalandırılmalıdır. Tek bir hareketle birden

fazla kişinin yaralanması bakımından da mağdur sayısınca yaralama suçu işlemiş olur. TCK md 43/2. fıkrası uygulanmaz.

Adli yönden hangi travmatik değişimlerin basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek yada giderilemeyecek olduğu konusunda tüm hekimler tarafından kullanılabilir bir liste adli tıp uzmanları tarafından oluşturulmuştur.

Buna göre; tüm vücut alanına göre yüzey alanı yaklaşık olarak yüz ya da elde %5, vücudun diğer bölgelerinde %10'dan daha az olan abrazyon, kontüzyon ya da avülsiyonlar, yüz yada elde toplam 10 cm, vücudun diğer bölgelerinde 20'cm'den küçük; cilt-cilt altına penetre yaralanmalar, basit tıbbi müdahale ile giderilebilir.(33)

Basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek nitelikteki zehirlenme olguları ise; Yalnızca semptomatik tedavi ile yetinilen olgular; gözlem süresince herhangi bir komplikasyon saptanmayan olgular; gastrik lavaj ve aktif kömür dışından tedavi gerektirmeyen olgulardır.

Travma sonrası gelişen ruhsal bozukluklarda; Belirgin bir psikiyatrik bozukluk tablosu kriterini doldurmayacak (Uluslar arası sınıflandırma ve tanımlama kriterine göre) her türlü geçici nöropsikiyatrik şikâyetlerdir.

Bu durumların değerlendirilmesinde kişisel bulgular, hastanın klinik durumu, bilinç durumu kriteri, lezyona göre travmanın ağırlığı, zehirlenmelerde toksik maddenin özel etkileri; raporu düzenleyen adli hekim tarafından öncelikle dikkate alınmalıdır.

2.1.3.2. Kasten yaralamanın ihmali davranışla işlenmesi

5237 sayılı TCK md. 88'de 765 sayılı TCK' da bulunmayan bir hükme yer verilerek, "kasten yaralanmanın ihmali davranış ile işlenmesi" suçun hafifletici sebebi olarak öngörülmüştür. Bu halde verilecek ceza üçte ikisine kadar indirilebilecektir. Bu hükmün uygulanmasında kasten öldürmenin ihmali davranışla işlenmesine ilişkin koşullar da göz önünde bulundurulacaktır.

İhmal: "Kişiye belli bir icrai davranışta bulunma yükümlülüğünün yüklendiği hallerde, bu yükümlülüğe uygun davranılmaması "anlamına gelmektedir.

Fail, öldürmek kastı olmaksızın, sadece mağdurun vücut sağlığı üzerinde zarar ve bozulma meydana getirecek hareketleri bu defa icrai değil, ihmal suretiyle yerine getirir. Fail yapması gereken bir yükümlülüğü yerine getirmeyerek veya mağduru uyarmayarak veya mağdura dikkat etmesi gereken hususları öğretmeyerek, mağdurun yaralanmasına sebebiyet verir. (27) Burada, yaralanmanın oluşmasına neden olan yükümlülük ihmali icrai davranışa eşdeğer olmalıdır. TCK md 83/2 fıkrası gereğince ihmali ve icrai davranışın eşdeğer kabul edilebilmesi için,

- Kişinin bir icrai davranışta bulunmak hususunda kanuni düzenlemelerden veya sözleşmeden kaynaklanan bir yükümlülüğünün bulunması veya
- Önceden gerçekleştirdiği davranışın başkalarının hayatı ile ilgili olarak tehlikeli bir durum oluşturması gerekir.

TCK'nın un 83/2-a bendi uyarınca, kişiye belli bir icrai davranışta bulunma yükümlülüğü getiren düzenleme meri mevzuat olabileceği gibi, özel bir hukuk sözleşmesi de olabilir.(41) Neticeyi önlemek hususunda soyut bir ahlaki yükümlülüğün varlığı yeterli değildir. Bu hususta hukuki bir yükümlülüğün bulunması gereklidir. Ayrıca failin somut olay için hem genel olarak ve hem de bireysel olarak hareket olanağı bulunmalıdır. Yardım edecek veya neticeyi önleyecek durumda olmayan bir kimsenin gerçekleşen neticeden sorumlu tutulabileceği söylenemeyecektir. Yüzme bilmeyen bir kocanın, denizde boğulmakta olan eşini kurtarması beklenemez. Öte yandan neticenin faile objektif olarak yüklenebilmesi için failin ihmali davranışı ile gerçekleşen netice arasında nedensellik bağının bulunması gerekecektir.

Neticesi önleme yükümlülüğü bazı durumlarda koruma ve gözetim yükümlülüğüne dayanır. Örneğin TMK 335 vd. maddeleri uyarınca velayet ilişkisinin gereği olarak anne ve babanın çocukları üzerinde koruma ve gözetim yükümlülüğü bulunmaktadır. Koruma ve gözetim yükümlülüğü, bir sözleşme ilişkisinden de kaynaklanabilir. Çocuk bakıcısının cankurtaranın, kayak ve yüzme öğretmeninin vs. koruma yükümlülüğü sözleşmesinden kaynaklanmaktadır.

TCK'nın 83/2-b bendinde düzenlenmiş bulunan, davranışı ile bir zarar doğması tehlikesine neden olan kişinin zararın meydana gelmesini önleme yükümlülüğü durumuna örnek olarak; bir motosiklet sürücüsünün dikkatsizce yola çıkan bir kimseye çarpmamak için motoru çevirip yoldan çıkması gösterilebilir. Bu olayda sürücünün düştüğü yerden çıkabilmesi ve başka zararların da meydana gelmemesi için yardıma ihtiyacı vardır. Yola çıkan kişi yardım etmekle mükelleftir, zira motor sürücüsünün bu tehlikeli durumu, onun dikkatsizliğinden kaynaklanmıştır.(62)

Bir başka örnek olarak; piyasaya sürüldüğünde herhangi bir tehlikesi saptanmamış bulunan ve fakat daha sonra zararlı yönleri tespit edilen ürünlerin ya toplanması ya da sahiplerinin uyarılması gerekir. Yoksa meydana gelecek zararlı sonuçlardan sorumlu olunacaktır. Yine, köpeğinin saldırısına uğrayan bir kimseye yardım etmeyen kişi bakımından ihmal suretiyle yaralama suçu söz konusu olacaktır.(63)

Neticeyi önleme yükümlülüğünün varlığının kabulü için yapılan tehlikeli eylemin hukuka aykırılığının şart olup olmadığının üzerinde de durulmalıdır. Tehlikeyi yaratan

hukuka uygun eylem izin verilen risk kapsamında ise bu durumda neticeyi önleme yükümlülüğü doğacaktır. Örneğin, trafik kurallarını ihlal etmeyen bir araç sürücüsü, yola dikkatsizce çıkan bir yayaya çarparak yaralanmasına neden olursa, yaralıya herhangi bir kişi olarak değil, neticeyi önlemekle yükümlü kişi olarak yardım etmesi gerekecektir.(6)

2.2. Suçun Özel Görünüm Şekilleri

2.2.1. Teşebbüs

Kasten yaralama suçuna teşebbüs mümkündür. Failin işlemeyi kastettiği suçun teşebbüs aşamasında kaldığının kabulü için, failin doğrudan doğruya bir insanın vücuduna acı vermeye ya da sağlığının veya algılama yeteneğinin bozulmasına yönelik olarak maddi unsuru oluşturan, elverişli herhangi bir icra hareketine başlaması, ancak bu neticelerden herhangi birinin gerçekleşmemesi durumunda suç teşebbüs aşamasında kalmış olur. Teşebbüse ilişkin genel hükümler, bir suçun tamamlanmadığı durumlarda, ancak bu suçun kanuni tarifıyla birlikte, bununla bağlantılı olarak uygulama kabiliyetini haizdirler. Bu nedenle, teşebbüs hükümleri yardımcı norm karakteri taşımaktadır.

765 Sayılı Eski TCK' da yer alan eksik / tam teşebbüs ayırımına 5237 sayılı TCK' da yer verilmediğinden, suçun teşebbüs aşamasında kaldığı durumda, fail verilecek cezada TCK md. 35 uyarınca yapılacak indiriminde yaralamaya teşebbüsün suçun konusu olan (fiziki veya psikolojik) beden bütünlüğü üzerinde yarattığı tehlike ve zarar esas alınacaktır. (44) Bu itibarla, bir suçun işlenmesine teşebbüsten dolayı failin cezalandırılabilmesi için, gerçekleştirdiği hareketlerin o suça ilişkin konuyu en azından bir tehlikeye maruz bırakması gerekir.(48)

Yaralamaya teşebbüsten bahsedilebilmesi için öncelikle failin icra hareketlerine başlamış olması gerekir. Yargıtay, "Sanığın hareketlerinin mağduru kovalamaktan ibaret olup, yakaladığı takdirde dövüp dövmeyeceği belli olmadığından, hareketin teşebbüs olarak kabul edilemeyeceğine" karar vermiştir. (Ygt.2.CD. 11.03.1976, 637/2249.) Buna karşılık elinde orakla hücum vaziyetinde bulunmak, mağdura balta veya bıçak ile hücum etmek, gibi fiiller ide teşebbüs kabul etmektedir. (Ygt .2.CD., 23.02.2006, 4086/2972)

Fail yaralama sonucunu meydana getirmeye elverişli icra hareketlerine başlamakla birlikte bu fiilini tamamlayamamış ise, örneğin elindeki bıçak, taş, balta, gibi bir aletle mağdura yaralamak isterken bir kimsenin failin elini tutması, silahın tutukluk yapması gibi engel bir sebeple eylemini tamamlayamamışsa, ya da fail icra hareketlerini tamamlamış mağdura hamle yapmış, elindeki taşı atmış ancak isabet ettirmemiş ise suçun teşebbüs aşamasında kaldığı kabul edilir.(Sanığın, kahvehanede çıkan tartışmada eline aldığı sandalye

ile katılana vurmak istediği sırada araya girenlerin engellemesi nedeniyle eylemini gerçekleştiremediğinin anlaşılması karşısında yaralamaya teşebbüs suçunun oluşup oluşmayacağı tartışılmaması (Ygt. 4.CD 20.02.2006, 4502/3330). Bu durumda fail TCK'nun 86/2. fıkrasındaki suça teşebbüsten sorumlu tutulacaktır. TCK'nın 87. maddesinde yer alan suçun neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama halleri bakımından ise teşebbüs söz konusu olmayacaktır.

Doktrinde hakim olan görüşe göre de, kasten yaralama suçlarının ağırlaşmış halleri bakımından netice sebebiyle sorumluluk esası olduğundan teşebbüsün mümkün olmadığı, Şeklindedir.

2.2.2. İştirak

Kasten yaralama suçlarına suça iştirak mümkündür. TCK'nın 37. maddesine göre suçun kanuni tanımında yer alan fiili birlikte gerçekleştiren kişilerden her biri fail olarak sorumlu olur. Suçun birden fazla kişi tarafından birlikte işlenmesi durumunda bu kişilerin her biri müşterek fail olarak sorumlu tutulacaktır. Burada müşterek failler suçun icra hareketlerini birlikte gerçekleştirmektedirler.

Her müşterek fail suçun işlenmesine etkin bir katkıda bulunmakta, bu katkı suçun işlenmesinde başarıya ulaşması bakımından önem taşımaktadır.(64)

Suç işleme kararında birlik mevcut değilse, bütün failer kendi başına hareket etmekte ise müşterek faillik söz konusu olmayacaktır. Faillerin hareketleri birbirlerini destekleyen nitelikte aynı sonucu doğurmak için birleşmiş olmalıdır.

Örneğin; mağdura karşı birden fazla failin ellerindeki sopalarla vurmaları sonucunda mağdurda oluşan kemik kırığının hangisinin eyleminden kaynaklandığının belirlenememesi durumunda, her bir failin mağdurdaki bu yaralanmada ötürü, müşterek faillik kuralı gereğince birlikte sorumlu tutulmaları gerekecektir. Yine bir kimseyi yaralamak kastıyla ateş edilip, ateş edenlerden ancak birisinin hedefe isabet ettirdiği, diğerlerinin ise isabet ettiremedikleri durumda tüm failer birlikte ve kasten yaralama suçunu işleme kararını alarak hareket etmelerinden dolayı müşterek faillik gereğince kasten yaralama suçundan sorumlu tutulmalıdırlar.

Faillerin birinin somut olayın koşulları nedeniyle hedefi tutturma olasılığı az bile olsa aynı şekilde müşterek fail olarak sorumlu tutulması gerekir. Burada failin sorumluluğu bir başkasının gerçekleştirdiği haksızlığa katkısından değil, haksızlıkla ateş etmek suretiyle doğrudan temas haline geçmiş olmasından kaynaklanmaktadır.(31)

Öte yandan TCK'n un 39. maddesinde düzenlenen yardımda bulunarak suça iştirak hali ise, bir başkasının kasten işlemekte olduğu bir suçun gerçekleştirilmesine destek olma hareketidir. Failin suç oluşturan eylemi işlerken bir başkası tarafından desteklendiğini bilmesine gerek yoktur.

2.2.3. İçtima

Kasten yaralama suçlarının zincirleme suç şeklinde işlenmesi mümkün değildir. TCK m. 43/3 fıkrasında bu durum açıkça gösterilmektedir.”Kasten öldürme, kasten yaralama, işkence ve yağma suçlarında bu madde hükümleri uygulanmaz...” Bu nedenle bir suç işleme kararının icrası kapsamında farklı zamanlarda aynı kişiye karşı gerçekleştirilen birden fazla yaralama eylemi veya tek bir hareketle birden fazla kişinin yaralanması durumlarında, fail hakkında her bir sonuçtan dolayı ayrı ayrı cezaya hükmolunacaktır.

Ayrıca kasten yaralama suçunun başka bir suçun unsuru veya ağırlaştırıcı nedeni olması mümkündür. Örneğin Yağma suçunun zor ve cebir unsuru olarak, basit haliyle kasten yaralama da bu unsurlara dahildir. Bu bakımdan somut olaya göre birleşik suç TCK m.42 ve Fikri İçtimai TCK m.44. hükümleri de kasten yaralama suçlarında uygulama olanağı bulunmaktadır.

2.3. Kovuşturma ve Yaptırım

2.3.1.Kovuşturma

TCK'nın 86. maddenin 2. fıkrasında tanımlanan, basit tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif yaralama suçunun soruşturulması ve kovuşturulması mağdurun şikayetine bağlıdır. Adli makamlar faile karşı isnat teşkil eden soruşturma işlemlerini, ancak mağdurun şikayeti üzerine başlatabilecektir.

Yine TCK'nın 73. maddesinin 2. ve 3. fıkraları gereğince soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı suç hakkında, yetkili kimse altı ay içerisinde şikayette bulunmadığı takdirde soruşturma ve kovuşturma yapılamaz.

Kasten yaralama suçunun basit halinin işlenmesi durumunda Cumhuriyet Savcısı kamu davası açılmasını CMK'nın 171. maddesinin 2. fıkrası gereğince 5 yıl süre ile erteleyebilir. Suçun kovuşturulması şikayet koşuluna bağlı olmayan temel şekli ve nitelikli hallerin de ise soruşturma işlemleri doğrudan Cumhuriyet Savcısı tarafından yapılır.

Ancak 86/2. fıkrasında tanımlanan yaralama olsa dahi, 86 maddenin 3. fıkrasında öngörülen hallerden birinin bulunması durumunda, örneğin suçun silahla işlenmesi

durumunda şikayet koşulu aranmayarak, soruşturma ve kovuşturma şikayet olmasa bile re'sen yapılacaktır.

Yaralama suçunun 86. maddenin 3. fıkrasının uygulanmasını gerektiren nitelikli halleri dışında kalan 1. ve 2. fıkrasında öngörülen halleri CMK 253/1. Maddesine göre uzlaştırmaya tabidir. Ayrıca yaralamanın ihmal suretiyle işlenmesi durumunda aynı şekilde 86/3 fıkrasının uygulandığı haller dışında uzlaşma hükmünün uygulanması gerekir.

Yargılamayı yapmakla görevli mahkeme; 86. maddenin 1. fıkrasında öngörülen kasten yaralama suçu bakımından 5235 Sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun'un 11. maddesi uyarınca Asliye Ceza, 2. fıkrasında öngörülen suç için 10. madde uyarınca Sulh Ceza Mahkemesidir.

Kasten yaralama suçunun ağırlaşmış hallerini gösteren TCK 87. madde bakımından görevli mahkeme, ilk iki fıkraya giren hallerde Asliye Ceza Mahkemesi, üçüncü fıkraya giren hallerde, temel yaralamaya ilişkin netice halinde Asliye Ceza, basit yaralamaya ilişkin netice halinde Sulh Ceza Mahkemesi, dördüncü fıkraya giren hallerde ise Ağır Ceza Mahkemesi olacaktır.

2.3.2. Yaptırım

TCK m. 86/1'de düzenlenen, kasten yaralama suçunun temel şekli için faile bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir.

Maddene öngörülen suça ilişkin olan hapis cezasının alt sınırı bir yıl olup, bu süre TCK 49/2. maddesi uyarınca kısa süreli kabul edildiğinden, hakim cezayı alt sınırdan takdir halinde 50/1. madde uyarınca hapis cezasının adli para cezasına veya diğer bir tedbire çevrilmesi olanağı olacaktır. Sonuç ceza 51. maddede öngörülen iki yıl veya daha az süreli hapis cezası ise mahkum edilen kişinin cezası ertelenebilir. Bu sürenin üst sınırı fiili işlediği sırada onsekiz yaşını doldurmamış veya altmışbeş yaşını bitirmiş olan kişiler için üç yıl olacaktır.

Kasten yaralama fiilinin basit halini düzenleyen TCK' 86/2'ye göre ise, mağdurun şikayeti üzerine faile verilecek ceza dört aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezasıdır. Maddede hapis veya adli para cezası seçimlik olarak öngörüldüğü için hapis cezasına hükmedildiği bu ceza artık adli para cezasına çevrilemez

TCK' md 86/3. fıkrasında öngörülen ağırlaştırıcı nedenlerin bulunması durumunda ise fail hakkında şikayet aranmaksızın verilecek ceza yarı oranında arttırılacaktır. Burada belli bir oranda ve bağlayıcı olarak arttırım öngörüldüğünden, yarı oranından daha az veya daha çok arttırım bulunma imkanı tanınmamıştır.

TCK. 51.Madde hükmü uyarınca adli para cezasının ertelenmesi mümkün değildir.

TCK m. 87/1’de düzenlenmiş bulunan birinci grup neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama hallerinde TCK m.86’ya göre belirlenen ceza bir kat arttırılacak, eylem 86/1’de düzenlenen temel hüküm kapsamında bulunduğu üç yıldan; 86/3 kapsamında bulunduğu ise beş yıldan az olamayacaktır.

TCK m.87/2’de düzenlenen ikinci grup neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama hallerinde TCK m.86’ya göre belirlenen ceza iki kat arttırılacak, eylem TCK 86//2’ deki temel hüküm kapsamında ise beş yıldan; 86/3’deki nitelikli hal kapsamında bulunduğu takdirde şerh yıldan az olamayacaktır.

Kasten yaralama suçu vücutta kemik kırılması veya çıkmasına neden olmuş ise TCK m.86’ya göre belirlenen ceza yarısına kadar arttırılır.

Kasten yaralama suçu neticesinde ölüm meydana gelmiş ise faile verilecek ceza TCK m.86/1’deki haller için sekiz yıldan oniki yıla; TCK m.86/3’deki haller için ise oniki yıldan onaltı yıla kadar haptir.

Hakim kararında 53. maddene öngörülen hak yoksunluğunu da hükme bağlayacaktır.

5560 Sayılı Kanunla CMK 231. madde 5. fıkrasına eklenen hüküm uyarınca kasten yaralama suçundan yapılan yargılama sonunda; Mahkeme sanık hakkında hükmolunan ceza bir yıl veya daha az süreli hapis veya adli para cezası olduğu takdirde, “Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına” karar verilebilecektir.

CMK. 231/6. maddesi uyarınca hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için,

- Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkum olmamış olması,
- Mahkemece sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda bir kanaate varılması.
- Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın aynen iade suçtan önceki hale getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi şartlarının gerçekleşmesi aranacaktır.

2.3.3. Zamanaşımı

Kasten yaralama suçundan TCK 86. maddesi için dava zamanaşımı süresi suçun işlendiği tarihten itibaren sekiz yıldır. Dava zamanaşımını kesen sebeplerin varlığı halinde zamanaşımı süresi en fazla 12 yıl olabilir. (TCK m.67/4) Kasten yaralama suçunun TCK’nın 87/1, 2’de gösterilen nitelikli hallerinde zamanaşımı süresi, suçun işlendiği tarihten itibaren

onbeş yıldır. Dava zamanaşımını kesen sebeplerin gerçekleşmesi durumunda dava zamanaşımını süresi en fazla 22 yıl altı ay olabilir.

3. TÜRK CEZA KANUNUNDA TAKSİRLE YARALAMA SUÇLARI

3.1. Genel Açıklamalar

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçu 5237 sayılı TCK'nın özel hükümler kitabında, kişilere karşı suçlara ilişkin ikinci kısmın vücut dokunulmazlığına karşı suçlar başlıklı ikinci bölümünde bulunan 89. maddesinde düzenlenmiştir.

TCK'nın 89. maddesine göre Taksirle başkasının vücuduna acı veren veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan kişi üç aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılacaktır. Maddenin 2 ve 3. fıkralarında suçun netice sebebi ile cezasının ağırlaştırıldığı hallerine yer verilmiş, 4. Fıkrasında ise eylemin birden fazla kişinin yaralanmasına neden olma hali, 5. fıkrasında ise soruşturma ve kovuşturma şartı düzenlenmiştir.

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme, kasten yaralama suçundan bağımsız, taksirle adam öldürme suçuna benzer bir suçtur. Kusurluluk türünün farklı olması dolayısıyla kasten yaralamadan, ortaya çıkan netice bakımından ise taksirle insan öldürmeye sebebiyet verme suçlarından ayrılmaktadır. Taksirle insan öldürmede ölüm neticesi ortaya çıkarken, taksirle yaralamada başkasının vücuduna acı verme veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulması neticeleri vardır.(65)

5237 Sayılı TCK'nın 89. maddesi, 765 Sayılı eski TCK'nın 459. maddesinin karşılığı olmakla birlikte yeni düzenlemede, eski metinden farklı olarak taksir kalıplarına yer verilmemiştir. Bu hususta TCK'nın 22. madde hükmü geçerli olacaktır.

3.2. Suçla Korunan Hukuki Yarar

Bu suçla korunan hukuki değer, beden bütünlüğü / vücut dokunulmazlığıdır. Tıbbi zorluklar ve yasada yazılı haller dışında kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamayacaktır. (Anayasa md.1712) Ceza yasaları ile koruma altına alınan insan bedeninin bütünlüğü ve vücut dokunulmazlığını önemli bir değer olarak, bütün hukuk sistemlerinde koruma altına alınmıştır. Ayrıca İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi (İHEB m.3, 5), İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi gibi pek çok uluslar arası belge bu hak ve dokunulmazlığı vurgulamıştır.

3.3. Fail ve Mağdur

3.3.1. Fail

TCK'nın 89. maddesinde düzenlenen taksirle yaralama suçunda bir insanın yaralanmasına neden olan "kişi"den söz edildiği için, suçun faili herhangi bir kimse olabilir. Bu suçun fail açısından herhangi bir özellik söz konusu değildir.

3.3.2. Mağdur

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçunun mağduru, bir insan olmalıdır. Bu suçla korunmak istenilen hukuki yarar kişilerin beden bütünlüğü olduğuna göre mağdurun yaşan bir insan olması gerekir. Konuyu düzenleyen md 89/1. fıkrada geçen "başkası" kavramı belgisiz bir zamirdir ve her insanı içerisine alır. Bir diğer ifadeyle herkes bu suçun mağduru olabilir.(61) Bu suçta mağdur ve fail sıfatları birleşemez. Yani kişinin taksirle kendisini yaralaması suç oluşturmayacaktır. Mağdurun fiziki özellikleri veya fail ile akrabalık ilişkisinin bu suç bakımından bir önemi bulunmamaktadır.

3.4. Taksirle Yaralama Suçunun Unsurları

3.4.1. Maddi Unsur

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçunun maddi unsuru, taksirle başkasının vücuduna acı verme veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olmaktır. Suçun oluşabilmesi için failin olayda Taksirli hareket etmesi gerekir. Türk Ceza Kanunu'nun m.22/2. fıkrasına göre taksir "dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla, bir davranışın suçun yasal tanımında gösterilen netice öngörülemez olarak gerçekleştirilmesi demektir. Kişinin öngördüğü neticeyi istememesine karşın neticenin meydana gelmesi halinde ise TCK' m.22/3 fıkrası uyarınca bilinç hali taksir söz konusu olacaktır.

Taksirde hareketin iradi olması, yani failin taksirle yaralama neticesini meydana getiren hareketi bilerek ve isteyerek gerçekleştirmesi gerekir. Hareketin iradi olmaması halinde taksirden söz edilemeyecektir. Buna karşılık fail bu iradi hareketinden doğan hukuka aykırı neticeyi istememiş olmalıdır.(66)

Neticenin de iradi olması durumunda artık taksirle yaralamadan değil kasten yaralama suçundan bahsetmek gerekecektir.

Taksirli hareketin varlığından söz edilebilmesi için, neticenin öngörülebilir olması gerekir. Çünkü öngörülmesi mümkün olmayan bir neticeyi öngörmesi hiç kimseden beklenemez. Bu durumda kaza veya tesadüften söz edilebilecektir.

Fail burada objektif özen yükümlülüğüne aykırı hareket etmesi nedeniyle öngörülebilir ve önlenabilir yaralanma neticesini öngörmediği için, gerçekleşen yaralanmadan sorumlu tutulmaktadır. Dikkat ve özen yükümlülüğünün belirlenmesinde failin kişisel yetenekleri göz önünde bulundurulmaksızın objektif esaslara göre hareket edilecektir. Hareketin bizzat fail tarafından gerçekleştirilmesi şart olmayıp, faile yüklenebilen bir hareket olması yeterlidir. Diğer bir ifade ile bu durumda failin sorumlu olabilmesi için, başkası tarafından gerçekleştirilen hareketten dolayı da failin kusurlu olması lazımdır.(67)

Taksirli hareket yapma (icra) biçiminde olabileceği gibi yapmama (ihmal) biçiminde de olabilir. Diğer taraftan hareketin iradiliğinden söz edebilmek için failin başka türlü hareket edebilme olanağının bulunmuş olması da şarttır. Failin gerek fiziksel şartların zorlamasıyla (mücbir sebep gibi) gerekse iradesini etkileyen nedenlerle (tehdit zorlaması altında) zorunlu olarak hareket ettiği durumlarda iradi hareketten söz edilemeyecektir.

Kişinin taksirle yaralamadan dolayı cezalandırılabilmesi için, iradi olarak gerçekleştirdiği taksirli hareketi ile mağdurun yaralanması şeklinde gerçekleşen suç tipindeki netice arasında illiyet (nedensellik) bağının bulunması gerekir. Failin davranışı ile yaralanma arasında illiyet (nedensellik) bağı kurulamıyorsa sorumluluğundan bahsedilemeyecektir. Özet olarak belirtelim ki, eğer, failin fiili olmasaydı netice meydana gelmeyecekti denebiliyorsa, hareket ile netice arasında nedensellik ilişkisi var demektir. (68)

3.4.2. Manevi Unsur

3.4.2.1. Taksir

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçundan manevi unsur, taksirdir. Taksirin kasttan farkı, taksirde iradenin neticeye yönelik olmamasıdır. Kasten hareket eden fail neticeyi öngördüğü ve istediği halde, taksirli davranan fail neticeyi öngöremez veya öngörür ancak gerçekleşmesini istemez. Harekatın iradi olması her iki kusur türünün ortak yönüdür.. Yani kişilerin gerçekleştirdikleri eylem nedeniyle sorumlu tutulabilmesi için o eylem bakımından kusurlu olmaları şarttır.(69) Failin taksir derecesinde kusurunun bulunup bulunmadığı kişisel ve yerel özellikler göz önüne alınarak belirlenir.

Kanunun 22/4. maddesine göre işlenen suçtan dolayı verilecek ceza failin kusuruna göre belirlenecektir. Birden fazla kişinin taksirle işlediği suçlarda, her fail kendi kusurundan dolayı sorumlu olacak, her failin cezası kusuruna göre ayrı ayrı belirlenecektir.

765 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda 16.07.1964 Tarih ve 501 sayılı kanunla yapılan değişiklik sonucunda taksirle öldürme ve yaralamaya ilişkin cezaların kusur oranına göre 1/8'den 7/8'e kadar indirilebileceği hükmü getirilmekle, taksirde bir derecelendirmeye

gidilmişti. Kusur sekiz oranına göre belirlenip, kusur nispetine göre cezadan indirim yapılmakta, birleşen kusurlardan kaynaklanan olaylarda dahi kusur oranınının 8/8 oranını aşamayacağı kabul edilmekte idi.

5237 sayılı TCK ile taksirli suçlar bakımından kusurun derecelendirilmesine ve kusur oranında indirim yapılmasına son verilmiştir. Faile verilecek ceza kusurunun ağırlığı gözetilerek maddedeki alt ve üst ceza miktarları arasında belirlenecektir. Birden fazla kişinin taksirle işlediği yaralama suçlarında TCK md. 22/5 maddesi uyarınca, her fail kendi kusuru nazara alınmak suretiyle sorumlu tutulacak ve her failin kusurluluğu diğerinden bağımsız olarak belirlenecektir.

Burada ise dikkat edilmesi gereken husus fail veya faillerin hareketi ile netice arasındaki nedensellik ilişkisini kesecek bir durumun ortaya çıkmış olup olmadığıdır. Kesilme söz konusu olmuş ve neticenin öngörülmesi olanağı ortadan kalkmışsa, fail veya faillerin taksirinden söz etmek mümkün olmaz.**(30)**

Taksir, gereğini yapmama, eksik yapma kendisinden beklenen özeni göstermemedir. Fail gereğini yapmadığı beklenen özeni göstermediği için hukuk düzeni kendisine sorumluluk yüklemektedir.

Taksirin psikolojik kaynağı dikkatsizliktir. Dikkat kendiliğinden ya da iradi olarak oluşabilir. Taksir iradenin yeterli olarak kullanılmaması, gereken dikkat ve özenin gösterilmemesi ile ortaya çıkar.**(70)**

Dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık ferdi veya sosyal bir faaliyeti düzene sokmak amacıyla konulmuş her türlü hukuki ya da mesleki kurala yahut yetkili merciler tarafından verilmiş emir ve talimatlara aykırılıktan kaynaklanabilir.

Fail tedbirli davranıyordu veya failin yerinde tedbirli bir kişi olsaydı sonucun, başka türlü olacağını söylenebileceği hallerde, özen gösterme yükümlülüğüne aykırı hareket etmiş demektir.

Özen gösterilip gösterilmediği evante olarak incelenecek ve failin bulunduğu çevredeki tedbirli kişiler esas alınacaktır. Bunun anlamı yerel adetlerin, o çevrede geçerli kurların göz önüne alınmasıdır. Meydana gelen netice öngörülebilir değilse, failden özen ve dikkat göstermesi beklenemeyecektir. Failin öngörülemeyen bu neticeye engel olunması düşünülemez. Zararlı Netice Fail gerekli özeni gösterseydi bile yahut hukuka uygun davranıldığında dahi meydana gelecek ise faili bu neticeden sorumlu tutmak adil olmayacaktır. Yargıtay'ında gerekli özen gösterilseydi bile neticenin yine de meydana gelip gelemeyeceğinin araştırılmasını istediği kararlar vardır. Örneğin Yargıtay 1. CD. 20/01/1960 tarihli bir kararında, "Belediye hudutları dahilinde geçerli olan sürat sınırına fail riayet etmiş

olsa idi dahi olayın yine de meydana gelip gelmeyeceği araştırılmalıdır.” bu husus belirtilmektedir.

Yargıtay; arazisindeki kuyuyu devamlı koruma altında tutması gerekirken buna riayet etmeyerek bir kimsenin buraya düşerek ölmesine neden olan failin. Atölyedeki demir istifinin kayması sonucu yaralanmada, bu istiflemeye nezaretten sorumlu atölye şefi veya şirket müdürünün “Ygt.2 CD. 01/05/1990, 3913/4445”, Yaya geçidi levhasında bulunan meskun mahalde kavşağı geçmekte olan çocukları gördüğü halde süratini hava ve yol durumuna göre ayarlamayarak çocuklara çarpan şoförün, “Ygt. 2.CD. 19/06/1990, 6483/66889” özen yükümlülüğüne aykırı davrandığını belirtmiştir.(71)

Taksirden bahsedebilmesi için, kişinin başka türlü hareket etme olanağının bulunması, neticeyi öngörebilmesi gerekmektedir. Gerçekleşen netice objektif olarak öngörülemeyen bir netice ise kaza ve tesadüften söz edilir. 1930 tarihli İtalyan Ceza Kanunu’nun 45. maddesinde, Romanya Ceza Kanunu’nun 134. maddesinde kaza ve tesadüf sonucu işlenen fiillerin cezalandırılmayacağı düzenlenmiştir.

Failin veya herhangi bir insanın öngörebilmesinin mümkün olmadığı bir neticenin gerçekleşmesi halinde kaza ve tesadüfün bulunduğu kabul edilmekte, bu durumdan neticenin öngörülme imkanı olmadığından, failin iradi davranışı ile netice arasındaki illiyet (nedensellik) bağının bulunmasından söz edilemeyecektir.

Azda olsa olayda neticenin öngörülebilmesi olanaklı ise veya neticeyi önlemek için alınacak tedbirler varsa kaza ve tesadüften bahsedilemez.

Yargıtay kararlarında kaza ve tesadüf sonucu meydana gelen olaylardan taksirli sorumluluğun oluşmayacağını kabul etmiştir.

“Şiddetli rüzgarın etkisiyle evin bacasından çıkan kıvılcımların bitişikteki samanlığa sirayet etmesi sonucu yangının çıktığının anlaşılması karşısında, sanığa kusur yüklenemeyeceği gözetilmeden, yetersiz gerekçe ile beraati yerine mahkumiyetine karar verilmesi, kanuna aykırıdır .Ygt.9.CD. 15/06/2004, 1343/2896”.

Failin kanuna uygun davranma olanağını önleyen zorlayıcı kuvvet, mutlak bir güç mevcut ise mücbir sebebin varlığından bahsedilebilir. Mücbir sebebin koşullarını, harici bir kuvvet bulunması, bu kuvvetin fail dışında bir nedenden kaynaklanması, harici kuvvetin kaçınılmaz, karşı konulmaz güçte olması gerekli olduğu şeklinde değerlendirebiliriz. Mücbir sebep kaza ile tesadüf arasındaki fark, failin karşı konulmaz bir güç karşısında bulunduğunu bilmesi ancak başka türlü davranma olanağının bulunmamasıdır.

Örnek olarak Yıldırım çarpması sonucu uçağın kontrolünü kaybeden ve bir gökdelene çarpan pilotun başka türlü davranma olanağı yoktur.

3.4.2.2. Bilinçli taksir

TCK'nın 22/3. maddesi gereğince failin kusurunun bilinçli taksir olması durumunda ceza üçte birden yarısına kadar arttırılacaktır.

Bilinçli taksir, istenilmeyen fakat öngörülen neticeye yol açacak davranışta bulunulmasıdır. Bilinçli ve bilinçsiz taksiri birbirinden ayıran özellik kendini öngörme kavramında gösterir. Bilinçsiz taksirde fail öngörmesi gereken neticeyi öngörememekte; bilinçli taksirde ise, öngördüğü halde neticenin gerçekleşmeyeceğine özensizce güvenmekte ve hatta bazen gerçekleşmemesi için çalışmakta ancak neticenin meydana gelmesini önleyememektedir.(72) Örneğin failin yol durumuna göre başka araçlara veya yayalara çarpma olasılığını öngördüğü halde şehir içinde aracını aşırı hızlı sürmesi sonucunda yayalara çarparak yaralanması eyleminde bilinçli taksirle hareket ettiğinin kabulü gerekecektir. Buna karşı تنها bir yolda hız kuralını ihlal eden ve bu şekilde herhangi bir tehlikeli durum da kaza yapabileceğini öngörmesi gerekmesine karşın öngöremeden başkasını yaralayan fail bilinçsiz taksirle hareket etmiş olacaktır.

Aslında her iki taksir biçimi bakımından da neticenin objektif olarak öngörülebilir olması şarttır. Neticenin aynı durumda bulunan hiç kimse tarafından öngörülememesi halinde zaten tesadüften söz edilir. Bilinçsiz taksirde failin neticeyi öngörememesi onu bilinçli taksirden ayıran temel ölçüt olmakla, somut olayda bu durumun gözetilmesi gerekmektedir.

Yargıtay bir kararında; Sanığın sonucu öngörmediği kabul edildiği halde TCK'nın 23/Son maddesinin uygulanmasını gerektiren bilinçli taksir olarak kabul edilebilecek nedenler karar yerinde gösterilip tartışılmadan yetersiz gerekçe ile bilinçli taksir kabul edilmek suretiyle uygulama yapılması kanuna aykırıdır, "9.CD. 11.05.20005, 2498/2001" demek suretiyle, yerel mahkemenin failin sonucu ön görmediğini kabul ettiği halde gerekçesiyle gelişir biçimde bilinçli taksirden dolayı cezayı arttırmış olmasını bozma sebebi saymıştır.

3.4.2.3. Bilinçli taksir – olası kast ayrımı

Olası kast halinde, suçun kanuni tanımında yer alan unsurlardan birisinin somut olayda gerçekleşebileceği öngörülmüş olmasına rağmen neticeyi arzu etmese dahi gerçekleşebileceğini bilerek ve bu sonuca katlanarak umursamadan hareket ederek suçu işlemektedir. Yani fail suçun gerçekleşmesinin mümkün olduğunu görmekte ancak olursa olsun diyerek eylemine devam etmekte ve bu surette istenmeyen diğer neticeleri kabullenmektedir.

Bilinç hali taksirde ise neticenin gerçekleşmeyeceği inancı vardır. Buradaki ayırım her ikisinde de zararlı ve hukuka aykırı netice öngörülmekte iken, olası kastta netice istenerek,

bilinçli taksirde ise netice istenilmeden hareket edilmektedir. Burada faildeki isteme-istememe iradesini tayin etmek kolay olmayacaktır. Somut olaydaki özelliklerin failin davranışları ile bütünüyle ve ayrıntılı olarak değerlendirilip failin iradesinin ortaya çıkartılması gerekecektir.

Ancak yine de birçok olayda failin neticeyi göze alarak katlanarak mı yoksa gerçekleşmeyeceğine inanıp güvenerek mi davrandığını ayırt etmek pek de kolay değildir. Ayrıca bilinçli taksirde öngörme genel niteliktedir. Fail zararlı neticenin meydana gelebileceğini genel olarak öngörmekte fakat somut olayda bunun meydana gelmeyeceği kanaatiyle hareket etmektedir.

Yine bir görüşe göre bilinçli taksiri karakterize eden nitelik iyi düşünmemek temkinli hareket etmemektir. Eski ifadesi ile hiffettir. Olursa olsun kastındaki ruh hali hiffet değil, kasıttır. Fail suç sonucunu dolaylı da olsa istemiştir. **(73)**

Bilinçli taksir bakımından doktrinde verilen örneklerden bir kaç aşağıdaki şekildedir.

Örneğin; Yoğun sis görüş mesafesini oldukça daraltmış olmasına rağmen, motorlu kayıkla boğazın bir yakasından diğer yakasına yolcu taşımaya teşebbüs eden kişi, bu koşullarda bir deniz kazasına neden olacağını tahmin etmesine rağmen tecrübesine ve mesleğinin gerekli kıldığı yükümlülüklerle aykırı bir şekilde kendisine güvenerek, bir şey olmaz düşüncesi ile sefere çıkmış ve sonuçta bir kaza meydana gelmişse bilinçli taksirin varlığı kabul edilmelidir. **(31)**

Yine; kalabalık bir caddede süratli araç kullanan şoför, genel olarak bir kimseye çarpabileceğini öngörür, ancak somut olayda kendi maharetine güvendiğinden bu neticenin oluşmayacağına inanır, gerçekleşmesini de istemez fakat bir kazaya sebebiyet verirse bilinçli taksirle hareketi söz konusudur.

3.4.3. Hukuka Aykırılık Unsuru

Her suçun bünyesinde yer alan “hukuka aykırılık unsuru” taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçu için de söz konusudur. Suçun oluşması eylemin hukuka aykırı olmasına bağlı olacaktır. Taksirli suçlarda hukuka aykırılık unsurunu; korunan hukuki değere ilişkin olarak objektif özen yükümlülüğüne aykırı davranış oluşturmaktadır. **(74)** Taksirli fiilde failin başkasını yaralama veya öldürme bilinç ve iradesi olmadığından, faildeki bilinç ve irade özen yükümlülüğüne aykırılıktan ibaret olmaktadır. **(75)**

Ancak taksirle yaralama suçu, failin objektif özen yükümlülüğüne aykırı biçimde gerçekleştirdiği hareketine bağlı olarak ortaya çıkan yaralama neticesinde ortaya çıkmaktadır.

TCK'nın 24 ve devamı maddelerinde yer alan hukuka uygunluk nedenleri, tüm suçlar açısından söz konusu olduğu gibi, yaralama suçunun unsuru olan hukuka aykırılığı da ortadan kaldırmaktadır.

Kanunun hükmünü yerine getiren veya yetkili bir merciden verilip, yerine getirmesi görev gereği zorunlu olan bir emri uygulayan kolluk görevlisinin uyguladığı fiziki cebir, somut olayın özelliğine göre görevin yapılması için makul derecede ise fiil kanun hükmünün icrası kapsamında görülmelidir. Örneğin izinsiz bir gösteriye Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununca müdahale eden polisin, göstericilerin dağılması için kullandığı tazyikli su yüzünden dengesini kaybeden bir göstericinin yere düşmesi sonucu yaralanması gibi.

Meşru müdafaa ise, kasten işlenen suçlara karşı bu saldırıya maruz kalan kişinin göstermiş olduğu iradi ve zorunlu bir tepkidir. O nedenle kural olarak savunmaya yönelik fiiller bilerek ve isteyerek, yani kasten gerçekleştirilir. Bundan dolayı meşru müdafaa halinde taksirle yaralama istisnai hallerde söz konusu olabilecektir. (74) Zorunluluk halinde ise meşru müdafaa farklı olarak bir saldırı değil, tehlike söz konusudur, ancak bu halde de korumaya yönelik hareketler bilerek ve istenerek gerçekleştirildiğinden istisnai haller için söz konusu olacaktır.

Örneğin; sanığın, mağdurun pencereden atlamak şeklinde yaptığı intihar girişimini önlemek isterken, hızlı bir müdahale ile onu ölümden kurtarmak için üstüne atılıp, düşürmesi sırasında, kafasını komidine çarpan mağdurun yaralanması eylemi bakımından fail için zorunluluk halinden söz edilmesi olanaklı olacaktır.

Hakkın kullanılmasında sınırın kast olmaksızın açılması durumunda 5237 Sayılı TCK'nın 27/1 maddesi uyarınca indirim yapılacaktır.

TCK'nın 26/2. maddesine göre hukuka uygunluk nedeni sayılabilmesi için ilgilinin rızasının, üzerinde mutlak surette tasarruf edebileceği bir hakka ilişkin olması lazımdır.

4. TAKSİRLE YARALAMA SUÇUNUN NİTELİKLİ HALLERİ

4.1. TCK'nın 89.Maddesinde Öngörülen Netice Sebebiyle Cezayı Ağırlaştırılan Nitelikli Haller

Bu haller TCK'nın 89. maddesinin 2-3 ve 4. fıkralarında düzenlenmiştir. Taksirli eylem sonucunda mağdurun, TCK m.89/2'de gösterilen derecede yaralanmasına sebebiyet verilmesi halinde, ceza, temel cezanın yarısı oranında, 89/3'de gösterilen derecede yaralanması halinde temel cezanın bir katı oranında arttırılması öngörülmüştür. 89/4'de ise failin birden fazla kişinin yaralanmasına neden olması halinde altı aydan üç yıla kadar hapis cezası verilecektir. Bu nedenle suçu neticesi sebebiyle ağırlaştırılan haller üç grupta

incelenecektir. TCK'n un 89/2 ve 3. fıkralarında sayılan netice sebebiyle suça etki eden bu hallerin, daha önce kasten yaralama suçunun TCK m. 87/2 ve 3. fıkraları bakımından ayrıntılı olarak incelenmiş olması nedeniyle, burada kısa bir değerlendirmesi yapılacaktır.

4.1.1. Birini gruba giren neticeler

4.1.1.1. Taksirle yaralamanın mağdurun duyu ve organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflamasına neden olması

Taksirle yaralamanın mağdurun duyu ve organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflamasına yol açması, bu suçun netice itibarı ile ağırlaşması sonucunu doğurmaktadır. Bu fıkranın uygulanabilmesi için işlev zayıflığının geçici değil sürekli olması gereklidir. Duyu veya organın fonksiyonlarında oluşan azalma devamlılık arz ediyorsa işlevin sürekli zayıflaması söz konusudur.

Daha önce işlevi zayıflamış bir organın işlevi de zayıflamış olabilir. İşte bu gibi hallerde 89/2-a maddesine göre uygulama yapılmalıdır. İtalyan yüksek mahkemesi de evvelce zarara uğramış bir organın daha fazla zarara uğramasına sebep olunması halinde ağırlaşmış yaralamanın mevcut olduğuna karar vermiştir.

4.1.1.2. Taksirle yaralamanın kemik kırığına neden olması

Taksirle yaralamanın kemik kırığına neden olması TCK' m.89/2-b bendi hükmü gereğince, bu suçun netice sebebiyle ağırlaşmış hali olarak öngörülmüştür.

Kemik kırılması 795 Sayılı TCK' da başlı başına düzenlenmiş bir husus değilken 5237 Sayılı TCK' dan bu hususa cezanın nitelikli halleri olarak ayrıca yer verilmiştir.

TCK'n un 89/2. maddesinin (b) bendinde, yalnızca kemik kırılmasından söz edilip, kırığın yaşam fonksiyonlarına etkisi cezayı ağırlaştırma oranı bakımından dikkate alınmamıştır. Buna göre kırılan kemiğin fonksiyonu, kırığın derecesi, ağırlığı ve adeti bakımından ayırım yapılmadan bütün kemik kırıklarında bu bent hükmü uygulanacaktır. Bütün kemik kırıklarının aynı bent hükmüne tabi tutulması ise isabetli olmamıştır

4.1.1.3. Taksirle yaralamanın konuşmada sürekli zorluğa neden olması

Taksirle yaralamanın konuşmadan sürekli zorluğa yol açması 89/2. maddenin (c) bendi uyarınca suçun ağırlaşması sonucu doğurmaktadır.

Konuşmada sürekli zorluk, açık anlaşılır biçimdeki konuşma yeteneğinin, kullanılmasında güçlüklerle karşılaşılması, olumsuz anlamda değişikliğe uğramasıdır. Maddede belirtildiği üzere bu zorluğun sürekli olması lazımdır. Ancak bu durumun daimi olması

aranmaz. Uzunca bir süre devam eden konuşma zorluğun da söz konusu ağırlaştırıcı nedenin uygulanmasını gerektirir. (5)

4.1.1.4. Taksirle yaralamanın yüzde sabit ize neden olması

5237 Sayılı TCK'n un 89/2. maddesinin (d) bendinde, 765 Sayılı TCK'n un 456/2 maddesinde geçen "çehre" teriminden farklı olarak "yüz" ifadesine yer verilmiştir. 5237 Sayılı TCK'nin gerekçesinde yüz deyiminin, kişinin boyun ve kulakları dahil başın ön kısmını ifade ettiği belirtilmektedir. (48)

Yüzün doğal görünümünü değiştiren veya etkileyen tüm farklılıklar sabit iz olarak değerlendirilebilir. Sabit izin yüzün güzelliğini bozup bozmaması önemli değildir. Özel bir dikkat sarf etmeksizin anlaşılabilmesi, uzaktan bile fark edilir olması yeterlidir. İz sadece yara izi olmayıp, bunun dışında burun akması, gözün sürekli sulanması, ağzın çarpılması, saç veya bıyığın dökülmesi gibi değişiklikleri de bu kapsamda değerlendirmek gerekir.

4.1.1.5. Taksirle yaralamanın yaşamı tehlikeye sokan bir duruma neden olması

Hayati tehlike, yaralama sonucunda mağdur bakımından yakın ve önemli bir ölüm ihtimalinin meydana gelmesidir. Bu tehlikenin soyut bir şekilde değil, gerçekte mevcut olması lazımdır. (76)

Bu tehlikenin devam süresi önemli olmamakla birlikte, tehlike fiilen baş göstermelidir. Yaralamanın hayati bir tehlikeye sebebiyet verip vermediğinin tespiti tıbbi bir değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Yaşam tehlikesi yaralanma sonrasında mağdurda oluşan patolojik durumun değerlendirilmesi sonucu belirlenecektir. Somut olayda bu değerlendirme tıp alanında uzman kişi ve kuruluşlar tarafından yapılacaktır.

4.1.1.6. Taksirle yaralamanın gebe kadının çocuğunun vaktinden önce doğmasına neden olması

Taksirle yaralama sonucunda gebe bir kadının çocuğunun vaktinden önce doğmasına neden olması, suçun neticesi itibarı ile ağırlaşması hali olarak öngörülmüştür.

Çocuk taksirle yaralanma sonucunda canlı olarak doğmalı ve yaşmalıdır. Bu bendin uygulanabilmesi için çocuğun vaktinden önce doğumu ile yaralama arasında illiyet (nedensellik) bağının bulunması gereklidir. Bu bağ tıbbi raporla belirlenecektir.

Failin kadının gebe olduğunu bilmesinin gerekli olup olmadığı hususu doktrinde tartışmalıdır. Dönmezer, Erem – Toroslu'ya göre failin bu gebeliği bilmesi şarttır. Buna karşılık Erman – Özek ise mağdurun görünüşüne göre gebeliğin bilinebilmesi mümkün ise 2.

fikranın uygulanması gerektiğini ileri sürmektedirler. Yargıtay'ın ise gebeliğin bilinmesi gerektiğine dair kararları bulunmaktadır.

4.1.2. İkinci gruba giren neticeler

4.1.2.1. Taksirle yaralamanın mağdurun iyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalığa veya bitkisel hayata girmesine neden olması

Hastalığın fiziki yada psikolojik olması önemli değildir, iyileşmesinin mümkün olmadığını tıbben tespit edilmesi gereklidir. Aynı şekilde hangi durumun bu kapsama gireceğinin de tıbbi verilere göre belirlenmesi gerekir.

Yargıtay 4.CD'de 27.12/1991 gün ve 397/1327 Sayılı kararında eylemle kan hastalığı ve sara hastalığı arasında illiyet bağı bulunduğu takdirde bunun sürekli olup olmadığını araştırılması gerektiğini ifade etmiştir.

765 Sayılı yasada bulunmayan bir neden olarak, 5237 Sayılı T.C. Yasasında mağdurun taksirle yaralama suçuna maruz kaldıktan sonra bitkisel hayata girmesi ağırlaştırıcı neden olarak kabul edilmiştir. Bitkisel hayattaki hastaların solunumu devam eder. Bu hastalar uzun süre yaşayabilir, bazen de iyileşebilirler. Bitkisel hayat bu yönüyle beyin ölümünden ayrılır.

4.1.2.2. Taksirle yaralamanın mağdurun organlarından birinin işlevinin yitirilmesine neden olması

Taksirle yaralama sonucunda duyu veya organlardan birinin işlevinin yitirilmesine yol açması halinde bu bent hükmü uygulanacaktır. 765 sayılı yasanın 456/2. maddesinde kullanılan havas veya aza ibareleri yerine duyu ve organ kelimeleri kullanılmıştır. Adli Tıp Kurumu tarafından hazırlanan yeni TCK' da tanımlanan Yaralama Suçlarının Adli Tıp Açısından Değerlendirilmesi isimli kılavuzda "organ veya ekstremitedeki anatomik kayıp ve fonksiyonel bozukluğun o organ ve ekstremitenin kendi anatomik yapısı ve / veya fonksiyonuna göre %10-50 arasındaysa "işlevin sürekli zayıflaması"; %50'nin üstünde ise işlevin yitirilmesi olarak değerlendirilmelidir."denilmektedir.

Yargıtay CGK kararlarında çift organların her birisinin uzuv / organ niteliğinde olduğu dolayısı ile bunlardan birindeki kaybın uzuv tatili sayılacağı belirtilmiştir.

Yargıtay dalak alınması (splenektomi) bir böbreğin çıkartılması, bir gözün görme, bir kulağın duyma yeteneklerinin yitirilmesi olaylarının uzuv tatili sayılacağı görüşündedir.

Önemli olan organın görevini yapamaz hale gelmesidir. Bu bakımdan ayağın kesilmesi ile görev yapamaması aynı anlamdadır. Failin tek bir hareketi sonucunda her iki eli veya ayağın, bir el bir ayağın veya duyu organının kaybı birden fazla netice gerçekleşmişse

tek suç kabul edilmekle birlikte, Ceza tayininde hakim TCK'nun 61. maddesi gereğince neticenin ağırlığının gözetilmesi gerekecektir. (54)

4.1.2.3. Taksirle yaralamanın mağdurun konuşma ya da çocuk yapma yeteneklerinin kaybolmasına neden olması

Bu kaybın konuşma organlarının veya dimağdaki konuşma merkezinin tahribi nedeniyle meydana gelmesi arasında bir fark bulunmamaktadır. Konuşma yeteneği bir başkası ile sözcükler aracılığıyla iletişim kurabilmeyi ifade etmektedir. Mağdur birkaç kelimeyi söyleyebilmekte ise de kelimeleri yan yana getirip dileğini ifade edemiyorsa konuşma yeteneğinin kaybolduğu kabul edilmelidir. Böylece mağdur düşüncelerini sözle aktarabilme yeteneğinden yoksun hale gelmektedir. Mağdurun konuşma dışında yazı, resim gibi farklı yollarla iletişim kurması veya cihaz yardımıyla çıkardığı seslerin anlaşılabilir hale getirilmesi bu hükmün uygulanmasına engel değildir.

Taksirle yaralamanın mağdurun çocuk yapabilme yeteneğinin kaybolmasına yol açması da suçun neticesi sebebiyle ağırlaşmasına yol açmaktadır. Mağdurun bu yeteneğinin kaybolması bakımından kadın yada erkek olması yada yaşı açısından bir ayırım yapılmamıştır. Ancak yaralama eylemi sırasında bu yeteneğe sahip iken, eylem ile illiyet bağı bulunur şekilde çocuk yapma yeteneğinin kayıp edilmiş olmasıdır.

Bu bent hükümlerinin uygulanması için de konuşma ya da çocuk yapma yeteneği kaybının geçici değil sürekli nitelik taşıması ve bunun tıbbi olarak belirlenmesi gerekmektedir.

4.1.2.4. Taksirle yaralamanın mağdurun yüzünde sürekli değişikliğe neden olması

89/3. Maddenin (d) bendinde taksirli eylemi ile yüzün sürekli değişmesine neden olunması, suçun ağırlaştırıcı nedeni olarak öngörülmüştür. Yüzün sürekli değişikliğine neden olunmasında yüzün genel görünüş itibarıyla değişmiş olması anlaşılmalıdır.

Yüzdeki değişiklik; mağduru önceden tanıyanların onu bu eylemden sonra ilk gördüklerinde bir an duraksama yaşamalarına sebep olmalıdır. Yüz sınırları içerisinde oluşan yaralamanın bıraktığı iz, o kişiyi önceden tanıyanlarda duraksamaya yol açacak biçimde yüzün doğal görünümünü bozmuş ise yüzde sürekli değişiklikten bahsetmek gerekecektir. Örnek olarak ağır yanıklar veya kimyasal yanıklar verilebilir. Yüzdeki değişikliğin sürekli olup olmadığı konusunda bir değerlendirmede bulunulabilmesi için, yaranın iyileşmesi ve belli bir zamanın geçmesinin beklenmesi lazımdır.

4.1.2.5. Taksirle yaralamanın gebe bir kadının çocuğunun düşmesine neden olması

Bu bent hükümlerinin uygulanabilmesi için gebeliğin normal süresi tamamlanmadan cenin ana rahminden ayrılmış olması gerekir.(72) Taksirle yaralama sonucu çocuk ölü olarak doğmalıdır. Gebeliğin normal süresi dolmuş ve yaşıyor ise düşük değil, vaktinden önce doğum söz konusu olacaktır. Fail hakkında bu ağırlaştırıcı nedenin uygulanabilmesi için eylem sırasında mağdurun gebe olduğunu bilmesi yeterlidir.

4.1.3. Üçüncü gruba giren neticeler

5237 Sayılı TCK'n un 89. maddesinde yaralanmalar ağırlıklarına göre iki grup nitelikli hal olarak düzenlenmiştir. Failin eylemi neticesinde birden fazla kişinin yaralanması da failin nitelikli hali olarak öngörülmüştür. Taksirli yaralanmaların derecesine göre maddede yaralanmalar arasında bir ayırım yapılmamıştır.765 Sayılı Eski TCK'nin 459/3 maddesinde düzenlenen aynı eylem için “birkaç” kişinin yani üç veya daha fazla kişinin yaralanması ağırlatıcı neden olarak kabul edilmiş iken, 5237 sayılı yasada “birden fazla” ibaresi kullanılmıştır. Buna göre iki ya da daha fazla kişinin yaralanması halinde bu nitelikli hal gerçekleşmiş olacaktır.

4.1.4. Taksirle Yaralama Suçunda şahsi cezasızlık sebebi

4.1.4.1. Genel olarak

Kanunda taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçu bakımından özel bir hafifletici neden öngörülmemiştir. Ancak genel olarak taksirli suçlar için geçerli olan indirim nedeni bu suç açısından da etkili olacaktır.

Ayrıca TCK'n un 22/6. fıkrasında bilinçli yaralamaya sebebiyet veren kişi bakımından özel bir indirim hali düzenlenmiştir. Bilinçli taksirle yaralamaya sebebiyet veren failin neden olduğu bu netice, kişisel ve ailevi durumu bakımından, artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmışsa, cezanın yarıdan altıda bire kadar indirilebilmesi söz konusu olacaktır. Cezadan indirim yapılıp yapılmaması ve indirim oranı hakim takdirine bağlıdır. Böyle bir neticeyle birlikte söz konusu durumlara ilişkin bulunmayan başka bir neticede meydana gelmişse 22/6. fıkra uygulanmayacaktır.

4.1.4.2. Şahsi cezasızlık sebebi

Yapılan taksirli hareket sonucunda sebebiyet verilen netice, münhasıran failin kişisel ve ailevi durumu bakımından artık bir cezanın hükmedilmesini gereksiz kılacak derecede mağdur olmasına yol açmışsa, TCK'nun 22/6.1c. gereğince artık faile ceza verilemeyecektir.

Hükmün gerekçesine gösterilen örneklerde “Ülkemizde özellikle kırsal bölgelerde rastlandığı üzere, taksitli suçlarda failin meydana gelen netice itibarıyla bizzat kendisinin ve ailesi bireylerinin ağır derecede mağduriyete uğradıkları görülmektedir. Sözgelimi köylü kadınların gündelik uğraşları ve hayat zorlukları itibarıyla sayısı çok kere üç dörtten fazlasına varan küçük çocuklarına gerekli dikkat ve itina gösterememeleri sonucu, çocukların yaralandıkları veya öldükleri görülmektedir. Aynı şekilde meydana gelen trafik kazalarında da benzer olaylara rastlanmaktadır. Bu gibi hallerde ananın taksirli suçtan dolayı kovuşturmaya uğraması ve cezaya mahkum edilmesi suçtan dolayı uğradığı ızdırabı şiddetlendirmekle kalmamakta, ayrıca ailenin tümüyle ağır derecede mağduriyete düşmesine neden olmaktadır. söz konusu fıkraya göre, hakim suçlunun durumunu takdir ile ceza vermeyebilecektir.” hükmün uygulama şekli açıklanmaktadır.

Gerekçede hakim suçlunun durumunu takdir ederek ceza vermeyebileceği yazılı olmakla birlikte, madde metninde faile ceza verilmez denildiği görülmektedir. Ancak somut olayda failin ızdırap duyup duymadığı, duysa bile yakınlarının yaşamlarını kollamak yoluna gitmeyen bir kişinin toplum için tehlikeli olduğu ileri sürülebilir. Bu nedenle söz konusu durumun yasal cezasızlık nedeni sayılmak yerine, ceza verilip verilmeyeceği konusunda hakime takdir hakkının tanınması daha uygun olacaktır.

4.2. Suçun Özel Görünüş Şekilleri

4.2.1. Teşebbüs

5237 Sayılı Kanununun 35. maddesinde düzenlenen teşebbüsten söz edebilmek için, suçun kasten işlenen bir suç olması gerektiğinden, taksirli suçlardan teşebbüsten söz edilemez. Bu nedenle taksirle yaralama suçu bakımından teşebbüs mümkün değildir.

4.2.2. İştirak

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçu bakımından iştirak hükümlerinin de uygulanması söz konusu değildir. Suça iştirak için failer arasında iştirak iradesinin varlığı gerekip, taksirde bu irade bulunmadığı gibi, iştirak edilen suçun kasten işlenen bir suç olması gerekmektedir. Zira taksirli suçlarda herkes kendi kusurundan sorumlu olduğundan iştirak mümkün değildir.

4.2.3. İçtima

Taksirle yaralama suçundan zincirleme suç (TCK' md.43) hükümlerinin uygulanması mümkün değildir. Ancak fikri içtima hali söz konusu olabilir.

Kanunda taksirle yaralamaya sebebiyet verme açısından özel bir içtima hükmü bulunmaktadır. 89. Maddenin 4. fıkrasında, fiilin birden fazla kişinin yaralanmasına neden olması halinde faile verilecek cezanın üst sınırı ağırlaştırılmıştır. Bu halde ceza altı aydan üç yıla kadar hapis cezası olmaktadır. Yani burada suçların içtimalarına ilişkin özel bir hükme yer verilmektedir.

4.3. Kovuşturma ve Yaptırım

4.3.1. Kovuşturma

Taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçunun soruşturulması ve kovuşturulması 89/5. madde hükmünce şikayete bağlıdır. Ancak bu suçun bilinçli taksirle işlenmesi halinde birinci fıkra kapsamına giren yaralama hariç olmak üzere suçun takibi re'sen gerçekleştirilecektir.

5235 Sayılı Kanununun 10. ve 11. maddelerine göre, taksirle yaralama suçu nedeniyle açılan davalara bakma görevi 89. maddenin 1., 2. ve 3. fıkralarına uyan eylemler bakımından Sulh Ceza, 4. Fıkradaki nitelikli hal bakımından ise Asliye Ceza Mahkemesi'ne aittir.

Ayrıca taksirle yaralamaya sebebiyet verme suçu CMK' u un. 253/1-b bendi uyarınca uzlaşma kapsamındaki suçlardandır. Bu nedenle soruşturma evresinde C.Savcısı veya talimatıyla adli kolluk görevlileri suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunacaktır. Bu durum kamu davası sırasında ortaya çıkarsa uzlaşma işlemleri mahkeme tarafından yapılır. Uzlaşma durumunda ise hakim davanın düşmesine karar verir.

4.3.2. Yaptırım

89. Maddenin birinci fıkrasında tanımlanan suçun basit halinin yaptırımı üç aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezasıdır. İkinci fıkrasındaki nitelikli hallerde birinci fıkraya göre belirlenen ceza yarısı oranında, üçüncü fıkradaki nitelikli hallerde ise bir katı (1+1=2) oranında arttırılacaktır. Maddenin dördüncü fıkrasındaki nitelikli hale göre fail işlediği fiil ile birden fazla kişinin yaralanmasına neden olmuş ise verilecek ceza altı aydan üç yıla kadar hapis olacaktır.

Fail bilinçli taksirle hareket etmişse suça ilişkin ceza üçte birden yarısına kadar arttırılacaktır.

TCK'n un m. 22/4. fıkrasına göre verilecek olan ceza failin kusuruna göre iki sınır arasında belirlenecektir. Cezanın belirlenmesinde hakim olayın özelliklerine göre taksirin yoğunluğunu da gözetecektir.

Kısa süreli hapis cezasına seçenek yaptırımları düzenleyen TCK'n un 50. maddesinin 4. fıkrasına göre, taksirli suçlardan dolayı hükmolunan hapis cezası uzun süreli de olsa, bu ceza koşullarının varlığı halinde, söz konusu maddenin 1. fıkrasının (a) bendine göre adli para cezasına çevrilebilecektir. Ancak bu hüküm bilinçli taksir halinde uygulanamayacaktır.

TCK'n un 53. maddesi 6. fıkrası uyarınca belli bir meslek ya da sanatın ya da trafik düzeninin gerektirdiği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısı ile işlenen taksirli suçtan mahkumiyet halinde, üç aydan az ve üç yıldan fazla olmamak üzere bu meslek ve sanatın icrasının yasaklanmasına ya da sürücü belgesinin geri alınmasına karar verilebilecektir.

Ayrıca 5560 sayılı Kanunla CMK'nın 231.maddesi 5.fıkrasına eklenen hüküm uyarınca yapılan yargılama sonunda sanığa yüklenen suçtan dolayı hükmolunan ceza, bir yıl veya daha az süreli hapis ya da para cezası ise; mahkemece hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilecektir.

4.3.3. Zamanaşımı

TCK'n un 66/1-e bendi uyarınca bu suç için öngörülen dava zaman aşımı süresi suçun işlendiği günden itibaren sekiz yıldır. Dava zaman aşımını kesen nedenlerin varlığı halinde bu süre en fazla on iki yıl olabilir. Fail suç tarihinde 1-15 yaş aralığında ise zamanaşımı bu sürelerin yarısına, 15-18 yaş aralığında ise üçte ikisine kadar olacaktır.

III. GEREÇ ve YÖNTEM

Çalışmamızda bir araştırma formu kullanılarak 2005-2008 tarihleri arasında Yenipazar Sulh ve Asliye Ceza Mahkemelerince görülen yaralama suçlarına ait karara bağlanıp kesinleşen dava dosyaları incelenmiş ve istatistik halinde sunulmuştur. Dosyaların incelenmesinde ve formun düzenlenmesinde dosya içerisindeki mağdur, müşteki, sanıklara ait bilgiler esas alınmıştır. 2005-2008 tarihleri arasında Yenipazar Sulh ve Asliye Ceza Mahkemelerinde görülen ve karara bağlanan mahkeme dosyalarının sayısı 903 adettir. Aynı dönem içerisinde yaralama suçları hakkında görülerek karara bağlanan dosyaların sayısı ise 121 adettir. Karar verilen yaralama dosyalarının sayısı tüm dosyaların %13,4'ünü oluşturmaktadır.

Konumuzla ilgili olarak Yenipazar Sulh ve Asliye Ceza Mahkemelerinde 2005-2008 tarihleri arasında görülen ve karara bağlanarak kesinleşen 43 adet kasten yaralama suçu ve 13 adet taksirle yaralama suçu dosyası incelenmiş ve bu dosyalarla ilgili toplam 70 sanık ve 79 mağdur, araştırılmıştır.

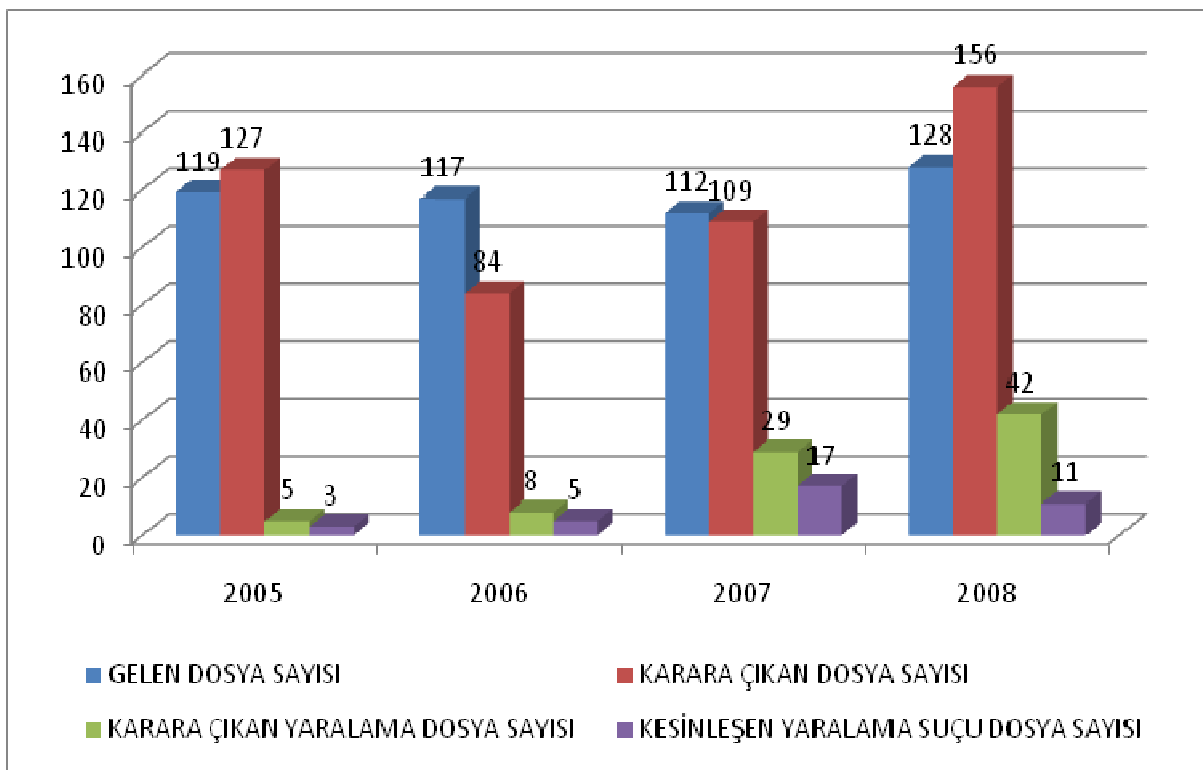
Ceza mahkemeleri ile ilgili araştırma formu fail ve mağdurların demografik özelliklerini ve mağdurların maruz kaldığı şiddeti inceleyen sekiz başlık altında toplam 32 maddeden oluşmaktadır (Ek-1). Bu soru başlıkları sırasıyla iddianameye ait özellikler, sanığın sosyo-demografik özellikleri, mağdurun sosyo-demografik özellikleri, soruşturması süresi, kovuşturma süresi, mahkeme kararı, temyiz durumu gibi konularını kapsamaktadır.

Tezimizle ilgili olarak yaptığımız araştırma için Yenipazar Sulh ve Asliye Ceza Mahkemesi Hakimliklerinden ayrı ayrı izin alınmış, tüm çalışma boyunca mağdur ve sanıklardan hiçbirinin kimlik bilgileri açıklanmamıştır.

IV. BULGULAR ve TABLOLAR

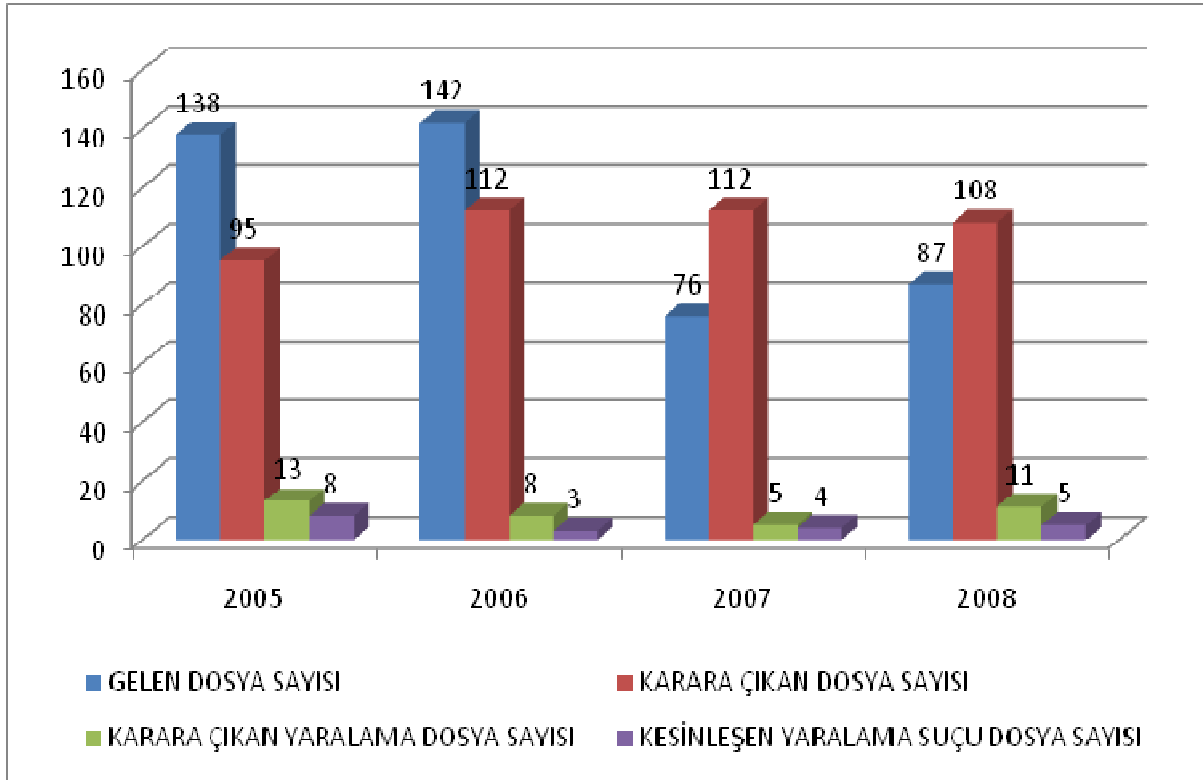
Ceza mahkemeleri ile ilgili formdaki (Ek-1) araştırma konularının incelenmesi sonucunda tezimiz ile ilgili elde edilen bulgular bu bölümde toplanarak, tablo ve grafikler halinde aşağıda sunulmuştur. Tablo ve grafiklerde karar türleri Beraat, Mahkumiyet ve Diğer (Davanın Reddi, Düşme, Ceza Verilmesine Yer Olmadığı, Güvenlik Tedbirlerine Hükmedilmesi) olarak üç grupta ele alınmış olup, toplam 59 tablo ve grafik sıra hâlinde başlıkları ve konuları da belirtilmek suretiyle verilmiştir.

Grafik 1: Yıllara Göre Yenipazar Asliye Ceza Mahkemesine Gelen ve Çıkan Dava Dosyaları ile Kararı Kesinleşen Yaralama Suçları İle İlgili Dosya Sayısı

Yenipazar Asliye Ceza mahkemesine yansıyan kasten yaralama suçu kapsamında kalan ve karara bağlanmış dava sayıları yıllara göre Grafik-1 de gösterilmiştir. En az yaralama suçu dosyası 2005 yılında, en çok yaralama suçu dosyası ise 2008 yılında karara bağlanmıştır.

Grafik 2: Yıllara Göre Yenipazar Sulh Ceza Mahkemesine Gelen ve Çıkan Dava Dosyaları ile Kararı Kesinleşen Yaralama Suçları ile İlgili Dosya Sayısı

Yenipazar Sulh Ceza mahkemesine yansıyan kasten yaralama suçu kapsamında kalan ve karara bağlanmış dava sayıları yıllara göre Tablo-Grafik-1 de gösterilmiştir. En az yaralama suçu dosyası 2007 yılında, en çok yaralama suçu dosyası ise 2005 yılında karara bağlanmıştır.

Tablo 1: Kasten Yaralama Suçlarının Suç Tarihlerinin Yıllara Göre Dağılımı

YILLAR	DOSYA SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
2005	6	%13,95
2006	12	%27,91
2007	18	%41,86
2008	7	%16,28
TOPLAM	43	%100

Kasten yaralama suçlarının en az 2005 yılında, en fazla 2007 yılında işlendiği görülmektedir.

Tablo 2: Kasten Yaralama Suçlarının Mahkemelere Göre Dağılımı

MAHKEME ADI	DOSYA SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
ASLİYE CEZA MAHKEMESİ	8	%18,6
SULH CEZA MAHKEMESİ	35	%81,4
TOPLAM	43	%100

İncelenen 43 adet kasten yaralama dosyasının %81,4 Sulh Ceza Mahkemesince, 18,6'sı ise Asliye Ceza Mahkemesince karara bağlanmış bulunmaktadır.

Tablo 3: İncelenen Kararların Sanık Sayılarına Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	DOSYA SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	7	%16,28	9	%16,36
MAHKUMİYET	21	%48,84	25	%45,45
DİĞER	15	%34,88	21	%38,18
TOPLAM	43	%100	55	%100

Yenişehir Ceza Mahkemelerince kasten yaralama suçundan verilen 43 karar dosyasında toplam 55 sanığın bulunup bunların %16,36'sı hakkında "Beraat", %45,45'i hakkında "Mahkumiyet" ve %38,18 'i hakkında düşme, ortadan kaldırma kararları verilmiştir.

Tablo 4: Kasten Yaralama Suçlarının Suçun İşlendiği Yere Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	MERKEZ	YÜZDELİK DİLİM	İLÇE	YÜZDELİK DİLİM	KÖY	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	6	%10,91	3	%5,45
MAHKUMİYET	0	%0	12	%21,82	13	%23,64
DİĞER	0	%0	15	%27,27	6	%10,91
TOPLAM	0	%0	33	%60	22	%40

İncelemeye konu dava dosyalarının %60'ı gibi yüksek bir oranında suçun ilçe merkezinde işlendiği görülmektedir.

Tablo 5: Kasten Yaralama Suçlarının Sanık Yaşlarına Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	13-15 YAŞ ARALIĞI	YÜZDELİK DİLİM	16-18 YAŞ ARALIĞI	YÜZDELİK DİLİM	18 DEN BÜYÜKLER	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	0	%0	9	%16,36
MAHKUMİYET	1	%1,82	0	%0	24	%43,64
DİĞER	0	%0	0	%0	21	%38,18
TOPLAM	1	%1,82	0	%0	54	%98,18

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan 12 ve daha küçük yaşta olan yoktur. Sanıkların %1,82'si 13-15 yaş grubunda geriye kalan %98,18'inin ise erişkin olduğu saptanmıştır.

Tablo6: Kasten Yaralama Suçlarının Sanık Cinsiyetlerine Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	ERKEK SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	KADIN SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	8	%14,55	1	%1,82
MAHKUMİYET	22	%40	3	%5,45
DİĞER	15	%27,27	6	%10,91
TOPLAM	45	%81,82	10	%18,18

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan 45'i erkek, 10 sanık ise kadındır. Erkek sanık oranının %81,82 kadın sanık oranı ise %18,18dir.

Tablo 7: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Medeni Durumları

KARAR TÜRÜ	EVLİ SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	BEKAR SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	DUL SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	6	%10,91	2	%3,64	1	%1,82
MAHKUMİYET	22	%40	3	%5,45	0	%0
DİĞER	10	%18,18	8	%14,55	3	%5,45
TOPLAM	38	%69,09	13	%23,64	4	%7,27

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanığın %69,09'u evli, %23,64'ü bekar ve %7,27' si dul dur.

Tablo 8: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Sabıka Durumları

KARAR TÜRÜ	SABIKALI SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	SABIKASIZ SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	3	%5,45	6	%10,91
MAHKUMİYET	4	%7,27	21	%38,18
DİĞER	8	%14,55	13	%23,64
TOPLAM	15	%27,27	40	%72,73

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %27,27'sinin suç tarihinde daha önce işlemiş olduğu başka bir suçtan dolayı yargılanıp hüküm giydiği ve bu nedenle sabıkalı olduğu, %72,73' ünün ise sabıkasının bulunmadığı belirlenmiştir.

Tablo 9: Kasten Yaralama Suçlarının Sanıkların Öğrenim Durumuna Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	CAHİL	YÜZDELİK DİLİM	İLKOKUL	YÜZDELİK DİLİM	ORTAOKUL	YÜZDELİK DİLİM	LİSE	YÜZDELİK DİLİM	YÜKSEK OKUL	YÜZDELİK DİLİM	LİSANS	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	7	%12,73	1	%1,82	1	%1,82	0	%0	0	%0
MAHKUMİYET	0	%0	10	%18,18	7	%12,73	7	%12,73	0	%0	1	%1,82
DİĞER	0	%0	10	%18,18	5	%9,09	4	%7,27	2	%3,64	0	%0
TOPLAM	0	%0	27	%49,09	13	%23,64	12	%21,82	2	%3,64	1	%1,82

Toplam 55 sanığın %49,09'u ilkokul mezunu, %23,64'ü ortaokul mezunu, %21,82'sinin lise mezunu, %3,64'ünün yüksekokul, %1,82'sinin ise üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir.

Tablo 10: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Yaşadıkları Çevre

KARAR TÜRÜ	MERKEZ	YÜZDELİK DİLİM	İLÇE	YÜZDELİK DİLİM	KÖY	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	6	%10,91	3	%5,45
MAHKUMİYET	1	%1,82	10	%18,18	14	%25,45
DİĞER	0	%0	17	%30,91	4	%7,27
TOPLAM	1	%1,82	33	%60	21	%38,18

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %1,82'si il merkezinde, %60'ı ilçe merkezinde, %38,18'i ise köylerde yaşamaktadır.

Tablo 11: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Mağdur ile Yakınlıkları

KARAR TÜRÜ	Eş ve 1. DERECE	YÜZDELİK DİLİM	2. DERECE	YÜZDELİK DİLİM	3. DERECE	YÜZDELİK DİLİM	SIHRİ	YÜZDELİK DİLİM	YOK	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	6	%10,91	0	%0	1	%1,82	0	%0	2	%3,64
MAHKUMİYET	9	%16,36	0	%0	0	%0	0	%0	16	%29,09
DİĞER	3	%5,45	0	%0	1	%1,82	0	%0	17	%30,91
TOPLAM	18	%32,73	0	%0	2	%3,64	0	%0	35	%63,64

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %32,73'ü mağdurun eş ve birinci derece yakını, %3,64'ü üçüncü derece yakınıdır. Sanıkların %63,64'ü arasında akrabalık ilişkisi bulunmamaktadır.

Tablo 12: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Mesleki Durumları

KARAR TÜRÜ	İŞİ OLAN SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	İŞİ OLMAYAN SANIK SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	7	%12,73	2	%3,64
MAHKUMİYET	22	%40	3	%5,45
DİĞER	14	%25,45	7	%12,73
TOPLAM	43	%78,18	12	%21,82

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %78,18 gibi büyük bir oranı iş sahibidir. İşsiz olanların oranının ise %21,82 olduğu saptanmıştır.

Tablo 13: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Ekonomik Durumları

KARAR TÜRÜ	ZAYIF	YÜZDELİK DİLİM	ORTA	YÜZDELİK DİLİM	İYİ	YÜZDELİK DİLİM	ÇOK İYİ	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	6	%10,91	3	%5,45	0	%0	0	%0
MAHKUMİYET	17	%30,91	0	%0	8	%14,55	0	%0
DİĞER	14	%25,45	2	%3,64	5	%9,09	0	%0
TOPLAM	37	%67,27	5	%9,09	13	%23,64	0	%0

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %67,27'sinin ekonomik durumu zayıftır, %9,09'u orta gelirli, %23,64'ü nün gelir durumunun iyi olduğu görülmektedir. Kasten yaralama suçu işleyen sanıklar arasında çok iyi gelir düzeyinde sahip kişi bulunmamaktadır.

Tablo 14: Kasten Yaralama Suçları Sanıklarının Akıl Sağlığı Durumu

KARAR TÜRÜ	AKIL HASTALIĞI OLAN	YÜZDELİK DİLİM	AKIL HASTALIĞI OLMAYAN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	9	%16,36
MAHKUMİYET	0	%0	25	%45,45
DİĞER	0	%0	21	%38,18
TOPLAM	0	%0	55	%100

2005-2008 Yılları arasında haklarında kasten yaralama suçundan karar verilen sanıklardan hiçbirisinin akıl hastalığının bulunmadığı anlaşılmıştır.

Tablo 15: Kasten Yaralama Suçlarının Mağdur Sayılarına Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	DOSYA SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	7	%16,28	11	%18,97
MAHKUMİYET	21	%48,84	25	%43,1
DİĞER	15	%34,88	22	%37,93
TOPLAM	43	%100	58	%100

Yenipazar Ceza Mahkemelerince kasten yaralama suçundan verilen 43 karar dosyasında toplam 58 mağdurun bulunduğu görülmektedir.

Tablo 16: Kasten Yaralama Suçlarının Mağdurun Yaşlarına Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	13-15 YAŞ ARALIĞI	YÜZDELİK DİLİM	16-18 YAŞ ARALIĞI	YÜZDELİK DİLİM	18 DEN BÜYÜKLER	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	1	%1,72	10	%17,24
MAHKUMİYET	1	%1,72	0	%0	24	%41,38
DİĞER	0	%0	1	%1,72	21	
TOPLAM	1	%1,72	2	%3,45	55	%94,83

İncelenen 43 kasten yaralama davasındaki toplam 58 mağdurdan 12 ve daha küçük yaşta olan yoktur. Mağdurların %1,72'si 13-15 yaş grubunda, %3,45'i 16-18 yaş grubunda, geriye kalan %%94,83' ünün ise erişkin olduğu saptanmıştır.

Tablo 17: Kasten Yaralama Suçlarının Mağdurun Cinsiyetlerine göre dağılımı

KARAR TÜRÜ	ERKEK MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	KADIN MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	4	%6,9	7	%12,07
MAHKUMİYET	17	%29,31	8	%13,79
DİĞER	14	%24,14	8	%13,79
TOPLAM	35	%60,34	23	%39,66

İncelenen 43 kasten yaralama davasındaki toplam 58 mağdurdan %60,34 ü erkek, %39,66 sı ise kadındır.

Tablo 18: Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Medeni Durumları

KARAR TÜRÜ	EVLİ MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	BEKAR MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	DUL MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	10	%17,24	0	%0	1	%1,72
MAHKUMİYET	17	%29,31	7	%12,07	1	%1,72
DİĞER	9	%15,52	9	%15,52	4	%6,9
TOPLAM	36	%62,07	16	%27,59	6	%10,34

Mağdurların %62,07'si nin evli, %27,59'u nun bekar, %10,34'ü nün ise dul olduğu görülmüştür.

Tablo 19: Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Öğrenim Durumları

KARAR TÜRÜ	CAHİL	YÜZDELİK DİLİM	İLK OKUL	YÜZDELİK DİLİM	ORTA OKUL	YÜZDELİK DİLİM	LİSE	YÜZDELİK DİLİM	YÜKSEK OKUL	YÜZDELİK DİLİM	LİSANS	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	7	%12,07	3	%5,17	1	%1,72	0	%0	0	%0
MAHKUMİYET	0	%0	14	%24,14	7	%12,07	3	%5,17	0	%0	1	%1,72
DİĞER	0	%0	11	%18,97	4	%6,9	3	%5,17	3	%5,17	1	%1,72
TOPLAM	0	%0	32	%55,17	14	%24,14	7	%12,07	3	%5,17	2	%3,45

Kasten yaralama suçunu işleyen sanıkların eğitim durumu ile benzer bir biçimde; mağdurların eğitim durumuna göre yaralama suçuna maruz kalma oranında da bir azalma olduğu görülmektedir. Toplam 58 mağdurların %55,17'si ilköğretim mezunu, %24,14'ü ortaokul mezunu, %12,07'sinin lise mezunu, %5,17'sinin yükseköğretim mezunu, %3,45'inin ise üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir.

Tablo 20: Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Yaşadıkları Çevre

KARAR TÜRÜ	MERKEZ	YÜZDELİK DİLİM	İLÇE	YÜZDELİK DİLİM	KÖY	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	6	%10,34	5	%8,62
MAHKUMİYET	1	%1,72	10	%17,24	14	%24,14
DİĞER	0	%0	16	%27,59	6	%10,34
TOPLAM	1	%1,72	32	%55,17	25	%43,1

İncelenen 43 kasten yaralama davasındaki toplam 58 mağdurlardan %1,72'si il merkezinde, %55,17'si ilçe merkezinde, %43,1 i ise köylerde yaşamaktadır.

Tablo 21: Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Sanıklar ile Yakınlıkları

KARAR TÜRÜ	Eş ve 1. DERECE	YÜZDELİK DİLİM	2. DERECE	YÜZDELİK DİLİM	3. DERECE	YÜZDELİK DİLİM	SIHRİ	YÜZDELİK DİLİM	YOK	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	8	%13,79	0	%0	1	%1,72	0	%0	2	%3,45
MAHKUMİYET	8	%13,79	0	%0	0	%0	0	%0	17	%29,31
DİĞER	3	%5,17	0	%0	1	%1,72	0	%0	18	%31,03
TOPLAM	19	%32,76	0	%0	2	%3,45	0	%0	37	%63,79

İncelenen 43 kasten yaralama davasındaki toplam 58 mağdurdan %32,76'sı sanığın eş ve birinci derece yakını, %3,45'i üçüncü derece yakınıdır. Mağdurların %63,79'u nun sanıklarla akrabalık ilişkisi bulunmamaktadır.

Tablo 22: Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Akıl Sağlığı Durumu

KARAR TÜRÜ	AKIL HASTALIĞI OLAN	YÜZDELİK DİLİM	AKIL HASTALIĞI OLMAYAN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	11	%18,97
MAHKUMİYET	2	%3,45	23	%39,66
DİĞER	0	%0	22	%37,93
TOPLAM	2	%3,45	56	%96,55

İncelenen kararlarda kasten yaralama suçuna maruz kalan mağdurlardan %3,45'i nin suç tarihinde akıl hastalığının bulunduğu belirlenmiştir.

Tablo 23: Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Mesleki Durumları

KARAR TÜRÜ	İŞİ OLAN MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	İŞİ OLMAYAN MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	4	%6,9	7	%12,07
MAHKUMİYET	14	%24,14	11	%18,97
DİĞER	13	%22,41	9	%15,52
TOPLAM	31	%53,45	27	%46,55

İncelenen 43 kasten yaralama davasındaki toplam 58 mağdurdan %53,45gibi bir oranı iş sahibidir. Bunun yanında işsiz olanların oranının %46,55 olduğu saptanmıştır. İşsiz mağdur oranının yüksekliği ev hanımlarının işsiz kabul edilmesinden kaynaklanmıştır.

Tablo 24:Kasten Yaralama Suçlarında Mağdurların Ekonomik Durumları

KARAR TÜRÜ	ZAYIF	YÜZDELİK DİLİM	ORTA	YÜZDELİK DİLİM	İYİ	YÜZDELİK DİLİM	ÇOK İYİ	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	6	%10,34	1	%1,72	4	%6,9	0	%0
MAHKUMİYET	19	%32,76	0	%0	6	%10,34	0	%0
DİĞER	16	%27,59	2	%3,45	4	%6,9	0	%0
TOPLAM	41	%70,69	3	%5,17	14	%24,14	0	%0

İncelenen 43 kasten yaralama davasındaki toplam 58 mağdurdan %70,69'u nun ekonomik durumu zayıftır, %5,17' si orta gelirli, %24,14'ü nün gelir durumunun iyi olduğu görülmektedir. Mağdurları arasında çok iyi gelir düzeyinde olan kişi bulunmamaktadır.

Tablo 25: Kasten Yaralama Suçlarında Şikâyetten Vazgeçme Durumu

KARAR TÜRÜ	TOPLAM KARAR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	VAZGEÇME SONUCU DÜŞEN KARAR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	9	%16,36	0	%0
MAHKUMİYET	25	%45,45	0	%0
DİĞER	21	%38,18	19	%34,55
TOPLAM	55	%100	19	%34,55

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %34,55'i hakkındaki kamu davasının mağdurun şikâyetinden vazgeçmesi sebebiyle düştüğü anlaşılmıştır.

Tablo 26: Kasten Yaralama Suçlarının Soruşturma Süresi

KARAR TÜRÜ	1-90 GÜN	YÜZDELİ K DİLİM	91-180 GÜN	YÜZDELİ K DİLİM	181-270 GÜN	YÜZDELİ K DİLİM	271-360 GÜN	YÜZDELİ K DİLİM
BERAAT	5	%11,63	1	%2,33	1	%2,33	0	%0
MAHKUMİYET	18	%41,86	2	%4,65	1	%2,33	0	%0
DİĞER	12	%27,91	3	%6,98	0	%0	0	%0
TOPLAM	35	%81,4	6	%13,95	2	%4,65	0	%0

Sanıklar hakkındaki kovuşturma sürelerinin, sanıkların, %81,4'ü için 90 gün içerisinde, %13,95'i için 180 gün içerisinde, %4,65'i için ise 270 gün içerisinde sonuçlandığı görülmüştür.

Tablo 27: Kasten Yaralama Suçlarının Yargılama Süresine Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	1 YIL	YÜZDELİK DİLİM	2 YIL	YÜZDELİK DİLİM	3 YIL	YÜZDELİK DİLİM	4 YIL	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	6	%13,95	1	%2,33	0	%0	0	%0
MAHKUMİYET	14	%32,56	5	%11,63	2	%4,65	0	%0
DİĞER	12	%27,91	3	%6,98	0	%0	0	%0
TOPLAM	32	%74,42	9	%20,93	2	%4,65	0	%0

Sanıklar hakkındaki yargılama süresinin, sanıkların %74,42'si bakımından 1 yıl içerisinde, %20,93'ü bakımından 2 yıl içerisinde, %4,65'i bakımından üç yıl içerisinde neticelendiği anlaşılmaktadır

Tablo 28: İncelenen Kararların Kesinleşme Şekline Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	TEMYİZ EDİLEREK KESİNLEŞEN	YÜZDELİK DİLİM	TEMYİZ EDİLMEYEN KESİNLEŞEN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	9	%16,36
MAHKUMİYET	1	%1,82	24	%43,64
DİĞER	0	%0	21	%38,18
TOPLAM	1	%1,82	54	%98,18

Kasten yaralama suçu nedeniyle sanıklar haklarında verilen kararların, %1,82'si nin temyiz edilerek, %98,18'i nin temyiz edilmeksizin kesinleştiği görülmektedir.

Tablo 29: Kasten Yaralama Suçlarının Silah Kullanımına Göre Dağılımı

KARAR TÜRÜ	YARALAMANIN SİLAHLA YAPILMASI	YÜZDELİK DİLİM	YARALAMANIN SİLAHSIZ YAPILMASI	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	1	%1,82	8	%14,55
MAHKUMİYET	11	%20	14	%25,45
DİĞER	2	%3,64	19	%34,55
TOPLAM	14	%25,45	41	%74,55

İncelenen kararlarda sanıkların %25,45'inin suçu TCK'nın silah kabul ettiği eşya ile işlediği, %74,55'i nin ise olayda silah kullanmadığı anlaşılmıştır.

Tablo 30: Kasten Yaralama Suçlarının Suçun İşlendiği Zaman Dilimi

KARAR TÜRÜ	GECE İŞLENEN	YÜZDELİK DİLİM	GÜNDÜZ İŞLENEN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	2	%3,64	7	%12,73
MAHKUMİYET	6	%10,91	19	%34,55
DİĞER	9	%16,36	12	%21,82
TOPLAM	17	%30,91	38	%69,09

Yaralama suçlarının %69,09 gibi bir oranla gündüz vaktinde işlendiği, gece vakti işlenen suç oranının ise %30,91 olduğu belirlenmiştir.

Tablo 31:Kasten Yaralama Suçlarında Suçun İşleniş Nedeni

KARAR TÜRÜ	AİLE İÇİ	YÜZDELİK DİLİM	ALACAK	YÜZDELİK DİLİM	ARAZİ İHTİLAFI	YÜZDELİK DİLİM	TARTIŞMA	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	7	%12,73	0	%0	1	%1,82	1	%1,82
MAHKUMİYET	8	%14,55	3	%5,45	6	%10,91	8	%14,55
DİĞER	2	%3,64	4	%7,27	1	%1,82	14	%25,45
TOPLAM	17	%30,91	3	%5,45	8	%14,55	23	%41,82

Araştırma yaptığımız toplam 43 yaralama dosyasındaki suç sebebi %41,82 ortalama ile karşılıklı tartışmadan, %30,91'inin aile içi anlaşmazlıktan, %14,55'inin arazi anlaşmazlığından, %5,45'inin ise alacak meselesinden kaynaklanmaktadır.

Tablo 32: Kasten Yaralama Suçlarında Sanıkların Alkol Durumları

KARAR TÜRÜ	ALKOLLÜ İŞLENEN	YÜZDELİK DİLİM	ALKOLSÜZ İŞLENEN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	3	%5,45	6	%10,91
MAHKUMİYET	2	%3,64	23	%41,82
DİĞER	4	%7,27	17	%30,91
TOPLAM	9	%16,36	46	%83,64

Haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %83,64'ü nün olay sırasında alkolsüz, %16,36'sı nın ise alkollü olduğu görülmüştür. Alkolsüz olan toplam 46 sanığın %10,91 i hakkında beraat, %41,82'si hakkında mahkumiyet, %30,91 hakkında düşme veya ortadan kaldırma kararı verilmiş olup. Alkollü sanıkların ise %5,45'i hakkında beraat, %3,64'ü hakkında mahkumiyet, %7,27'si diğer (düşme vs.) kararı verilmiştir.

Tablo 33: Kasten Yaralama Suçlarında Haksız Tahrik Uygulaması

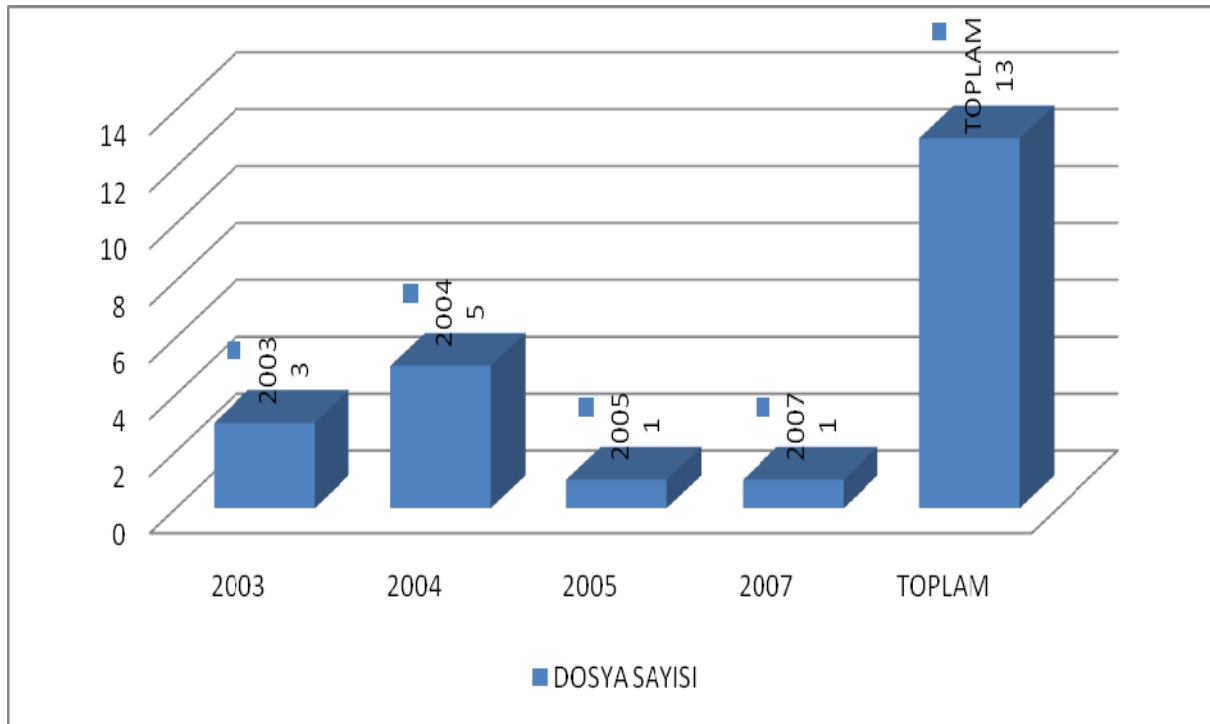
KARAR TÜRÜ	HAKSIZ TAHRİK OLAN	YÜZDELİK DİLİM	HAKSIZ TAHRİK OLMAYAN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	0	%0	9	%16,36
MAHKUMİYET	4	%7,27	21	%38,18
DİĞER	8	%14,55	13	%23,64
TOPLAM	12	%21,82	43	%78,18

Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %21,82'si için haksız tahrik hükümlerinin uygulandığı görülmüştür.

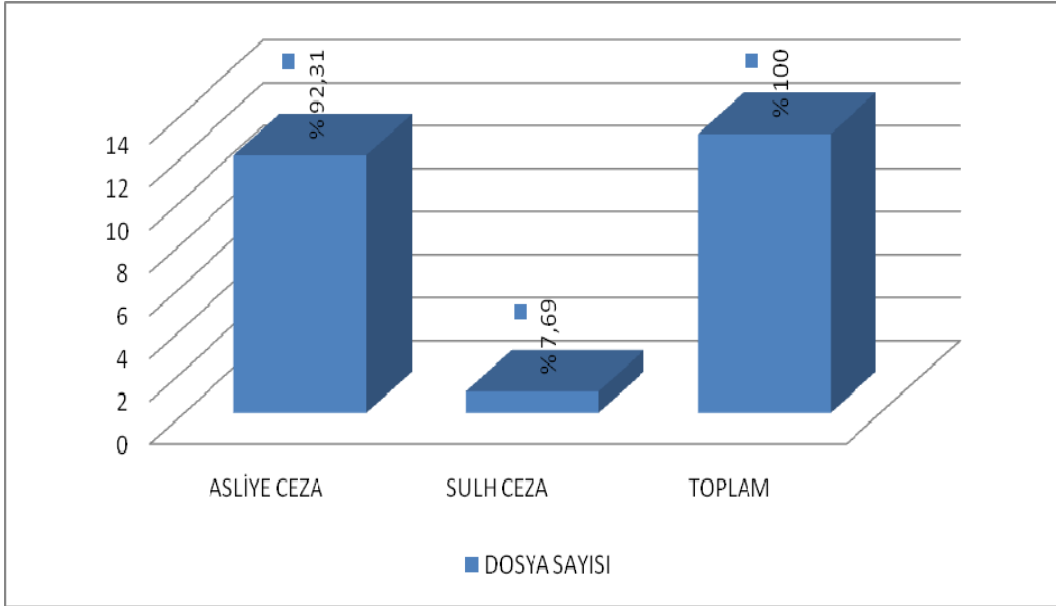
Tablo 34:Kasten Yaralama Suçlarında Meşru Müdafaa Uygulaması

KARAR TÜRÜ	MEŞRU MÜDAFAA OLAN	YÜZDELİK DİLİM	MEŞRU MÜDAFAA OLMAYAN	YÜZDELİK DİLİM
BERAAT	1	%1,82	8	%14,55
MAHKUMİYET	1	%1,82	24	%43,64
DİĞER	1	%1,82	20	%36,36
TOPLAM	3	%5,45	52	%94,55

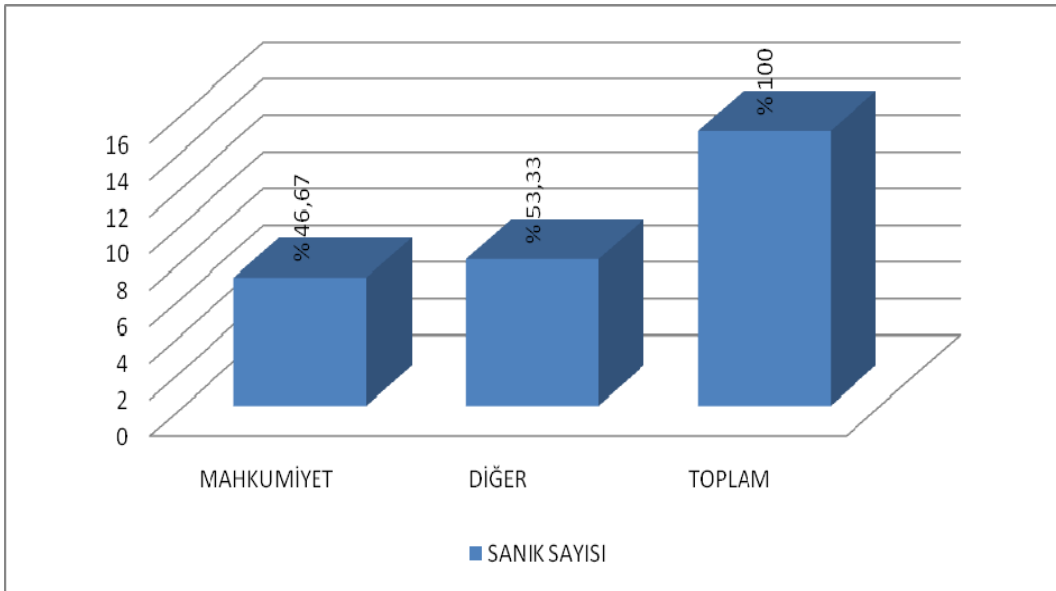
Kasten yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %5,45'i bakımından meşru müdafaa halinin varlığı kabul edildiği görülmektedir.

Grafik 3: Taksirle Yaralama Suçlarının Suç Tarihlerine Göre Dağılımı

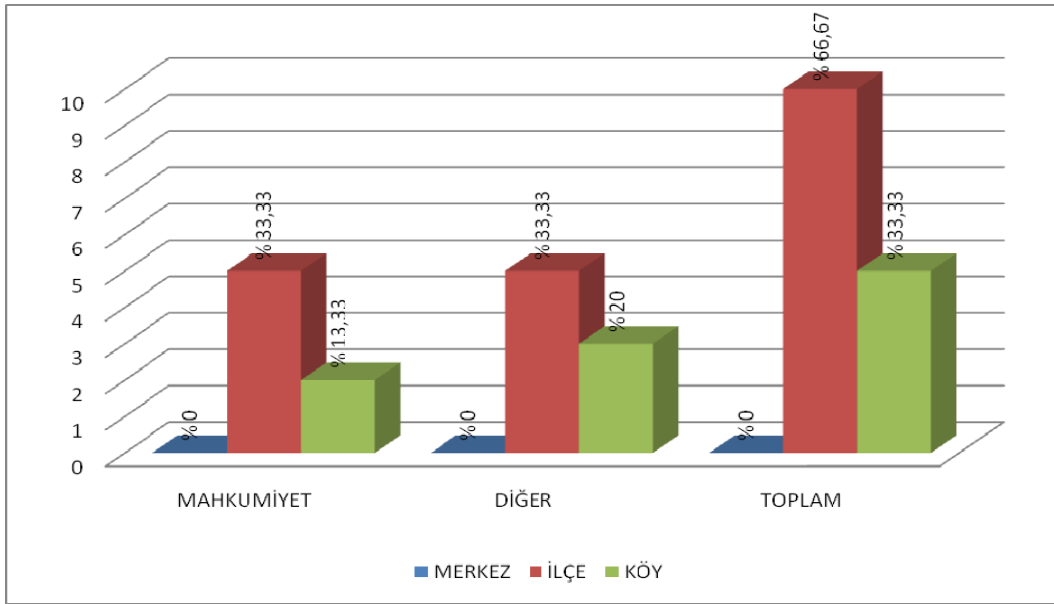
Taksirle yaralama suçunun en fazla 2004 yılında, en az ise 2005 yılında işlendiği görülmektedir.

Grafik 4: Taksirle Yaralama Suçlarının Mahkemelere Göre Dağılımı

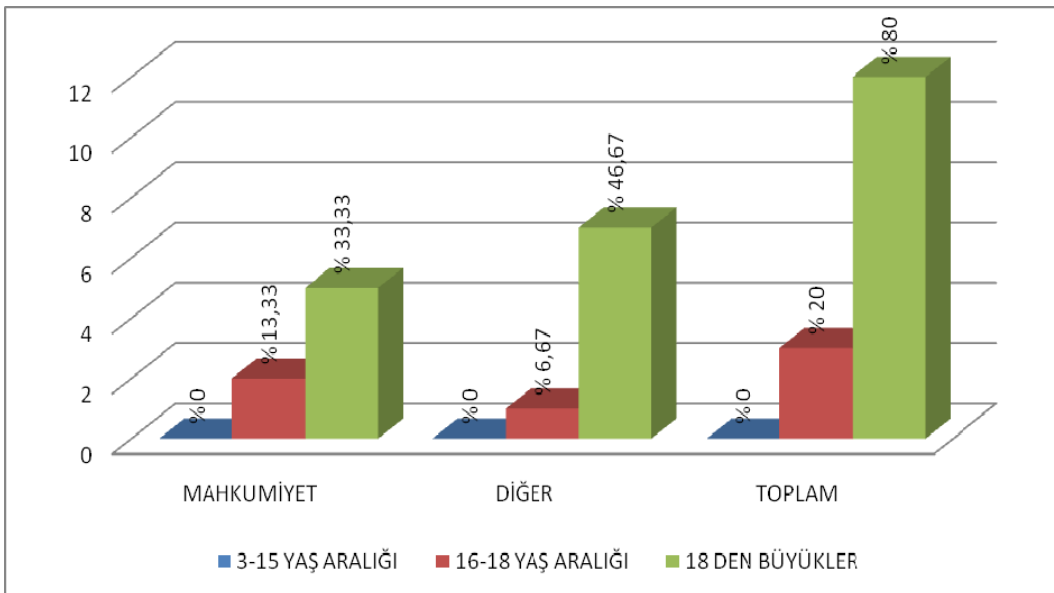
Suçların %92,31'ün Asliye Ceza Mahkemesinde Görüldüğü belirlenmiştir.

Grafik 5: Taksirle Yaralama Suçlarının Sanık Sayılarına Göre Dağılımı

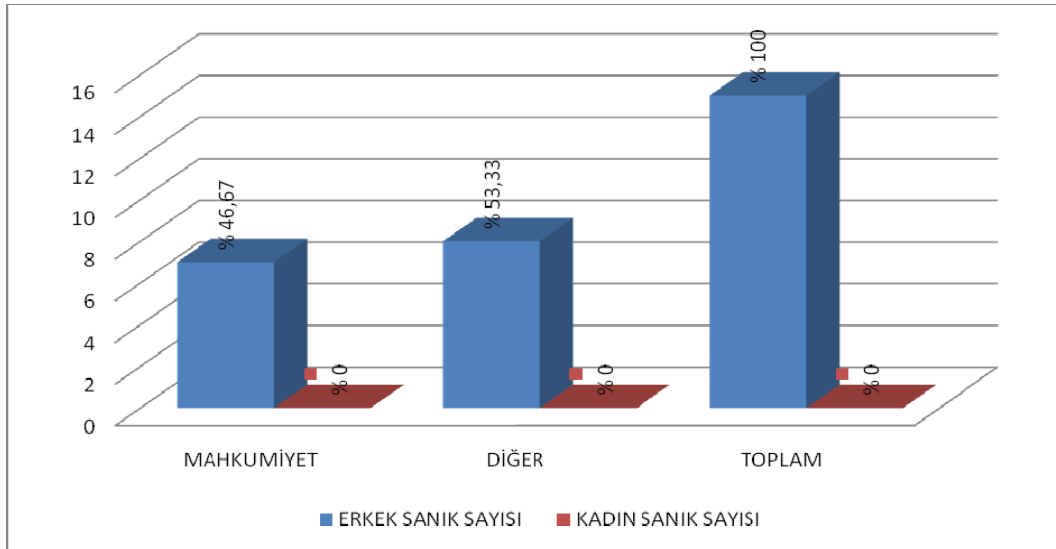
Yenipazar Ceza Mahkemelerince taksirle yaralama suçundan verilen kararlarda sanıkların, %46,67'si hakkında "Mahkumiyet" ve %53,33 'i hakkında diğer (düşme vs.) kararları verildiği görülmektedir.

Grafik 6: Taksirle Yaralama Suçlarının Suçun İşlendiği Yer;

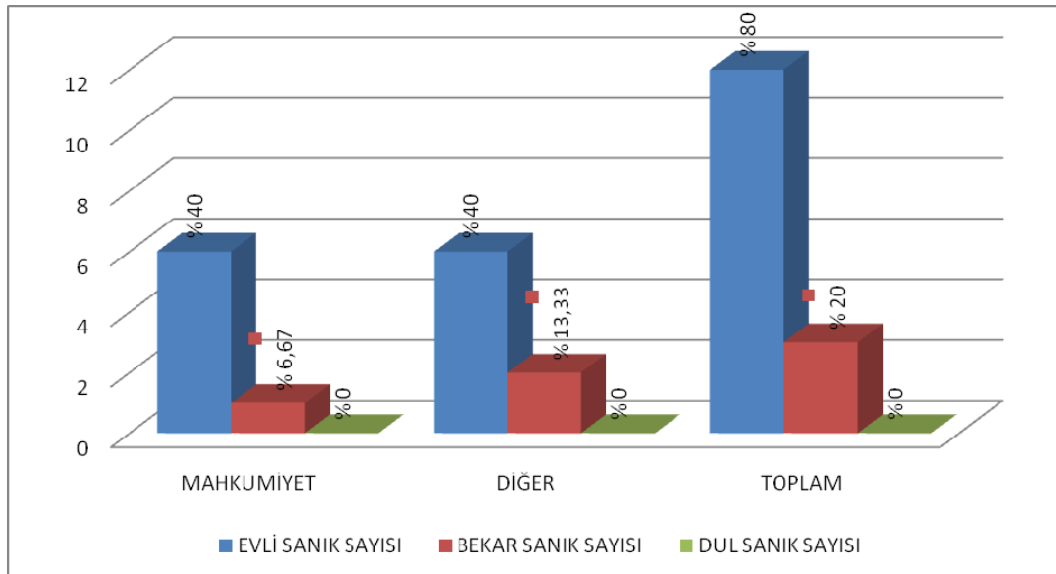
Taksirle yaralama suçu %66,67 gibi bir oranda ilçe merkezinde işlenmektedir.

Grafik 7: Taksirle Yaralama Suçlarının Sanık Yaşlarına Göre Dağılımı;

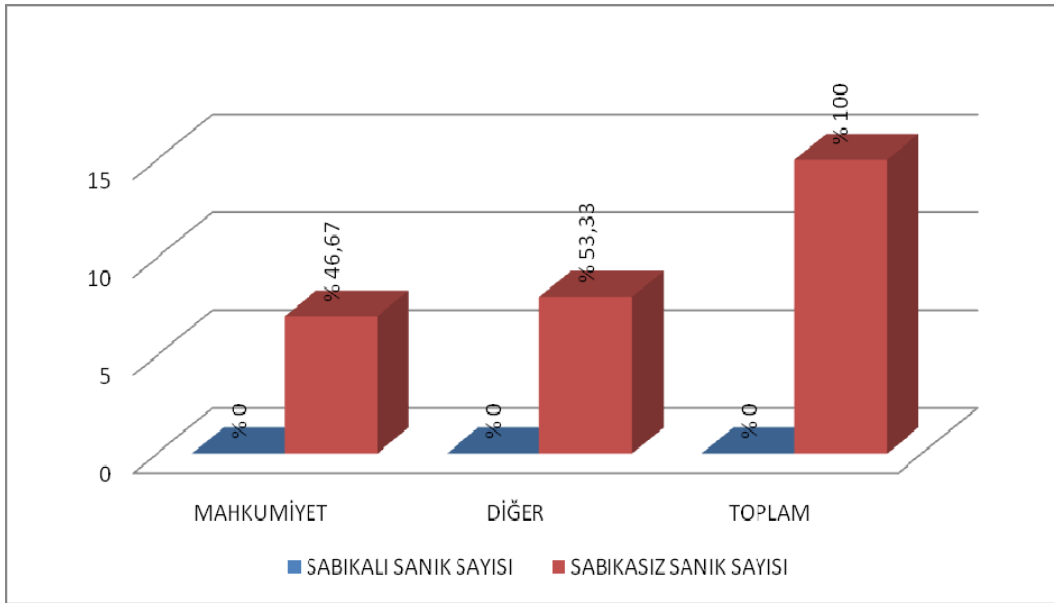
Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 15 sanıktan 12 ve daha küçük yaşta olan yoktur. Sanıkların %20'si 16-18 yaş grubunda geriye kalan %80'inin ise erişkin olduğu saptanmıştır

Grafik 8: Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Cinsiyeti

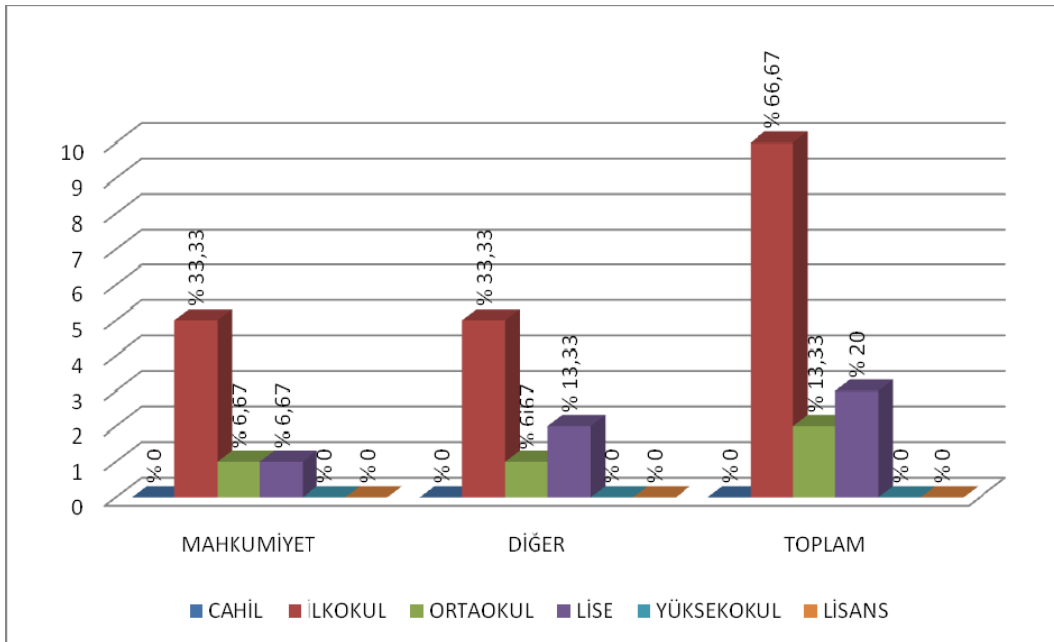
Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen sanıkların tümünün erkek olduğu, sanıkların %46,67'si hakkında mahkumiyet, %53,33'ü hakkında diğer (düşme vs.) kararı verilmiştir.

Grafik 9: Taksirle Yaralama Suçlarının Sanıkların Medeni Durumları

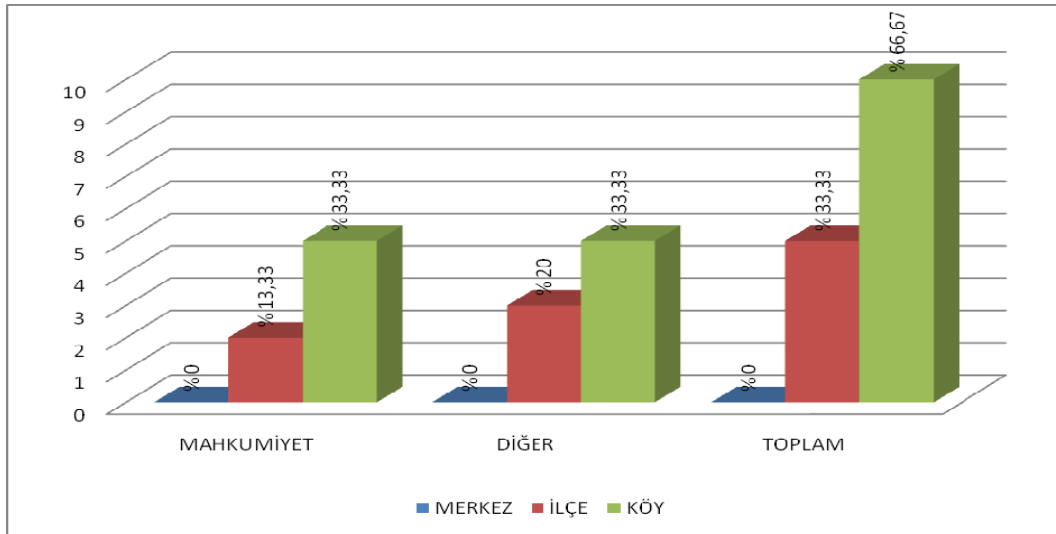
Haklarında karar verilen toplam 15 sanığın %80'i evli, %20'si bekdir.

Grafik 10: Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Sabıka Durumları

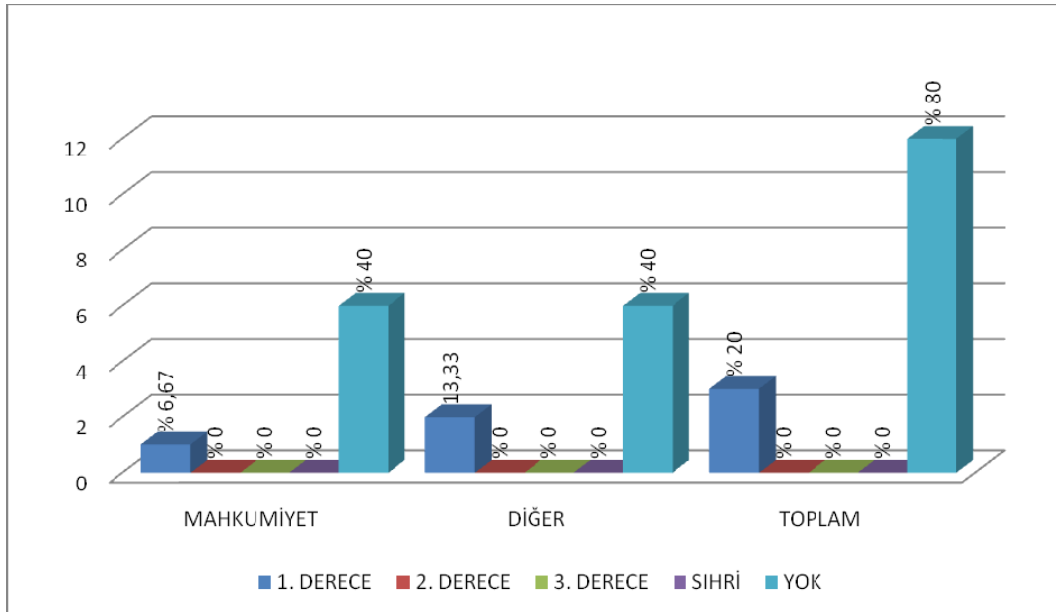
Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 15 sanıktan hiçbirisinin sabıkasının bulunmadığı belirlenmiştir.

Grafik 11: Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Öğrenim Durumu

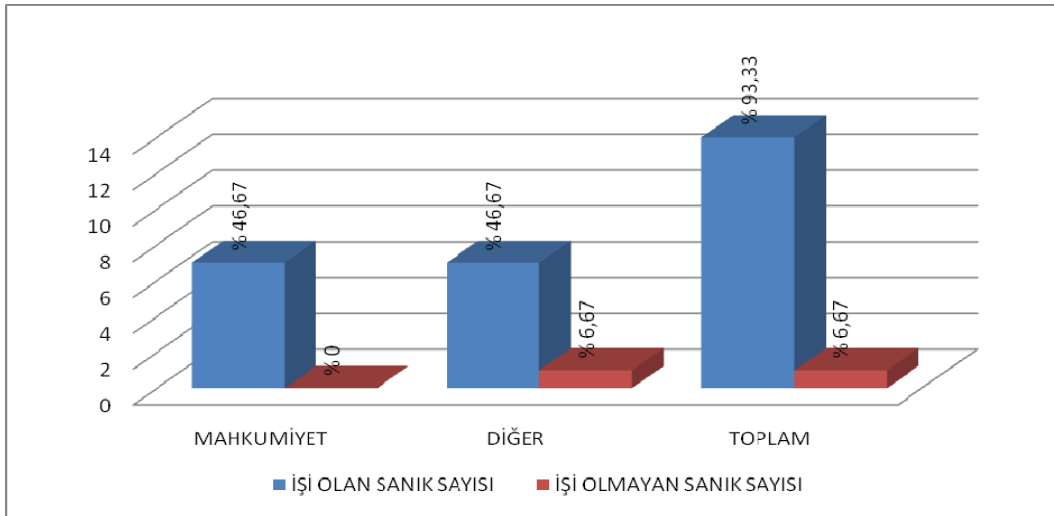
Taksirle yaralama suçunu işleyen sanıkların eğitim durumuna göre işlenen suç arasında orantılı olarak bir azalma olduğu görülmektedir. Toplam 15 sanığın %66,67'si ilkokul mezunu, %13,33ü ortaokul mezunu,%20'si ise lise mezunu olup, sanıklar arasında yüksek okul ve üniversite mezunu yoktur

Grafik 12: Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Yaşadıkları Çevre

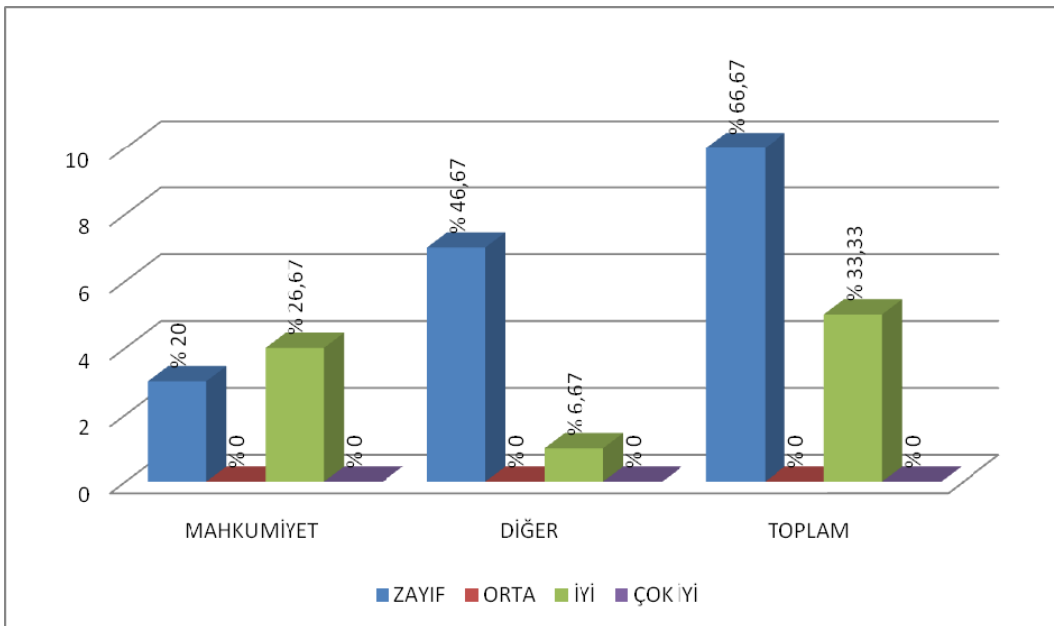
Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 15 sanıktan %33,33'ü ilçe merkezinde, %66,67'si ise köylerde yaşamaktadır.

Grafik 13: Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Mağdur ile Yakınlığı

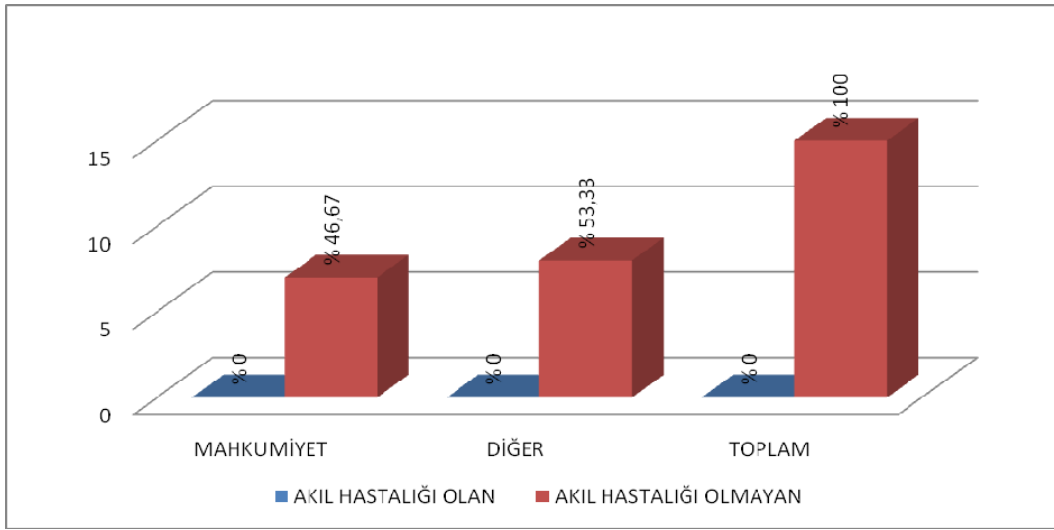
Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 15 sanıktan %20'si mağdurun eş ve birinci derece yakınıdır. Sanıkların %80 inde mağdurla arasında akrabalık ilişkisi bulunmamaktadır.

Grafik 14: Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Mesleki Durumları

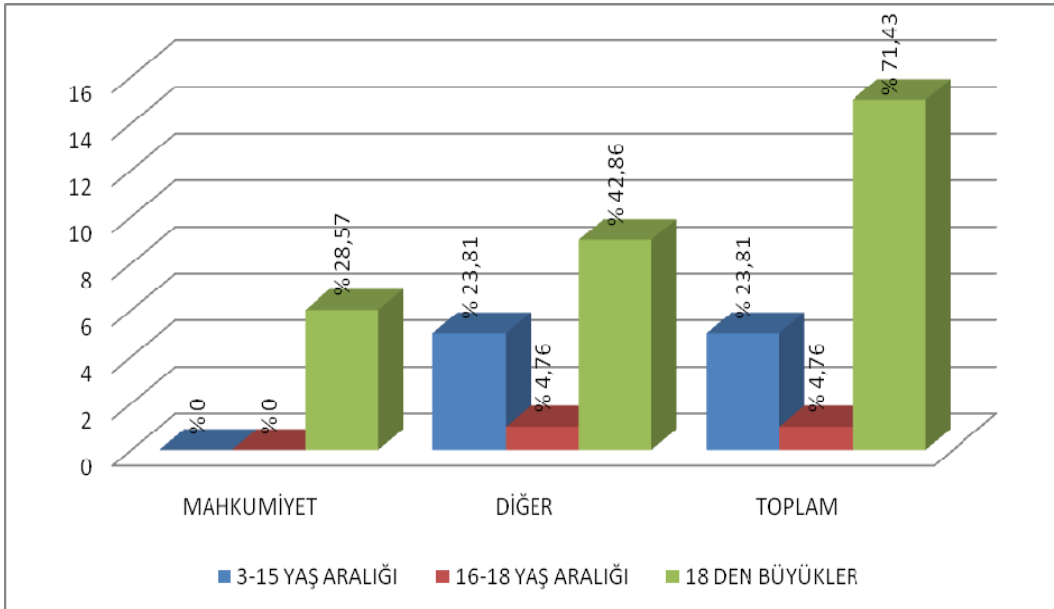
Sanıklardan %93,33 gibi büyük bir oranının iş sahibi olduğu görülmüştür.

Grafik 15: İncelenen Kararlarda Sanıkların Ekonomik Durumları

Sanıklardan %66,67'si nin gelir durumunun zayıf, %33,33'ü nün ise iyi durumda olduğu görülmektedir.

Grafik 16: Taksirle Yaralama Suçların Sanıkların Akıl Sağlığı Durumu

Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen sanıktan hiçbirisinin akıl hastalığı bulunmamaktadır.

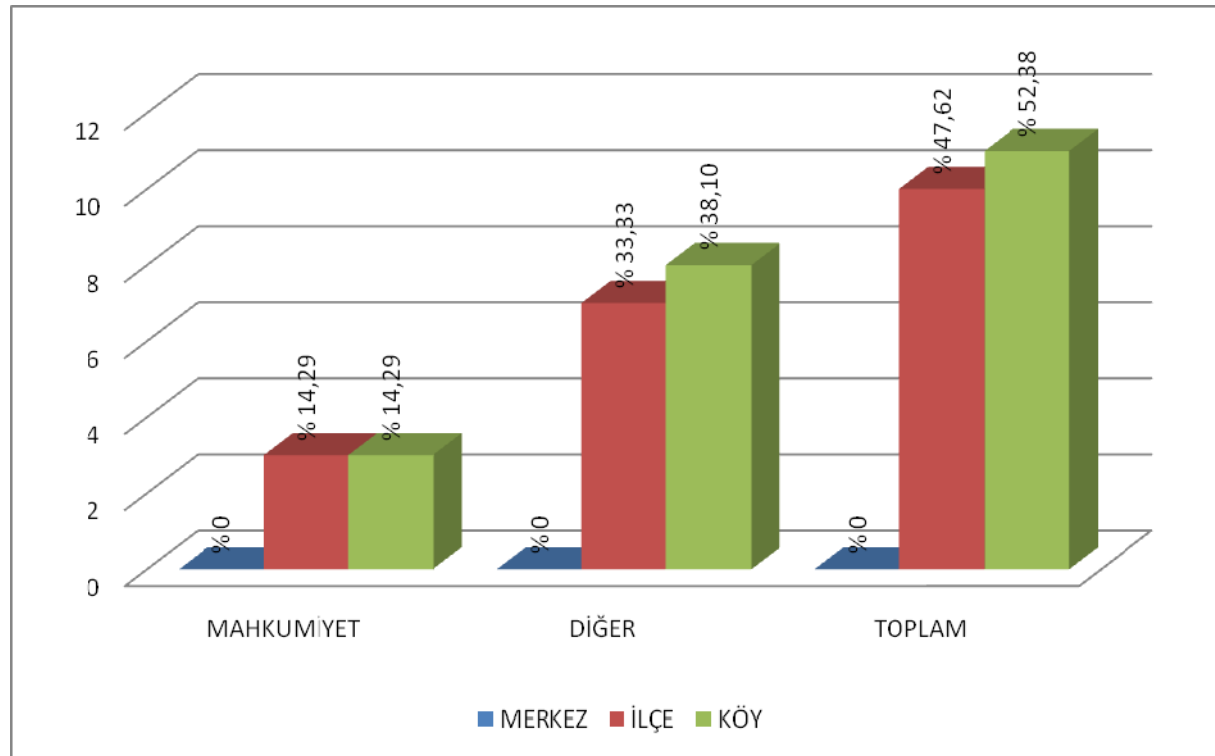
Grafik17: Taksirle Yaralama Suçlarının Mağdurun Yaşlarına Göre Dağılımı

İncelenen 13 taksirle yaralama davasındaki toplam 21 mağdurdan 12 ve daha küçük yaşta olan yoktur. Mağdurların %23,81'i 13-15 yaş grubunda, %4,76'sı 16-18 yaş grubunda, geriye kalan %71,43'ünün ise erişkin olduğu saptanmıştır.

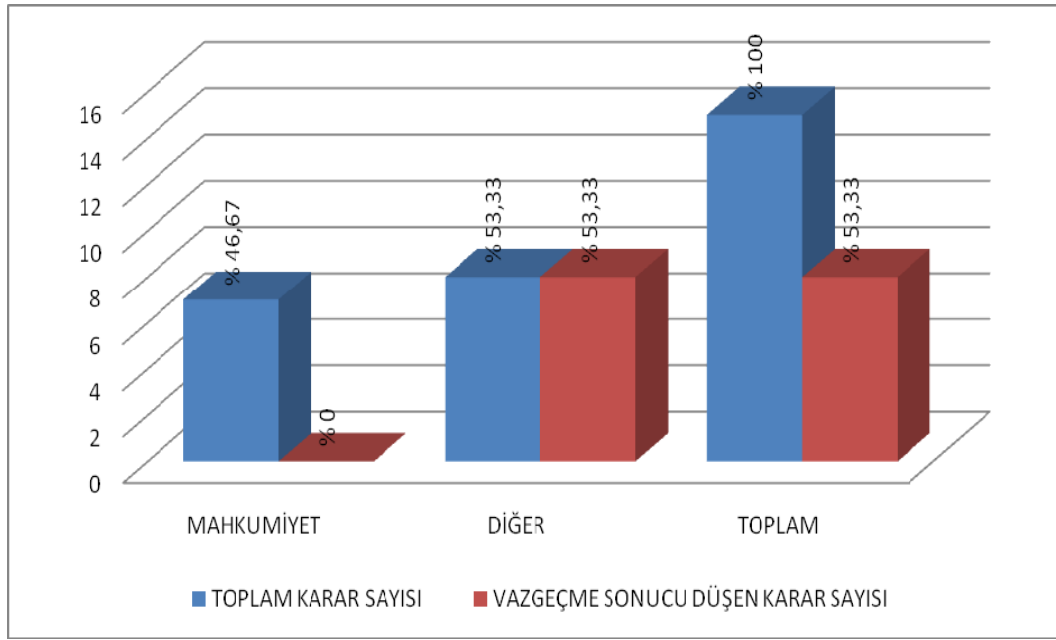
Tablo 35: Taksirle Yaralama Suçlarında Mağdurların Cinsiyetleri

KARAR TÜRÜ	ERKEK MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM	KADIN MAĞDUR SAYISI	YÜZDELİK DİLİM
MAHKUMİYET	4	%19,05	2	%9,52
DİĞER	12	%57,14	3	%14,29
TOPLAM	16	%76,19	5	%23,81

İncelenen 13 taksirle yaralama davasındaki mağdurların %76,19'u erkek, %23,81'i kadındır.

Grafik 18: Taksirle Yaralama Suçlarında Mağdurların Yaşadıkları Çevre

İncelenen 13 taksirle yaralama davasındaki toplam 21 mağdurdan %47,62'si ilçe merkezinde, %52,38'i ise köylerde yaşamaktadır.

Grafik 19: Taksirle Yaralama Suçlarında Şikâyetten Vazgeçme Durumu

İncelenen kararların %53,3'lük kısmında mağdurların şikâyetlerinden vazgeçmeleri sebebiyle davaların düştüğü görülmüştür.

Tablo 36: Taksirle Yaralama Suçlarının Soruşturma Süresi

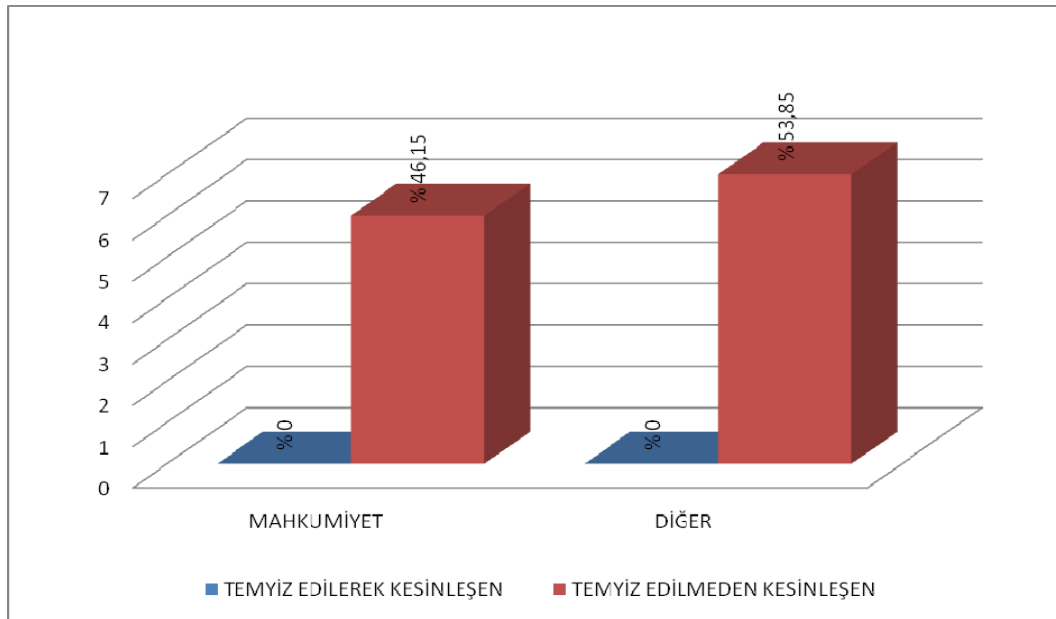
KARAR TÜRÜ	1-90 GÜN		91-180 GÜN		181-270 GÜN		271-360 GÜN	
	SAYI	YÜZDELİK DİLİM	SAYI	YÜZDELİK DİLİM	SAYI	YÜZDELİK DİLİM	SAYI	YÜZDELİK DİLİM
MAHKUMİYET	5	%38,46	1	%7,69	0	%0	0	%0
DİĞER	5	%38,46	2	%15,38	0	%0	0	%0
TOPLAM	10	%76,92	3	%23,08	0	%0	0	%0

Sanıklar hakkındaki soruşturma sürelerinin sanıkların, %76,92'si için 90 gün içerisinde, %23,08'i için 180 gün içerisinde sonuçlandığı görülmüştür.

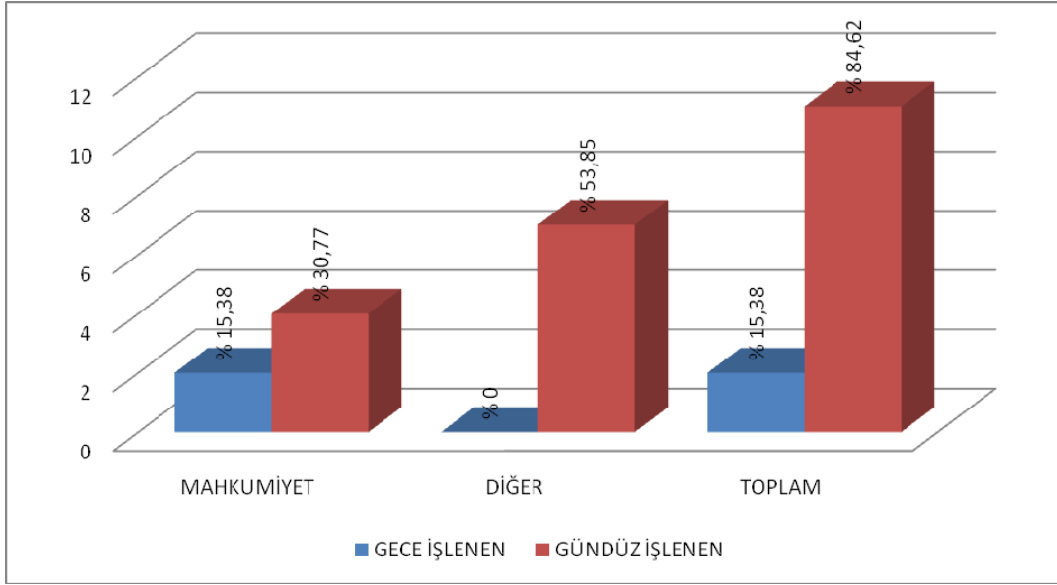
Tablo 37: Taksirle Yaralama Suçlarının Yargılama Süresi

KARAR TÜRÜ	1 YIL	YÜZDELİ K DİLİM	2 YIL	YÜZDELİ K DİLİM	3 YIL	YÜZDELİ K DİLİM	4 YIL VE ÜZERİ	YÜZDELİ K DİLİM
MAHKUMİYET	1	%7,69	0	%0	1	%7,69	3	%23,08
DİĞER	3	%23,08	1	%7,69	3	%23,08	1	%7,69
TOPLAM	4	%30,77	1	%7,69	4	%30,77	4	%30,77

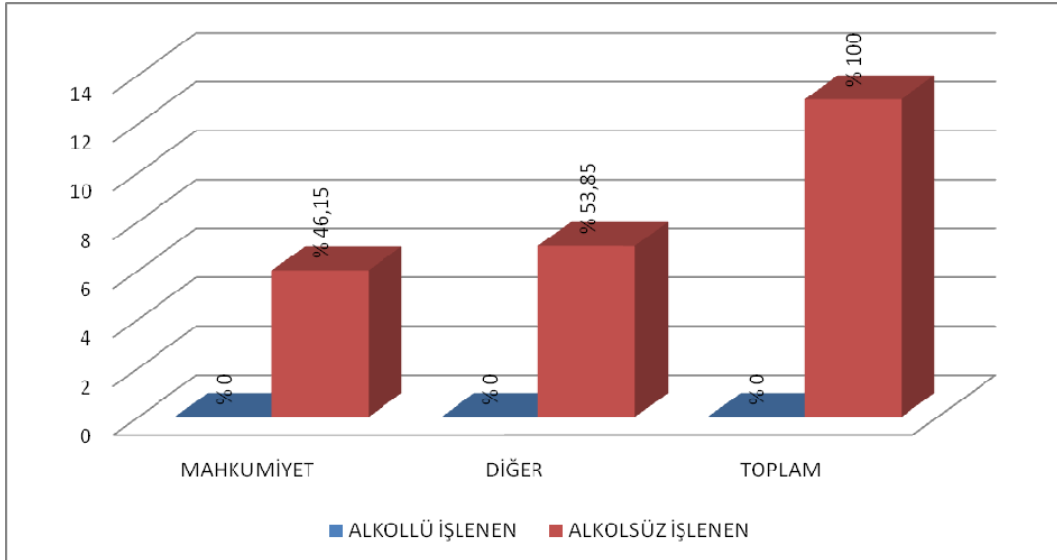
Taksirle yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen sanıkların yargılama süresinin, sanıkların%30,77'si bakımından 1yıl içerisinde, %7,69'u bakımından 2 yıl içerisinde, %30,77 si bakımından üç yıl içerisinde, %30,77 si bakımından ise 4 yıl ve üzeri sürede neticelendiği anlaşılmaktadır.

Grafik 20: İncelenen Kararların Kesinleşme Şekline Göre Dağılımı

Taksirle yaralama suçu nedeniyle sanıklar haklarında verilen kararların, tümünün temyiz edilmeksizin kesinleştiği görülmektedir.

Grafik 21:Taksirle Yaralama Suçlarının Suçun İşlendiği Zaman Dilimi

Taksirle yaralama suçlarının %84,62 gibi bir oranla gündüz vaktinde işlendiği, belirlenmiştir.

Grafik 22:Taksirle Yaralama Suçlarında Sanıkların Alkol Durumları

Olay sırasında sanıklardan hiçbirisinin alkollü olmadığı görülmektedir.

V. TARTIŞMA ve SONUÇ

Toplumsal yaşamımızda sıklıkla karşılaşılan ve sürekli güncelliğini koruyan bir suç çeşidi olarak yaralama suçlarının, ülkemiz açısından da ciddi bir problem olarak karşımıza çıkması, özellikle gelecek kuşakların beden ve ruh sağlığı açısından bu suçun tanınarak önlem alınmasında, sanık ve mağduru yönünden toplumsal, ailevi, ekonomik ve sosyal faktörlerin yaralama suçları üzerindeki etkilerinin belirlenmesi için bu konudaki istatistikler hiç kuşkusuz büyük öneme sahip olacaktır. Araştırmamızı yaptığımız Yenipazar ilçesi; Aydın iline 40 km. uzaklıkta, Aydın-Denizli karayoluna 8 km. mesafededir. İlçenin merkez nüfusu 6100, toplam nüfusu 13715'tir. İlçe okuma-yazma bilen kişi sayısı bakımından %97'lik bir oranla Türkiye ortalamasının oldukça üzerindedir. Genel geçim kaynağı tarım ve hayvancılık olup, buna bağlı küçük sanayii ve esnaf yapısı bulunan ilçe ülkemizin Batı Anadolu coğrafyası içerisinde yer almaktadır .(77)

Yenipazar Ceza Mahkemeleri'nce verilip kesinleşen dava dosyaları üzerinde yaptığımız incelemelerde grafik 1 ve 2'de görüldüğü gibi,,mahkemelerce 2005-2008 yılları arasında karara bağlanan dava dosyalarına göre yaralama suçlarının karar verilen tüm suç dosyalarının yaklaşık %13,5'ini, oluşturduğu gözlenmektedir. Kararı kesinleşen toplam kasten yaralama suçu dosya sayısı 43,taksirle yaralama suçu dosya sayısı ise 13 tür. İlçenin mülki hudutları içerisinde şehirlerarası karayolunun geçmemesi, özellikle trafik kazalarından kaynaklanan yaralama olaylarının büyük oranda azalmasını sağlamaktadır. Bu durumun taksirle yaralama suçlarının toplam suçlar içerisinde düşük bir oran teşkil etmesinin başlıca sebebi olduğu düşünülmektedir.

Araştırmamızda 2005 ve 2008 yıllarında karara bağlanarak kesinleşen kasten yaralama ve taksirle yaralama dava dosyası sayısının diğer yıllara göre daha düşük olmasının başlıca sebebi; 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı Yeni Türk Ceza Kanunu'nun getirdiği lehe düzenlemelerden dolayı dava dosyalarının yeniden incelenmesi dolayısıyla yargılama süresinin uzaması, 2008 yılı içinde verilen kararların bir bölümünün ise araştırma tarihimiz itibariyle henüz kesinleşmemiş olmasıdır.

İncelenen toplam 43 adet kasten yaralama dosyasının%81,4'ü Sulh Ceza Mahkemesince, %18,6'sı ise Asliye Ceza Mahkemesince karara bağlanmış bulunmaktadır. Bu durum işlenen suçların daha çok Sulh Ceza Mahkemesi'nin görev alanına giren TCK'n un 86/2 maddesinde sayılan "basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif" nitelikte suçlar olduğunu göstermektedir. İncelenen taksirle yaralama suçu dosyalarının sayısı ise 13 olup, dosyaların %92,31'inin Asliye Ceza, %7,69'unun ise Sulh Ceza Mahkemesince karara bağlanmıştır.

Yenipazar Ceza Mahkeme'lerinin kasten yaralama suçundan karar verdiği inceleme konusu dosyalarında; toplam 55 sanığın bulunduğu, bunların %16,36'sı hakkında "Beraat", %45,45'i hakkında "Mahkumiyet" ve %38,18'i hakkında "diğer (düşme vs.)" kararları verildiği görülmektedir. Kastens yaralama suçu nedeniyle yargılanan sanıklardan %34,55'i hakkındaki kamu davasının mağdurun şikayetinden vazgeçmesi sebebi ile düştüğü belirlenmiştir. Taksirle yaralama suçundan karar verilen dosyalarda; toplam 15 sanığın bulunup, sanıklardan %46,67'si hakkında "Mahkumiyet", %53,33'ü hakkında "diğer (düşme vs.)" kararları verilmiştir. Mağdurların önemli bir kısmının dava aşamasında şikayetlerinden vazgeçtiği anlaşılmaktadır.

Yaptığımız araştırmada kastens yaralama fiilini işleyen sanıkların %98,18'inin yetişkin olduğu, %1,82'sinin ise 18 yaşından küçük olduğu tespit edilmiştir. Kastens yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %81,82'si erkek, %18,18' i ise kadındır. Taksirle yaralama suçlarında ise tüm sanıkların erkek olduğu, sanıklardan %20'sinin 16-18 yaş grubunda geriye kalan %80'inin ise 18 yaşından büyük olduğu görülmektedir. Çalışmamız yaralama fiilini işleyen sanıkların büyük bir kısmını erkeklerin oluşturduğunu göstermektedir. İncelenen kastens yaralama dava dosyalarındaki toplam 58 mağdurdan %60,34 ü erkek, %39,66 'sı ise kadındır. Kastens yaralama suçlarında kadın sanık sayısındaki orana göre, kadın mağdur oranındaki artış aile içi şiddeti, toplumumuz için çözüm bekleyen bir olgu olarak karşımıza çıkarmaktadır.

Kastens yaralama suçu mağdurları arasında yaşı 12 ve daha küçük olan mağdur bulunmamaktadır. Mağdurların %1,72'sinin 13-15 yaş grubunda, %3,45'inin 16-18 yaş grubunda, geriye kalan %94,83'ünün ise erişkin grubunda olduğu saptanmıştır. Bu sonuç daha çok yetişkinler arasında işlenen yaralama suçlarının adliyelere intikal ettiğini, 18 yaşından küçükler arasında işlenen yaralama suçlarının, büyük bir bölümünün ya şikayete konu olmadığı yada aracılar tarafından uzlaştırma suretiyle çözüldüğü için adliyeye ulaşmadığı kanaatini uyandırmaktadır.

Kastens yaralama suçu nedeniyle haklarında karar verilen toplam 55 sanıktan %27,27'sinin suç tarihinden daha önce işlemiş olduğu başka bir suçtan dolayı yargılanıp hüküm giydiği ve bu nedenle sabıkalı olduğu, %72,73'ünün ise sabıkasının bulunmadığı belirlenmiştir. Taksirle yaralama suçunu işleyen sanıklardan hiçbirisinin sabıkasının bulunmayışı ve kastens yaralama suçu sanıklarının büyük bir kısmının sabıkasız oluşu, sanıkların bu suçu ilk defa işlediklerine dair bir kanıya varmamıza neden olmaktadır. Çalışmamızda kastens yaralama fiilini işleyen sanıkların %69,09'u evli, %23,64'ü bekar ve %7,27'sinin dul olduğu görülmektedir.

Eğitim seviyesi yükseldikçe suç işleme oranının düştüğü yaptığımız çalışmada bir kez daha anlaşılmıştır. Toplam 55 sanığın %49,09'u ilkokul mezunu, %23,64'ü ortaokul mezunu, %21,82'sinin lise mezunu, %3,64'ünün yüksekokul, %1,82'sinin ise üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir. Keza taksirle yaralama suçları bakımında da sanıklar arasında yüksek öğrenim mezunlarının yer almayışı bu tespiti doğrulamaktadır. Kasten yaralama suçunu işleyen sanıkların eğitim durumu ile işlenen suç arasındaki orantıya benzer bir biçimde; mağdurun eğitim durumuna göre yaralama suçuna maruz kalma oranında da bir azalma olduğu görülmektedir. Toplam 58 mağdurun %55,17'si ilkokul mezunu, %24,14'ü ortaokul mezunu, %12,07'inin lise mezunu, %5,17'sinin yüksekokul, %3,45'inin ise üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir.

Suçun işlendiği yer konusunda yapılan araştırmada gerek kasten yaralama gerekse taksirle yaralama suçlarının çoğunlukla ilçe merkezinde işlendiği anlaşılmıştır. İncelemeye konu dava dosyalarına göre; %60 'ı gibi yüksek bir oranda suçun ilçe merkezinde işlendiği görülmektedir.

Çalışmamızda kasten yaralama fiilini işleyen sanıkların %38,18'i köyde, %60'ı ilçe merkezinde ve %1,82'si ilde yaşamaktadır. İlçeye bağlı belde bulunmamaktadır. Bu sonuçlar ilçe merkezlerinde kırsal kesime, yani köylere göre yaralama suçunu işleme oranının daha fazla olduğunu göstermektedir.

Kasten yaralama suçu sanıklarının mağdur ile yakınlık derecesine bakıldığında; sanıkların %63,64'ü arasında mağdur ile akrabalık ilişkisi bulunmadığı, %32,73'ünün mağdurun eş veya birinci derece yakını, %3,64'ünün ise üçüncü derece yakını oldukları görülmüştür. Buradan hareketle, yaralama suçları içerisinde aile içi şiddetin önemli bir yer tuttuğu sonucuna ulaşılmıştır.

Çalışmamızda kasten yaralama fiilini işleyen sanıkların %78,18 gibi büyük bir oranı geçimini sağlayacak bir işe sahiptir. Bunun yanında işsiz olanların oranının %21,82 olduğu saptanmıştır. Türkiye genelindeki işsizlik oranının 2008 yılı için %11,5 civarında olduğu gözetsilirse, işsizlerin yaralama suçu içerisindeki bu oranları dikkat çekici bulunmuştur.**(78)** İncelenen dava dosyalarındaki, mağdurdan %53,45 gibi bir oranı iş sahibidir. Bunun yanında işsiz olanların oranının %46,55 olduğu saptanmıştır. İşsiz mağdur oranının yüksekliği çalışmamız sırasında ev hanımlarının işsiz kabul edilmesinden kaynaklanmıştır.

Yaralama suçu sanıklarının ekonomik durumlarına bakıldığında, sanıklardan, %67,27'sinin ekonomik durumunun zayıf, %9,09'unun orta gelirli, %23,64'ünün gelir durumunun iyi olduğu görülmektedir. Mağdurdan %70,69'unun ekonomik durumu zayıftır,

%5,17'si orta gelirli, %24,14'ünün gelir durumunun iyi olduğu görülmektedir. Kasten yaralama suçu işleyen sanıklar ve bu suçun mağdurları arasında çok iyi gelir düzeyine sahip kişi bulunmamaktadır. Bu durum toplumun ekonomik seviyesinin yaralama suçları üzerindeki etkisini açıkça ortaya koymaktadır.

Araştırma yaptığımız kasten yaralama dosyalarındaki suç sebebinin %41,82'sinin karşılıklı tartışmadan, %30,91'inin aile içi anlaşmazlıktan, %14,55'inin arazi anlaşmazlığından %5,45'inin ise alacak meselelerinden kaynaklandığı görülmektedir. Sanıklardan %83,64'ünün olay sırasında alkolsüz, %16,36'sının ise alkollü olduğu görülmüştür. Alkolün kasten yaralama suçları bakımından etkisinin azımsanamayacak bir derecede olduğu söylenebilir. Ayrıca kasten yaralama suçlarının %25,45'inde kanunun silah kabul ettiği bir eşya kullanılmıştır. .

İncelenen dava dosyalarında haklarında kasten yaralama suçundan karar verilen sanıklardan hiçbirisinin akıl hastalığının bulunmadığı, ancak mağdurlardan %3,45'inin akıl hastası oluşu, akli bakımdan malul kişilerin bu suçun mağduru olmaya son derece yakın olduklarını, dolayısıyla bu konuda kanuni tedbirlerin alınmasının gerekli olduğunu göstermektedir.

Kasten yaralama suçundan sanıklar hakkında yürütülen kovuşturmaların, sanıkların, %81,4'ü için 90 gün içerisinde, %13,95'i için 180 gün içerisinde, %4,65'i için ise 270 gün içerisinde sonuçlandığı görülmüştür. Bu suç için yargılama sürelerinin ise, sanıkların %74,42'si bakımından bir yıl içerisinde, %20,93'ü bakımından iki yıl içerisinde, %4,65'i bakımından üç yıl içerisinde neticelendiği anlaşılmaktadır. Taksirle yaralama davalarında sanıkların %30,77'si bakımından yargılama süresinin dört yıl ve üzerine çıktığı görülmektedir.

Kasten yaralama suçu nedeniyle sanıklar hakkında verilen kararların,%21,82'sinde haksız tahrik,%5,45'inde ise meşru müdafaa hükümlerinin uygulandığı ,ayrıca kararların %1,82'sinin temyiz edilerek, %98,18'inin temyiz edilmeksizin kesinleştiği görülmektedir. Taksirle yaralama suçları bakımından ise; sanıklar hakkındaki kararların temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır. Bu durum, kararların sanıklar tarafından yerinde görüldüğü sonucunu vermektedir.

VI. DEĞERLENDİRME

Yazılı ve görsel basın gündemlerinden de anlaşılacağı üzere, bireylerin birbirlerine karşı giriştikleri şiddet olgusu, günümüz toplumunun en önemli sorunlarından birisidir. Uluslararası Sözleşmeler ile de güvence altına alınmak istenilen kişilerin vücut bütünlüğü, Anayasamızın 17. maddesinde “Herkes, yaşama maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.” ifadesiyle koruma altına alınmış olan, kişinin sırf insan olmasından kaynaklanan en önemli haklarından birisidir. Vücut dokunulmazlığına karşı işlenen kasten ve taksirle yaralama suçları hakkındaki müeyyideler 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun ikinci kısmında, kişilere karşı suçlar başlığı altında düzenlenmiştir.

Tezimizin tartışma bölümünde açıklandığı şekilde; tüm yaralama eylemleri bakımından, sanık ve mağdurların eğitim düzeyi, bu suçun işlenmesinde son derece önemli bir etken olarak ortaya çıkmaktadır. Tarih boyunca tüm toplumlar içerisinde varlığını devam ettiren yaralama suçlarının önlenemesinin, gerek bireysel gerekse toplumsal anlamda bireylerin eğitilmelerine bağlı olarak sağlanabileceği bir gerçektir. Ancak ihmal edilmemesi gerekmektedir birlikte soruna sadece eğitim boyutu ile yaklaşmak yeterli olmayacaktır. Araştırmamızda özellikle ekonomik yönden zayıf durumda bulunan fertler arasında yaralama suçlarının yaygınlığı da, bireylerin ekonomik durumlarındaki iyileşmenin bununla ters orantılı olarak suç işleme oranlarında gerilemeye sebebiyet vereceğinin bir göstergesidir. Sosyal ve ekonomik anlamda ülkemizin ulaşması gereken gelişmişlik seviyesi, aynı zamanda toplumun barış ve huzurunun temini için yegane amaçlardan biri olacaktır.

Yaralama suçları içerisinde, özellikle göze çarpan aile içi şiddetten kaynaklanan yaralama suçları bakımından; bireylerin eğitimi ve ekonomik düzeylerinin yükseltilmesinin yanında, yargıya da etkin bir rol düşmektedir. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun getirdiği suçun şikayet aranmaksızın takibi olanağının yanı sıra, gerek TCK’da öngörülen tedbir ve seçenek yaptırımların, gerekse 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Yasa’da sayılan tedbir hükümlerinin olayların özellikleri gözetilerek verimli bir şekilde kullanılması sağlanmalıdır.

Yine, kırsal kesimde yaşayan bireyler arasındaki alacak/borç ilişkisi, arazi anlaşmazlığı gibi hukuki ihtilafların, yaralama suçlarının sebepleri arasında önemli bir yer teşkil etmesi, özellikle ekonomik geliri tarıma dayalı bulunan bu bölgelerde yaşayan vatandaşlarımızın çoğunun yasal hak ve imkanları iyi bilmediklerini göstermektedir.

Kanunların caydırıcılığı açısından getirdiği düzenlemeler ve kanuni başvuru yollarının vatandaşlarımıza iyi bir şekilde tanıtılarak, başvuru yollarının kolaylaştırılması ve bu konuda halkın bilinçlendirilmesinin, bireyleri yasal hak arama yoluna yönelterek, bireysel hak arama

ve tartışma ortamından uzaklaştıracağı, böylece yaralama suçlarının önlenmesinde önemli bir fayda sağlayacağı kanaatindeyim.

Küçüklerin ve akıl hastalarının bu suçun mağduru olduğu olaylarda gerek soruşturma gerekse kovuşturma aşamasında yeteri kadar pedagog ve sosyal hizmet uzmanlarının görev alması isabetli olacaktır. Yaşı küçük suçlular bakımından ise 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'nun öngördüğü soruşturma ve kovuşturma aşamasında Çocuk Mahkemelerince koruyucu ve destekleyici tedbirlerin alınabileceği yetkisinin, olayın özelliğine göre etkin ve verimli bir şekilde uygulanması gerekmektedir. Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de yaralama suçlarının yaygın oluşu bir gerçektir. Adalet Bakanlığı istatistikleri ve bilimsel çalışmalar da bu neticeyi doğrulamaktadır. Kişilerin vücut bütünlüğünün korunması hususunda istenilen seviyeye ulaşılabilmesi için sadece yasal düzenlemelerin yapılması değil, bu düzenlemelerin tüm kurumlarıyla sonuç verir şekilde uygulamaya geçirilmesi gerekmektedir...

VII. ÖZET

Bu çalışmada 5237 sayılı Yeni Türk Ceza Kanunu'nda düzenlenen kasten yaralama ve taksirle yaralama suçları inceleme kapsamına alınmıştır. Yapılan alan çalışmasında 5237 sayılı Yeni Türk Ceza Kanunu'ndaki 86, 87, 88 ve 89. maddeler kapsamındaki suçlar ayrıntılı olarak incelenmiştir.

Bu tez çalışması kapsamında 2005-2008 yılları arasında Yenipazar Sulh Ceza ve Asliye Ceza Mahkemeleri'nde görülerek karara bağlanılan ve hükmü kesinleşen davalar arasında yaralama suçları ile ilgili toplam 58 dava dosyası istatistiksel olarak incelenmiştir. Yapılan bu inceleme sonucunda suç, sanık ve mağdur profilleri çıkarılmak suretiyle elde edilen bulgular değerlendirilip tartışılmış, konuyla ilgili sonuç ve önerilere yer verilmiştir.

Geçim kaynağı büyük oranda tarım ve hayvancılığa dayanan Yenipazar ilçesinin, merkez ve köy nüfusunun birbirlerine yakın olmasına karşın, işlenen yaralama suçlarının büyük bir bölümünün ilçe merkezinde gerçekleştiği belirlenmiştir. Yenipazar Adliyesi'ne 2005-2008 yılları arasında yansıyan yaralama suçları göz önüne alındığında, işlenen suçlarda özellikle kişilerin eğitim seviyelerinin ve ekonomik durumlarının oldukça etkin bir rol oynadığı görülmüştür.

Bu çalışmada yaralama suçları ile ilgili soruşturmanın makul görülebilecek bir süre içerisinde tamamlandığı görülmüş, yargılama süreleri bakımından ise taksirle yaralama suçları ile ilgili davaların kasten yaralama suçu davalarına göre daha uzun bir sürede sonuçlandığı anlaşılmıştır. Verilen kararlarda özellikle şikâyetten vazgeçme sebebiyle düşen dava sayısının yüksek olduğu, aile içi şiddetin yaralama suçları içerisinde önemli bir yer teşkil ettiği, kararların büyük çoğunluğu itibariyle temyiz edilmeksizin kesinleştiği ve konuyla ilgili diğer tespitlere ulaşılmıştır.

VIII. SUMMARY

In this study, deliberate injury and accidental injury held in the New Turkish Criminal Law with the Code no 5237 were investigated. In this field research, the articles 88, 87, 88, and 89 in the Code no 5237 of the New Turkish Criminal Law were analyzed in detail.

As a part of the thesis, 58 case files about the crimes of injury, among all cases handled and decided on by Yenipazar Criminal and Magistrates' Court of First Instance between the years 2005-2008, were statistically analyzed. After this analysis, the profiles of crimes, defendants, and victims were identified; and then the findings were discussed and some conclusions and suggestions related to the issue were presented.

Although the population of the town center and the population of the villages whose main sources of income are agriculture and animal husbandry are very close to each other, it was found that a great majority of the crimes of injury occurred in the town centre. Considering such kinds of crimes taken to Yenipazar Court between the years 2005-2008, it is clearly seen that levels of education and socio-economic status of people play great roles in these crimes.

In this study, it was seen that the cases related to crimes of injury were completed in reasonable durations. In addition, it was understood that the judgment processes of reckless injury were much longer than those of intentional injury. It was also concluded that the number of abatements due to drawing of the complaints back had a major effect on the verdicts, domestic violence comprised a great part of injury crimes, and most verdicts were final judgments and did not need an appeal process.

IX. KAYNAKLAR

1. Artuk,M.E.,Gökçen,A.,Yenidünya,A.C. (2006) 5237 Sayılı Kanuna Göre Hazırlanmış Ceza Hukuku Özel Hükümler, 7 baskı, s.9-33-483, Ankara.
2. Beccaria, Suçlar ve Cezalar, Tercüme Eden (1950) M.Göklü, s.320 ,İstanbul,
3. Erman, S., Özek, Ç. (1994) Ceza Hukuku Özel Bölüm, Kişilere Karşı İşlenen Suçlar, s.94-99-100-101-108-112-125, İstanbul.
4. İçel, K.,Donay, S. (1987) Karşılaştırmalı ve Uygulamalı Ceza Hukuku Genel Kısım, s.3-52 İstanbul.
5. Dönmezer, S. (1995) Kişilere ve Mallara Karşı Cürümler, 14. Baskı, s. 78-87-97-100-103-107-131, İstanbul.
6. Centel, N.,Zafer, H.,Çakmak, Ö. (2007) Kişilere Karşı işlenen Suçlar, s.125-158-173 ,Beta Yayınevi, İstanbul.
7. İt.Ygt. 19.02.1983, 1198, 102; nakleden, (1994) Erman-Özek,Ceza Hukuku Özel Bölüm, s.96 ,İstanbul.
8. Arsal, S. M.(1984) Umumi Hukuk Tarihi, 3. baskı, s.42-43-81-82-119-120, İstanbul
9. Artuk, E. (1983) Ceza Hukukuna Giriş, Ders Notları, s. 23, İstanbul:
10. Caiazzo, Studie dottrine sulla colp, nakleden: (1967) İçel, K. Ceza Hukukunda Taksirden Doğan Sübjektif Sorumluluk,İstanbul, s. 36
11. Manzini V. Trattato di diritto penale italiano Volume Settimo. Torino. (1926) nakleden, (1995) Soyaslan D. Ceza Hukuku Özel Hükümler, s. 11, (1997)Çakır, Y. Yüksek Lisans Tezi, s.7
12. Okandan, R. G. (1952) Umumi Hukuk Tarihi, s.221-290-481, İstanbul.
13. Üçok, M. (1982)Türk Hukuk Tarihi, 3. Bölüm , s. 23
14. Dağcı, Ş. (1996) İslam Ceza Hukukunda Şahıslara Karşı Müessir Fiiller, s.63, Ankara.
15. Bilmen, Ö.N. (1985)Hukuki İslamiyye ve Islahatı Fıkhiyye Kamusu, 3.cilt, s.63-88 İstanbul.
16. Parlar. Ali.,Hatiboğlu, M. (2008) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu Yorumu, 2.Cilt , s. 1418-1420-1422-1481-1486 Seçkin Yayınevi, Ankara.
17. Centel, N.,Zafer, H.,Çakmak, Ö. (2006) Türk Ceza Hukukuna Giriş, dördüncü baskı, s.32-39-41-474-253 ,İstanbul.
18. İnalçık, Halil. (1958) Osmanlı Hukukuna Giriş, s. 102
19. Tezcan, D.,Erdem, M. R. (2004) İnsan Hakları açısından Tanzimat Ceza Kanunları, s.244, İstanbul.

20. Gökçen, Ahmet. (1989) Tanzimat Dönemi Ceza Kanunları ve Bu Kanunlardaki Ceza Müeyyideleri, s. 19-23-26 ,İstanbul.
21. Eşer, M. (1997) Türk Ceza Hukukunda Kasten Müessir Fiiller, Yüksek Lisans Tezi, s.11-14 İstanbul.
22. Hürriyet Gazetesi,13.05.2004 günlü sayısı
23. Hafizoğulları, H. Z.Yeni Türk Ceza Kanunu Yorumu Meselesi, sf.69
24. Toroslu, N. (2005) Ceza Hukuku, s.41-54 ,Savaş Yayınları, Ankara.
25. Ersan, Ş. (2006)Yeni Türk Ceza Kanunu Yorumu, Cilt1, s.281-293, Vedat kitapçılık, İstanbul.
26. Aydın, N.(2008) Türk Suç ve Ceza Hukuku, Genel Hükümler-Özel Hükümler, s. 146-151-152-153, Ankara
27. Schönke,A.,Schöder,H. (2001), Strafget buch, Kommenter München, k.no: 2, s.223; nakleden, Centel, N.,Zafer, H.,Özlem Çakmut, Ö. (2007) Kişilere Karşı İşlenen Suçlar, Cilt 1, s.125-130-142
28. Çakır, Y. (1998) Türk Ceza Hukukunda Kasten Müessir Fiillerin Adli Tıbbi Yönden İncelenmesi,Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü, s.4-25-65-69 İstanbul.
29. Erol, H. (2005) Gerekçeli Açıklamalı ve İçtihatlı, Yeni T.C.K. s.15 ,Ankara.
30. Tezcan, D.,Erdem. M.R.,Önok M. (2006) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununa Göre Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, s.133-138-155-149-162-163-165 Seçkin Yayınevi, Ankara.
31. İçel, K.,Sokulu.,Akıncı., F.Özgenç., İ.Sözüer, A.,Mahmutoğlu, F. S.,Ünver, Y. (2000) Suç Teorisi ,2. Baskı, s.38-63-91-246-251-284-378 ,Beta Yayınevi ,İstanbul.
32. Türk Dil Kurumu, Türkçe Sözlük, s.4-315
33. Meran, N. (2008)Kişilere Karşı Suçlar, 2. Baskı, s.87-142-143-182-185 Seçkin Yayınevi, Ankara.
34. Mahmutoğlu, F.S. (2004)"TBMM Adalet Alt Komisyonunda Kabul Edilen Türk Ceza Kanunu Tasarısı Hakkında Görüş", Türk Ceza Kanunu Reformu,2.Kitap, Makaleler, Görüşler Raporlar, s.372 ,Türkiye Barolar Birliği Yayını, Ankara.
35. Dönmezer, S.,Erman, S. (1997)Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku, Cilt 2, s. 752
36. Bayrak, R. (2001) Türk ceza kanunu uygulaması ve doktrinde Yaralama Suçları, s. 34-147-151, Adil Yayınevi, Ankara.
37. Manzini.2944 not 28 CRESPI STELLA ZUCCALLA 935; nakleden, Erman-Özek Kişilere Karşı Suçlar s.100; Bayrak, R.; Yüksek lisans Tezi: 1999, s.17

38. Hancı İ.H. (2001) Adli Tıp ve Adli Bilimler, s. 510 ,Seçkin Yayınevi, Ankara,
39. Düzgün, N., Elmacı, Ş. (2007) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununa Göre Olası kast – Bilinçli taksir ve taksirle işlenebilen suçlar, s.121 ,Adalet Yayınevi, Ankara.
40. Koçer, K. (1999) Ağırlaşmış Müessir Fiil İle İlgili Adli Tıp Kurumu'nda Uygulanan Kıstaslar Üzerinde Bir İnceleme, Y. Lisans Tezi, s.27-34 ,İstanbul.
41. Arslan, Ç., Azizağaoğlu, B. (2004) Yeni Türk Ceza Kanunu Şerhi, s.125-386-390-392
42. Bayrak, R.(1999) Türk Ceza Yasası uygulamasında kasten Müessir Fiil, Y. Lisans Tezi, s. 20, İstanbul
43. Yaşar, O. (1996) Uygulama ve Öğretide Asliye Ceza Davaları, s. 600 Ankara.
44. Çağlayan, M.M. (1984) Türk Ceza Kanunu Şerhi, 3 nücü Baskı, Cilt 4, s. 25, Ankara
45. Özbek, V.Ö. (2006) Yeni Türk Ceza Kanun'unun Anlamı (Açıklamalı-Gerekçeli-İçtihatlı)İzmir Şerhi, Cilt 1, Genel Hükümler, s.286, Ankara.
46. Hakeri .H. (2006) Kasten Öldürme Suçları, s.233 ,Seçkin, Ankara ,
47. Soyaslan, D. (2005) Ceza Hukuku Özel Hükümler, S.493 ,Yetkin Basımevi, Ankara.
48. Özgenç, İ. (2006) Türk Ceza Kanunu Gazi Şerhi, Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı, 3.baskı, s.96-459
49. Evliyaoğlu, E. (2001) Örneklerle Açıklamalı, Karşılaştırılmalı Ve İçtihatlı Memurla İlgili Suçlar, s.9 Ankara.
50. Schönke,A.,Schöder,H. (2001), k.no: 3, s.224; nakleden, Tezcan / Erdem / Önok, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, s.152
51. Hoyner'in, S.K .244 No: 13,Nakleden: (2006)Tezcan / Erdem / Önok .Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, s.152
52. Gök, Ş. (1991) Adli Tıp, s.-197-266, İstanbul.
53. Yetim, S. (2006) Adli Tıp Açısından Uzuv Zaafı Ve Uzuv Tatili Ayırımı, Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi, s.156-158
54. Önder, A. (1994) Şahıslara ve Mala Karşı Cürümler ve Bilişim Alanında Suçlar, s. 109-111-115 Filiz Kitabevi, İstanbul.
55. Parlar. Ali.,Hatiboğlu, M. (2008) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu Yorumu, 1.Cilt, s.306-486 ,Seçkin Yayınevi, Ankara.
56. Yetim, S. (2003) Ceza Hukukunun Kaynakları Açısından Müessir fiillerin Yorumu, Adalet Dergisi, Temmuz, s.221
57. Majno,. (1986)Türk Ceza Kanunu Şerhi, Yargıtay yayınları, No: 8, Cilt.3,Ankara
58. Soyaslan, D. (1995)Ceza Hukuku Özel Hükümler, Cilt 1, s. 136 ,Ankara,

59. Balcı, Y.,Güzel-Çetin. Yeni TCK'nun Adli Travmatoloji ile ilgili maddeleri ve Adli Tıbbi Boyutu, s.13; www.atud.org
60. Erem, F. (1993) Türk Ceza Kanunu Şerhi, Özel Hükümler, Cilt 3, s.2052 ,Ankara
61. Şafak, Ali. (2005) Ceza Hukuku Genel ve Özel hükümler, s.223-227 Ankara.
62. Hakeri, H. (2003) Ceza Hukukunda İhmal Kavramı Ve İhmal Suçlarının Çeşitleri, s.162. Ankara,
63. Hakeri, H. Yeni Türk Ceza Kanununda Hayata Karşı, Vücut Dokunulmazlığına Karşı Suçlar, [http: //www.ceza-bb.adalet.gov.tr/makale](http://www.ceza-bb.adalet.gov.tr/makale), s.6.
64. Özgenç, İ. Failliğin Üçüncü Bir Görünüş Şekli Olarak Müşterek Faillik, SÜHFD, S.160
65. Bahri, Ö.,Mustafa, E. (2007) Ceza Hukuku, , 5. baskı, s.334-335, Turhan Kitapevi.
66. Artuk,M.E.,Gökcen, A.,Yenidünya, C.A. (2006) Yeni Türk Ceza Kanunu'nun Esas Aldığı Suç Teorisi, s.39-40
67. Gözübüyük, A.P. (1980) Açıklamalı Türk Ceza Kanunu , S. 385
68. Taner, T. (1953) Ceza Hukuku, s.97, İstanbul.
69. Ünver, Y.(1999) Sebebinde Serbest Hareketler Kuramı, Prof.Dr.Sahir Erman'a Armağan, s.801 İ.Ü Hukuk Fakültesi Eğitim, Öğretim ve Yardımlaşma Vakfı Yayını, İstanbul .
70. İçel, K. (1967) Ceza Hukukunda Taksirden Doğan Sübjektif Sorumluluk , s.26 İstanbul.
71. Keskin, K. (1994) Taksirle Ölüme ve Yaralamaya Sebep Olma, s.145-185, Ankara.
72. Kaymaz, S.G., H Tahsin. (2002) Sulh Ceza Davaları, ,s.268, Adil Yayınevi, Ankara
73. Yüce, T.T. (1982) Ceza Hukuku Dersleri. Cilt1, s.340, Manisa.
74. Kaymaz, S.,Gökcan, H.T. (2006) 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Taksirle Adam Öldürme Ve Yaralama Suçları, s.91-124 Seçkin Yayınevi, Ankara.
75. Özgenç, İ. (1996) Suça iştirakin Hukuki Esası ve Faillik, s. 192, İstanbul.
76. Gözübüyük, A.P. (1972) Şahıslara Karşı Müessir Fiiller, Adalet Dergisi, 4: s.750
77. www.yenipazar.gov.tr. Yenipazar Kaymakamlığı Resmi Web Sitesi
78. www.tuik.gov.tr. Türkiye İstatistik Kurumu Resmi Web Sitesi

X. EKLER**EK 1:**

**YENİPAZAR ADLİYESİNE 2005 – 2008 YILLARI ARASINDA İNTİKAL EDEN
YARALAMA DAVA DOSYALARININ İNCELENMESİ**

FORM – 1

DOSYA NO: 20...../.....

1) İDDİANAME

- a) Suç :
- b) Suç Tarihi :
- c) Suç Yeri :
- d) İddianame Tarihi :

2) SANDIK

- a) Sayısı :
- b) Yaşı :
- c) Cinsiyeti :
- d) Sabıkası :
- e) Medeni Durumu :
- f) Mesleği :
- g) Öğrenim Durumu :
- h) Yaşadığı Sosyal Çevre :
- i) Mağdur ile Yakınlığı :
- j) Alkol Durumu :

3) MAĞDUR

- a) Sayısı :
- b) Yaşı :
- c) Cinsiyeti :
- d) Medeni Durumu :
- e) Eğitim Durumu :

- f) Mesleği :
g) Sanık ile Yakınlığı :
h) Şikâyetten Vazgeçme :

4) ŞİDDET

- a) Yaralamanın Yeri :
b) Yaralamanın Zamanı :
c) Yaralamanın Sebebi :
d) yaralamada Silah Kullanma :

5) Soruşturma

- a) Süresi :

6) KOVUŞTURMA

- a) Süresi :

7) KARAR

- a) Karar Tarihi :
b) Kararın Türü :
c) Kesinleşme Tarihi :

ÖZGEÇMİŞ

15.09.1972 Konya ili Kadınhanı ilçesinde doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Kadınhanı ilçesine bağlı Altınova İlköğretim Okulu'nda, lise öğrenimini ise Konya Gazi Lisesi'nde tamamladı. 1989 yılında girmiş olduğu Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden 1994 yılında mezun oldu. Bir yıl avukatlık stajı yaptıktan sonra 1997 yılında Hakim ve Savcılık Stajına başladı. 30.12. 1999 tarihinde ilk olarak Amasya Cumhuriyet Savcılığı görevine atandı. Ardından sırasıyla Elazığ Arıcak, Yozgat Şefaati ve Aydın Yenipazar ilçelerinde Cumhuriyet Savcısı olarak görev yaptı. Halen Erzurum Cumhuriyet Savcısı olarak görev yapmaktadır.